CALLING ATTENTION TO THE NOTI FICATION 18SUED BY THE COLLECTOR OF TIRUNELVELI re LEVY OF ENHANCED WATER-CESS FOR IRREGULAR IRRIGATION UNDER THE TAMBARAPARANI SYSTEM

[Sri M. A. Manickavelu] [14th March 1960

Because of the good supply position, water was allowed by the Government in all the four reaches of the Manimuthar canal and to the 39 tanks in the reserved list. This, however, was only for the lands included in the ayacut. The Collector would review the situation after the special release from Papanasam Reservoir is obtained. Therefore, no revision by Government of the notification issued by the Collector arises now.

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL)
AMENDMENT BILL, 1960.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I beg leave to introduce the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, a 1960.

DEPUTY SPEAKER: The question is-

"That leave be granted to introduce the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1960."

The motion was put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I introduce the Bill. DEPUTY SPEAKER: The Bill is introduced.

IV. — GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1960-61—cont.

* SRI K. VINAYAKAM : மிஸ்டர் டெப்யூடி ஸ்பீக்கர், ஸார், இந்த ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தை கனம் நிதி அமைச்சுர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருப்பதை நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்து அதை மனப்பூர்வமாக நான் ஆதரிக்கிறேன். நடப்பு ஆண்டிலே நம் மாகாணத்தில் என்னென்ன அபிவிருத்திக் காரியங்கள் செய்திருக் கிருர்களோ அவைகளேயெல்லாம் கூர்ந்து கவனிக்கும்பொழுது, மாகாணம் முழுவதிலும் நல்ல அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் எங்களேப்போல் உள்ள சென்னே வாசிகள், சென்னே நகரத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற மக்கள் பிரதிநிதி களாகிய நாங்கள் சென்னே வளர்ந்திருக்கிறதா என்று தான் சிந்திக்கவேண்டிய நிலேமை இருக்கிறது. பொதுப் பிரச்னேயை ஓட்டிப் பார்க்கும்பொழுது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லு கிருர்கள், 'விலே வாசி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் மக்கள் தொல்லேப்பட்டுக் கொண்டு தான் இருக்கிருர்கள். அந்த விலேவாசியை சமாளிக்க முடியாமல், உத்தியோகஸ்தர்கள் அவர் களுக்கு போதிய ஊதியம் இல்லே என்று கிளர்ச்சி செய்கிருர்கள். அவர்களுடைய பிரச்ணேயை சிந்திப்பதற்கு 'பே கமிஷன்' நியமித்து ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறேம்' என்று சொல்லுகிறுர்.

14th March 1960] [Sri K. Vinayakam]

இதற்குத் தகுந்த பரிகாரம் என்ன என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவேண்டும். இதை ஆங்கிலத்தில் 'விஷஸ் ஸர்கிள்' என்று சொல்லுவார்கள். இவைகளேயெல்லாம் பற்றி விவரிக்கப்பட்டாலும்கூட, அவைகளுக்கு பரிகாரம் என்ன என்பதை பொதுமக்கள் எதிர்ப்பார்க்கிருர்கள். இதற்கு ஓரளவு அரசாங்கமே பொருளாதார நிபுணர்களேக் கலந்து, Economic Adviser களேக் கேட்டு, அவர்கள் ஏதாவது வழி சொல் கிருர்களா என்று பார்த்து, ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது, மத்திய தா வகுப்பைச் சேர்ந்த மக்களுக்குத்தான் தொல்லே அதிகமாக இருக்கிறது. அதைத் தீர்ப்பது நம் கடமை. நமது சர்க்கார் செய்ய வேண்டிய கடமை. தலேவர் அவர்களே, இந்த அறிக்கை முழுவதையும் படித்துப் பார்த்தால் எங்கெங்கே பெரிய பெரிய நீர்பாசன திட்டங் கள் செய்ய வேண்டுமோ, அங்கெல்லாம் திட்டங்களே நிறைவேற்றி <mark>யிருக்கிருர்கள்</mark> ; விவசாயத்திற்கு வேண்டிய பல காரியங்களேச் செய்திருக்கிறுர்கள்; தொழில் அபிவிருத்தியைச் செய்திருக்கிறுர் கள். இம்மாதிரி மாகாணம் பூராவிலும் அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டி ருக்கின்றன. ஆனுல், சென்ணே நகரைப் பொருத்த வரையில் பார்த் தால், ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த நிலேமை போல வே, இப்பொழுதும் இருக்கிறது. குறை சொல்வதற்காகவோ, குற்றம் கண்டு பிடித்ததற்காகவோ இவைகளே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் சொல்லவில்லே. சென்னேயில் பெரிய சாஃகளாகிய மவுண்டு சோடு, பூந்தமல்லி ஹைரோடு, முதலிய சாலேகளில் கனம் மந்திரிகள் மோட்டார் கார்களில் போய் இருப் பார்கள் ; அந்த ரோடுகள் எந்த நிஃயில் இருக்கின்றன என்று பார்த்திருப்பார்களோ என்னவோ, அந்த சோடுகளின் 'நிர்வாகத்தைக் கவனித்திருக்க முடியாது. From the point of view of the voter or that of the member representing the voter Mair sansacs இ<mark>ந்த எண்ண</mark>ம்தான் தோன்றும்; நிர்வாகஸ்தர்கள், இந்த சாலேகளே சென்னே நகரத்தில் சரியாக கண்காணிக்கி*ரு*ர்களா, கவனித்துப் பார்க்கிருர்களா என்று தான் கொடுக்கும் பணத்தை நல்ல வழியிலே செலவழிக்கிருர்களா என்ற எண்ணங்கள்தான் தோன்றும். அதிகாரிகளேக் கேட்டால், அவர்கள் என்ன சொல்லு கிறுர்கள்? " நாங்கள் என்ன செய்வோம், கவுன்சில் தடுக்கிறது" என்று. இந்த கவுன்சிலேப் பொருத்தவரையில், நாங்கள் முன்பு ரூ. 30 லட்சம் துண்டாக இருந்ததையும் சமாளித்து ரூ. 35-ம் உபரியாகச் செய்திருக்கிரும் என்று ஊர் ஊராகப் பிரசாரம். என்ன அபிவிருத்திகளேச் செய்திருக்கிறுர்கள்? இதைத்தான் செய்கிருர்கள். ஆணுல், சென்னே மக்களேப் பொருத்த வரையில், நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு ஓரிரு உபமானங்களே நாம் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

நாம் வசிக்கும் பகுதியாகிய கோடம்பாக்கம் வட்டத்தில், இரண்டு வீதிகளுக்<mark>கு சீர்திருத்த</mark>ும் தி<mark>ட்ட</mark>ம் எஸ்டிமேட்டு அப்ரூவ் செய்துவிட்டு, வந்து பார்த்துவிட்டு அது அவர் பகுதி, அவர்

[Sri K. Vinayakam] [14th March 1960

செல்வாக்கு பெருகும், ஆதலால் நிறுத்திவிடுங்கள் என்று, மக்கள் பிரதிநிதியைக் <mark>க</mark>ுறைகூறி, இந்த திட்டத்தில் மண்ணேப் போட்டு விட்டார்கள்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: On a point of order, Sir.

SRI K. VINAYAKAM: It must be a relevant one.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: How can he say it must be relevant?

DEPUTY SPEAKER: It is for the Chair to decide and not for the hon. Member.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: I would like to know whether we are discussing the Budget or something beyond that.

DEPUTY SPEAKER: The hon, Member is speaking only on the State Budget.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: He is talking about the Corporation and maintenance of roads by that body.

DEPUTY SPEAKER: We are giving grants to the Corporation. So, he is competent to speak on it.

SRI K. VINAYAKAM சபைத் தல்வர் அவர்களே, நாம் ஸ்டேட் பட்ஜட்டில், கார்ப்பொரேஷனுக்கு இவ்வளவு கடகைக் கொடுக்கிறேம் என்று ஒதுக்கியிருக்கிறேம். ஆகவே, அந்தப் பணத்தையெல்லாம், அவர்கள் எப்படிச் செலவு செய்கிறூர்கள் என்று கண்காணிப்பது சர்க்கார் செய்யவேண்டியது என்று வேண்டிக்கொள்ளு கிறேன். மக்களுக்கு நன்மைகளேச் செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு கவுன்சில் வைத்துக்கொண்டு, அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது?

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member need not go into details when talking about the Corporation.

SRI K. VINAYAKAM: சென்னேயிலிருந்து வரும் அங்கத்தினர் என்ற ஞாபகம்தான் என்னேப் பொருத்த வரையில் வரும். கன்யா குமரியில் ஆஸ் வைத்திருக்கிரும், மணிமுத்தார் திட்டம் போட் டிருக்கிரும் என்றுல், அவைகளால் வரக்கடிய பொது இலாபம் இருக்கலாம். ஆணல், எங்களேப் பொருத்த வரையில், சென்னே நகருக்கு என்ன நன்மை செய்திருக்கிறுர்கள், இந்த கவுன்சில் என்ன செய்திருக்கிறது என்ற கண்ணேட்டத்தோடுதான் நாங்கள் பார்க்கிறேம். இப்பொழுது கார்ப்பொரேஷன் நிர்வாகத்தில் செயல் படும் திட்டங்கள் மக்களுக்குப் பயன் அளிப்பதாக இல்லே. உதாரணமாக, கோடம்பாக்கத்தில் ஓவர் பிரிட்ஜ் போடுவது பற்றி எந்த ஏற்பாடுகளோ, செயல்களோ சிந்திக்கப் படனில்லே என்று வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மந்திரியவர்கள் மாலே 6 மணிக்கு கோடம்பாக்கத்தில் ஒரு கூட்டத்திற்குப்

14th March 1960] [Sri K. Vinayakam]

போக வேண்டும், அப்பொழுது காரில் போனுலும், கேட் பக்கத்தில் நிற்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு.) காரிலேயே குறைந்தது ஒரு மணி நேரம் காத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அமைச்சர்களுக்கே அந்த நிலே யென்றுல், பொதுமக்கள் நிலே என்னவென்று சிந்திக்க வேண்டும். அதற்காகவே உபமானங் களேத் தந்தேன். இவ்வளவு அதிகமாகத் தொகைகளே வைத்துக் கொண்டு, எவைகளே செவ்வனே செய்யவேண்டும் என்பதை பரிசிலண செய்து, பரிகாரங்களேத்தேட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த முறையில், கார்ப்பொரேஷேன் நிர் வாகத்தை சீர்திருத்த ஏற்பாடு செய்யக்கூடாதா என்று அரசாங் கத்திற்கு ஞரபகம் மூட்டுகிறேன்.

குடியிருப்பில் வசதி குறைவு இருக்கிறது. அதை லி.ஐ.டி. ஓரளவு தீர்த்து வருகிருர்கள், உதவி செய்கிருர்கள். உதவி கோரும் மனுக்களே சீக்கிரமாகவே முடிவுசெய்து அவர்களே அதிக வீடு கணக் கட்ட செயல் படுத்த வேண்டும். இருந்தும், சேரிகளி லெல்லாம், திடும், திடும் என்று குடிசைகள் கிளம்புகின்றன. "ஆசைத்தம்பி நகர்" என்று கூட ஒரு இடத்திற்கு பெயர் வைத் திருக்கிருர்கள். அவர்கள் தலேமையிலேயே அதுவும் செய்யப் பட்டது. எங்கள் ஆதரவில் போட்ட குடிசைகளாளுல், கூடவே யிருந்து, லாரிகளில் பிரித்து எடுத்துப் போகவேண்டும். அவர் களோ, அதுவும் செய்யமாட்டார்கள்; கூடவே இருந்து, அங்கே கொடிவேறு போட்டுக்கொண்டு உட்கார்ந்து விடுகிருர்கள். (சிரிப்பு.)

தல்லவர் அவர்களே, ஏப்ரல் ஒன்றும் தே.தி, 350 கிராமங்கள் நமது ராஜ்யத்தோடு சேருவதாக இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு வசதி செய்ய பட்ஜெட்டில் பணம் ஒன்றும் ஒதுக்கி வைக்கவில்லே. அதை நான் குறைகூறவில்லே. That is spainst the tenets of Budget making. அந்த கிராமங்களேச் சேர்ந்தவர்கள் 10 ஆண்டுகளாக எந்தவிதமான அபிவிருத்தியும் இல்லாமல் அவதிப்படுகிறுர்கள். அவர்களுக்கு ரோடுகள் இல்லே, தண்ணீர் இல்லே, குடித்தண்ணீர் இல்லே. குடித்தண்ணீர் இல்லே. விவசாய அபிவிருத்தி இல்லே. சமீபத்தில், கனம் மாணிக்க வேலு நாயகரும், கனம் வெங்கட்சாமனும் திருத்தணிக்கு வந்ததால் நிலேமை அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் அவற்றை நிதி அமைச்சரவர்களிடம் சொல்லி, வருகிற ஆண்டில், கண்டின் ஜென்ஸி பண்டில் இருக்கும் 1½ கோடியிலிருந்து அந்தப் பகுதி அபிவிருத்திக்காக ஈடு காட்டலாம். பின்லைல், லப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட்டில் வசதி செய்து கொள்ளலாம் என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

ஏழை மாணவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தைப்பற்றி இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக பின் தங்கிய மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைபற்றி, கொடுத்திருக்கும் வரையில் நன்றி செலுத்துகிறேன். அரசாங்கம் சலுகைகள் கொடுக்கிருர்கள் என்பதனுல், பல மாணவர்கள் படிக்க

[Sri K. Vinayakam] [14th March 1960

வருகிருர்கள். பின்தங்கியவர்களுக்கு, ஹரிஜன மாணவர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல் நிறையச் சலுகைகள் கொடுக்கப்படுவதில்லே. ஒரு 10 பிள்ளேகள் மனுப்போட்டால், ஒரு பிள்ளேக்கு கொடுக்கப் படுகிறது. மாணவர்கள் எத்தனே என்று பார்த்து, பர்சன்டே ஜாக, ஒரு 10 பர்செண்டு என்ற முறையில் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆண்டு முடிவடையப்போகிறது. அவர்களெல்லாம் எங்களிடம் வந்து சலுகை வாங்கித்தாருங்கள் என்று கேட்கிருர்கள். இப் பொழுது ஒதுக்கி வைத்திருக்கும் தொகை போதாது; சலுகை கொடுக்கத் தகுதியுள்ளவர்களேக் கணக்கில் கொண்டு, அவர்களுக் கென்று, சப்ளிமெண்டரி கிராண்டு தரவேண்டும், அதற்கு ஆவன செய்ய சர்க்கார் முன்வரவேண்டும் என்றும், அது விஷயமாக அவர்கள் சிந்திக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தக் கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் மாகாண முழுவதும் பள்ளிச் சீரமைப்புத் திட்டம் சிறந்த முறையில் நடப்ப தாகப் பத்திரிகை வாயிலாகப் படித்தேன். அதுபற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆலை சென்னே நகரைப் பொறுத்த வரையில் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துகிற பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அவர் களிடம் இந்த திட்டம் இல்லே. இந்தக் குறைபாட்டையும் தீர்ப் பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கல்வி அதிகாரிகளுக்குத் தாக்கீது அனுப்பிச் சென்னே மிலும் அத்திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து இங்குள்ள ப்ரைவேட் பள்ளிகளே ஒன்றுக இணேத்து செயல்படுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளேச் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கல்லூரிகளில் தமிழிலேயே போத<mark>ணேகள்</mark> நடக்கவேண்டும் என்பதற்காக தமிழில் மிகுந்த ஊக்<mark>கம்</mark> கொண் டிருக்கிற அரசாங்கத்திற்கும், அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தாழ்மை யாக ஒரு எச்சரிக்கை விடுக்க விரும்புகிறேன். உடனடியாகத் தமிழ் வந்துவிட வேண்டும். தமிழே ஆட்சிமொழியாக வேண்டும் என்று நாம் மிக வேகமாக எடுக்கிற நடவடிக்கைகள் எல்லாம் நம்முடைய தரத்தைக் குறைத்துவிடுமோ—(வால்யு ஆப் தி யூனிவர்சிடி எஜுகேஷன்) என்கிற பயம் உண்டாகிறது. பல ஆண்டு காலமாக ஆங்கிலத்தில் பழகி, அதில் இருக்கக்கூடிய செல் வத்தை எல்லாம் அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நடக்கு அது போய்விடக்கூடாது. தமிழில் ஆர்வம் கொண்டு, தமிழிலேமே படித்து கல்லூரிகளில் பட்டம் பெறுவது என்றுல் சென்கே <u>மாகாண த்தைப்</u> பொறுத்தவரையில்தான் உத்தியோக**ம்** கிடைக்குமே தவிர, இந்த மாகாணத்தைவிட்டு அப்பால் போக கூட—படித்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு செல்லக்கூட முடியாத நிலேமை உண்டாகக்கூடிய அபாயத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும். ஆகவே, இவ்விஷயத்தில்—கோ ஸ்<mark>லோ</mark> பாலிஸி —எ**ன்று** சொல்வார்களே அந்த முறையில் நடவடிக்கைகளே எடுத்துக்

14th March 1960 [Sri K. Vinayakam]

<mark>கல்வித் தரம் குறையாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது</mark> அரசாங்கத்தின் கடமை என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI M. ALAGIRISAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சபை முன் வைத்து இருக்கும் 1960-61-ம் வருஷத்திய நிதி நிலே அறிக்கையை வரவேற்று அதன்மீது நான் கொண்டிருக்கும் சில கருத்துக்களேத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பொதுவாக வரிச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த வரவு செலவுத் திட்ட உரையை நம் ராஜ்யத்திலே உள்ள--குறிப்பாக காய்கறி வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ள மக்கள் வரவேற் பார்கள். ஆனுலும்கூட இம்மாதிரி வரிச் சலுகை அளிக்கப்படாமல் இருந்தால் அதை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு கிளர்ச்சியில் ஈடு படலாம் என்று நிணேத்திருந்தவர்கள் இந்த வரிச் சலுகை கண்டு <mark>ஏமாந்து</mark> இருப்பார்கள் என்று நான் நிணக்கிறேன். பொதுவாக இ<mark>ந்த வ</mark>ருட நிதி நிலே அறிக்கையில் ஒரு குறிப்பிட்ட மாறுதலேக் காண்கின்றேன். நாம் போடக்கூடிய ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திற்கும், ஒவ்வொரு வருடமும் நாம் போடுகின்ற, நாம் தீர்மானித்து அளிக்கின்ற நிதி நிலே அறிக்கைக்கும் இருக்கக்கூடிய சம்பந்தத்தை இவ்வாண்டு தெளிவுபடுத்தி அறிக்கையை விரிவாகச் சமர்ப்பித் திருக்கிருர்கள். இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது கடந்த ஆண்டுகளிலேயும், இப்போதும் நம்முடைய நாட்டிலே நடந்து வரக்கூடிய திட்ட வேணேகளேப்பற்றி, நம் நாடு எவ்வாறு இந்தத் திட்டங்களின் மூலமாக முன்னேறி இருக்கிறதென்பதைப்பற்றி <mark>படம் பிடித்த</mark>ுக் காட்டக்கூடிய முறையில் இந்த அறிக்கை அமைந் திருக்கிறது.

அந்த அறிக்கையின்மீது நடந்துகொண்டிருக்கிற விவாதத் <mark>திலே ஈடுபட்</mark>ட கனம் அங்கத்தினர்கள் பலர் விலேவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். திட்டத்தின் அடிப்படையில் பரவலாக பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களேச் செலவு செய்து பல வருவதன் மூலமாக நம்முடைய திட்டங்களே நிறைவேற்றி பொருளாதார அமைப்பிலே பண வீக்கம் ஏற்பட்டு வருவது சர்வ சாதாரணமான அம்சம். இந்தப் பண வீக்கத்தின் காரணமாக விலேவாசிகளின் ஏற்றமும் தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கிறது. ஆகவே, விஃயேற்றத்தை முழுவதும் கட்டுப்படுத்த முடியாது என்பது என்றுடைய அபிப்பிசாயம். இருப்பிறும் இருக்கக்கடிய நிலேமை மனதில் வைத்து உற்பத்தியாகக்கூடிய உணவுப் பொருள் களே சரியான முறையில் விநியோகிக்கத்தக்க முறையைக் கையாள வேண்டும். இப்போது இருக்கக்கூடிய விநியோக முறை அமைப்பு ஏற்றதாக இல்லே என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே, உற்பத்தியாகக்கூடிய உணவுப் பொருள்களே கூட்டுறவு ஸ்தாபனங் களின் மூலமாக <mark>விநியோ</mark>கம் செய்ய வழிவகை காண்பதுதான் சரியான முறையாக இருக்கும் என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

[Sri M. Alagirisamy] [14th March 1960

உணவு உற்பத்தி அதிகமாக ஏற்படவேண்டுமாகுல் இன்று நாட்டில் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு உரம் காலாகாலத்தில் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். இப்போது அப்படிக் கிடைப்பது இல்லே. ஆகவே, வரக்கூடிய வருடத்திற்கு நம் மக்க ளுக்குத் தேவைப்படக்கூடிய உரம் எவ்வளவு என்பதை முதலிலே கணக்கிட்டு, இவ்வருட இறுதிக்குள்ளாகவே விநியோகிப்பதற்கு முன்னேற்பாடாகப் பல நடவடிக்கைகளே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

நம்முடைய ராஜ்யத்தில் குறிப்பாக பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அனேத்தையும் எடுத்து முடித்திருக்கிரும். இது பெருமைப்படக்கூடிய அம்சமாகும். எனினும், இனி எடுத்து நடத்துவதற்கு நம் ராஜ்யத்தில் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எதுவும் இல்லே. இனி சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களிலேயே நாம் அதிக கவனம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலேமையில் இருக்கிரும். குறிப்பாக என்னுடைய மதுரை ஜில்லாவைச் சேர்ந்த தொகுதியில் மஞ்சள் ஆறு நீர்த்தேக்க திட்டத்தைப்<mark>பற்</mark>றி இந்தச் சபையில் அடிக்கடி கூறி வந்திருக்கிருர்கள். இந்த மஞ்சள் ஆறு நீர்த்தேக்க திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்றுவ<mark>தன் முலமாக</mark> அந்தப் பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு அதிக நன்மை ஏற்படும் என்பதுமட்டும் அல்ல. நீர்த்தேக்கத்தில் அதிகமாக நீர் இருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் சாமநாதபுசம் போன்ற வரண்ட பிரதேசத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் உதவி செய்யமுடியும். இதற்கு ஆகும் செலவுத் தொகை ஏதோ ஒரு சில லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக இருப்பி<mark>னும்கூட</mark> இந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நடத்து வதன் மூலமாக மதுரை ஜில்லாவில் உள்ளவர்களுக்கும், வறண்ட பகுதியாக இருக்கும் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் உள்ளவர்களுக்கும் அதிக நன்மை ஏற்படும். அந்தப் பிராந்தியங்களில் உள்ள மக்கள் இத்திட்டம் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே சேர்க்கப்படும் என்று எண்ணிஞர்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப் படவில்லே. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது சேர்க்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இரண் டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சேர்க்கப்படவில்லே. இனி வர இருக்கின்ற மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது சேர்ப் பதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகளே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நமது மாநில அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியில் பெரிய குளம் நகரைச் சுற்றி பல கண்மாய்கள் இருக்கின்றன. மலே அடி வாரத்தில் கண்மா<mark>ய்கள்</mark> அமைந்திருக்கின்ற காரணத்திஞல் அவை பல காலமாகக் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, அடிக்கடி அந்தக் கண்மாய்களில் நிரம்புகின்ற மணலே அகற்று வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்றையதினம் அங்கே பல கண்மாய்கள் இருந்தும் ஒரு போகம் கூட சாகுபடி செய்யக்கூடிய தண்ணீர் அவற்றில் தேங்குவது 14th March 1960] [Sri M. Alagirisamy]

இ<mark>ல்ஃ. ஆகவே, அந்தக் க</mark>ண்மாய்களே டீசில்ட் <mark>செய்த</mark>ால் நிச்சய மாக இரண்டு போகம் சாகுபடி செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு கிடைக்கும்.

அடுத்தபடியாக, சோடுகளேப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் தாண்டிக்குடிகாட் ரஸ்தா போட்டதன் காரணமாக அங்குள்ளவர்கள் பொருளா தாரத்தில் அதிக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிருர்கள். அந்த ரஸ்தாவின் இரு பக்கங்களிலும் சரிவு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த சரிவு நிலங்களேப் பலர் ஆக்கிரமிப்புச் செய்துகொண்டு விவசாயம் செய்து வருகிருர்கள். அந்த ஆக்கிரமிப்பில் இருந்து அவர்களே வெளியேற்ற வேண்டும் என்று பலதடவை சர்க்காரிடம் கேட்டிருக்கிரேம். சமீபத்தில்கூட மராமத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்தச் சரிவு நிலங்களில் விவசாயம் செய்யப்படுகிற காரணமாக எவ்வாறு அந்த ரோடுக்கே அபாயம் ஏற்பட்டு வருகிறது என்பதை நேரே பார்த்தார்கள். ஆகவே, உடனடியாக அந்த நிலங்களில் இருந்து ஆக்கிரமிப்பு செய்திருக்கிறவர்களே வெளியேற்றத் தக்க நடவடிககை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிட்டால் தாண்டிக்குடிகாட் ரஸ்தாவையே அடித்துச் செல்லக்கூடிய அபாயம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. MUNI REDDI: Mr. Deputy Speaker, with due apologies to Mr. Vinayakam who devoted more than seven minutes of his speech for an attack on the Corporation, if he, an experienced legislator, had only devoted the same time for giving useful suggestions, it would have been good.

DEPUTY SPEAKER: The hon, Member need not attack another Member. He may continue his speech.

SRI M. MUNI REDDI: Several hon. Members have expressed their views on the Budget. It is apparent that this is more or less a balanced budget; whether it is surplus or deficit, in the present circumstances, it does not matter much. But what matters is, how the policies of the Government are framed and how the formulated schemes are executed in pursuance of those policies. As we see, about one-third of the speech of the Hon. Minister for Finance has been devoted to the subject of development of agriculture. Rightly the country's future depends upon the development of agriculture. The Government have suggested some methods for improvement of agriculture. So far as soil conservation and land improvement under the Land Improvement Act are concerned, it is commendable that the Government have done very well. The Hon. Minister for Agriculture accompanied the Sub-Committee formed under the Land Improvement Act and we had the opportunity of visiting Ootacamund and other places. We are grateful for the valuable guidance given by the Hon. Minister for Agriculture. We have witnessed the vigorous execution of the schemes.

A 189-6

[Sri M. Muni Reddi] [14th March 1960

These schemes will go a long way in improving our agriculture. But so far as minor irrigation schemes are concerned, we are utterly disappointed. Last year, ten lakhs of rupees was earmarked for the improvement of tanks. At page 10 of the Budget speech, we find that silt has been removed from 29 tanks so far and that 20 new tanks would be taken up for such work during the year 1960-61. We have something like 20,000 tanks in our State and at this rate it will take hundreds of years to improve all of them. It is stated: 'Under this scheme the silt in the deep bed of the tank is removed and used for strengthening the bund and raising the level of the foreshore lands '. I would like to submit that most of the tanks have got suted up. Every year, floods carry silt into the tanks. Unless we prevent this, I do not think any benefit will result from the removal of silt. Government must take steps to prevent silt getting into the tanks. When the Hon. Minister for Agriculture visited Ootacamund and other places with the subcommittee, I repeatedly pointed out to him that the silt getting into tanks through floods should be stopped first. This may cost 100 to 200 rupees per tank. The ten lakhs provided for in the last year should have been spent on such works. We have got 35 lakhs of acres of land under 25,000 tanks. For the past several years, I have been drawing the attention of the Government to the dilapidated condition of these tanks. Unless we take steps to improve the tanks, our food problem will not be solved. There are 'Raja Kalvai in every tank which run for miles and there is much percolation going on in these. If the sluice is opened, the entire water does not reach the tail-end. Percolation takes away a month's supply of water. If the 'Raja Kalvais' are cemented, perhaps we may get one month's water-supply. So, let us stop the silt getting into tanks and cement the 'Raja Kalvais' to prevent percolation. Then we can take up what is called removal of silt.

So far as co-operative farming is concerned, it is a failure. Why is it a failure? Perhaps some Members are building castles in the air about co-operative farming. We had a canteen run for the legislators one year ago in the Hostel itself. What happened to that? The Government in 1954 or so, organized some co-operatives and huge sums of money were spent. Reports were placed on the table of this House and what did they show? They were a failure and the Government could not recover even the expenses. When the very legislators are unable to understand themselves, share food equally among themselves, perhaps it is too much for the legislators to expect people to take to co-operative farming. Co-operative farming is a failure because the society in which we are living is on a hierarchical plane. We have got individualistic gains to look for so much so that we will not be able to nourish any idea of co-operative farming.

With regard to animal husbandry, I would like to submit that the Key Village Centres have played a very important part in developing our agricultural economy. The credit for this goes to the Director of Animal Husbandry. He addressed a meeting at 14th March 1960] [Sri M. Muni Reddi]

the Cattle Show held just a few days ago. He gove on that occasion a very good account of the activities of the department in developing the cattle wealth of the country. We have now got three or four Key Village Centres which are doing good work. Cattle wealth goes much to improve agriculture. I have given several valuable suggestions about the improvement of cattle wealth not only to our Government but to other Governments as well. For we have a Cattle Farm in Hosur. We have a number of research stations in our State for research and for the preservation of breeds. In the Hosur Cattle Farm, 1,200 or more cows and shecalves are maintained for the purpose of research.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member has got one minute more.

SRI M. MUNI REDDI: What I submit is this. So many animals need not be maintained for research and experiments at the Farm. Retaining a small number of animals for the purpose of research and preservation of breed, the remaining animals can be distributed among the villages at book value. A cow will give at least 10 measures of milk per day. If it could be sold for five rupees, it will bring in 150 rupees per month to the villager. The Government can callect from this 20 rupees towards repayment of loan every month, 30 rupees for providing special fodder to the cattle and five rupees for inspection and other purposes. Even then it will leave a margin of eighty to ninety rupees for the villager. So, thus, there will be not only an all-round development of agriculture but milk production also will increase. The purchasing power of the agriculturist will increase. I have made these suggestions to the Director of Animal Husbandry also. I consider this an important suggestion and I hope the Government will consider this. வம்போ வெ

With these few words, I thank the Deputy Speaker for giving me this opportunity to speak.

* SRI W. P. A. R. CHANDRASEKHARAN : கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, நமது கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்பிக் திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்க் தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு புது வரிகள் போடா மலும், அழுகும் பொருள்களுக்கு விற்பனே வரியிலிருந்து விலக் களித்தும் சமர்பித்திருக்கிறதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த வருடம் புது வரி போடாமல் விட்டதை வரியே போடக் ஆனல் புது என்ற கொள்கைக்காக அல்ல. கூடாகு நிலேத்தபின் மக்களிடையே அது போட்டு காலம் குறைந்தது மூன்று வருடம் விடப்பட்டு அடுத்த புது வரிகள் போடப்படாமல் வரி வசூலிக்கும் விதத்திலும், வரி செலுத்தாம் விதத்திலும் நல்ல நிலேமை ஏற்படும் என்ற கொள்கைக்கு இது உகந்ததாக இருக்கின்றது என்பதை **கரு**த்திற்கொண்டு இந்த வரி போடாத திட்டத்தை ஆதரி**க்**

[Sri W. P. A. R. Chandrasekharan] [14th March 1960

அதோடு அழுகும் பொருள்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல் பாலுக்கும் வரிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், இந்த சந்தர்ப் பத்தில் விலேவாசி உயர்வு, அதாவது பணவீக்கம் என்று நிநி யமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறுர்கள், எனக்கு முன்னல் பேசிய நண்பர்களும் குறிப்பிட்டார்கள், அதுபற்றி நான் கூற விரும்புவது என்னவென்*ரு*ல், அபிவிருத்தி அடையும் எந்த நோத் திலும் விலவாசு உயர்வு தவிர்க்க முடியாத ஒரு விஷயமாகும். ஆறுல் அதை எப்படி சமாளிக்கலாம் என்றுல், விவசாயத்தில் ஈடு பட்டிருப்பவர்களுக்கு விலேவாசி உயர்வால் ஏற்படும் நன்மைகள் அவர்களுக்கு கிடைப்பதற்கு ஏது இருக்கிறது. ஆணல் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அதை அனுசரித்து கூலி நிர்ணயம் செய்து கொடுப்பதன் மூலமாகவும், மாதாந்திர சம்பளம் வாங்கும் மத்திய தர வகுப்பாருக்கும் சம்பளக் கமிஷன் அறிக்கை வந்தவுடன் அதன் மூலம் நிவாரணம் அளிப்பதின் மூலமாகவும், விவசாயி களுக்கு பாதகம் விளேவிக்காத நிலேயில் விவசாயப் பொருள்களின் விலே நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுர்கொள் கிறேன். முக்கியமான விவசாயப் பொருளான நெல்லுக்கு (Paddy Board) பாடி போர்ட் என்று ராஜ்ய அளவில் ஒரு போர்ட் நிர்ணயித்து அதன்மூலம் உற்பத்தி செய்வோர், தொழிலாளர், உபயோகிப்பவர் அந்தமாதிரி பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்து அதை அமுல் நடத்தினை அப்போதைக்கப்போது எல்லா விஷயங் களேயும் பரிசிலனே செய்து அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு சரியான யோசனேகள் கூறமுடியும். அப்படி ஒரு பாடி போர்ட் அமைக்கா விட்டாலும்கூட ஜில்லா அளவில் அபிவிருத்தி கௌன்ஸில் ஏற்படும் நோத்தில் சப் கமிட்டீஸ், உணவு, உடை சம்பந்தமான மூலப் பொருள்களின், உற்பத்தி விலே, அதன் விறியோகம் சம்பந்த மாக ஜில்லா அளவில் யோசணேகள் கூறுவதற்கு அபிவிருத்தி கௌன்ஸில்களில் சப்-கமிட்டீஸ் நிறுவிஞல் உபயோககரமாக யிருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும், வரி போடாமல் இருக்கும் விஷயத்தில், மத்திய சர்க்கார் போட் டிருக்கும் எக்ஸைஸ் வரி மட்டாக வாய்புகையிலேக்கு ஒரு ரூபாய் கிரயம் உள்ள புகையிலேக்கு ரூபாய் 9, அணு 6 எக்ஸைஸ் வரி யிருக்கிறது. இந்தமாதிரி அதிகமாக இருக்கும் வரிகளேப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் எடுத்துச் சொல்லி தரவாரியாக அதன் வீக்க தூக்கம்கூடக் குறைவாக அமைந்திருக்கும்படிச் செய்ய அவர்களிடம் சொல்ல வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இந்த விலேவாசி மூலம் பாதிக்கப்படும் விவசாயப் பொருள்கள் விஷயமாக யுத்த காலத்தின் அவசியம் அல்லது அவசரம் என்று ஏற்படுத்திக்கொண்டு, அதாவது ரசாயன உரம், அதன் மூலப் பொருள்களேத் தருளிக்கும் அளவில் மத்திய அரசாங்கம் அதை ஒரு முக்கியமான விஷயமாக எடுத்துக்கொண்டு தேவைப்படும் அளவுக்குள்ள ரசாயன உரங் களின் மூலப் பொருள்களே தருவிக்கு ராஜ்ய அளவில் **வி**நியோகிக்க வேண்டும். அப்படி வி<mark>நி</mark>யோகிக்கும்போ*து* இப்

14th March 1960]

[Sri W. P.-A. R. Chandrasekharan]

பொழுது பாசன வசதிக்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதாக கூறப் படும் 2,92,000 ஏக்கரும், முன்னுல் இருக்கிற ஏக்கர் அத்தனேயையும் சேர்த்து கணக்கிட்டு ரசாயன உரம் விநியோகிக்க மத்திய சர்க்கார் அவன செய்ய வேண்டுமென்று நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டிற்கும் ஜில்லா அளவில் பரிசோதனே நிலயங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதும் மண் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை உடனடி யாக அமுலுக்கு கொண்டு வருவதும் நல்ல முறையாக இருக்கும். மேலும் தனிப்பட்ட நபர்கள் மண் பரிசோதனே, தண்ணீர் பரிசோதனே விஷயமாக ஸ்தாபனங்கள் நிறுவி அதன் முலம் ஏற்படும் செலவுக்கு விவசாய வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், அநேகமாக பெரிய நீர்பாசன திட்டங்கள் எல்லாம் பூர்த்தியாகிவிட்டதென்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறுர்கள். கோதாவரி, கிருஷ்ணு நதியிலிருந்து, அதாவது ஆந்திர ராஜ்யம் சம்பந்தமாக நமக்கு கிடைக்க வேண்டியதும், பிற ராஜ்யங்களிலிருந்து <mark>கிடைக்க வேண்டிய நமது சாஜ்ய பெரிய நீர்பாசன விஷயம்</mark> சம்பந்தமாக தக்கதை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கேறேன். நீர்பாசன திட்டங்கள் பூர்த்தியாகும் நிலேயில் இருப்ப தால், எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் அழகிரிசுவாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் மஞ்சள் ஆறு, நிலக்கோட்டை தாலூகானில் <mark>சாத்தியாறு, மாவூத்தாறு</mark> முதலியவற்றில் உடனடியாக பாச**ன** வசதிகளே நிறுவிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். அடுத்தபடியாக, புட் ப்ரொடக்ஷன் ஆன்ட் மைனர் இரிகேஷன் என்ற தூலப்பின்கீழ் அனுமதிக்கப்படுகிற தொகையில், <mark>போதிய அளவு கான்ட்ராக்டர்கள் வசாத</mark> நேரத்தில் அந்தந்த திட்டங்கள் ஆங்காங்கு அப்படியப்படியே இருக்கிறபடியால் கான்ட்ராக்டர்கள் வராத நேரத்தில் டிபார்ட்மென்ட் மூலம் மைனர் **இரிகேஷன்** ஆன்ட் புட்ப்ரொடக்ஷன் தஃப்பின்கீழ் இருக்கும் வேலேகளே செய்து கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது தவிர ஜீனி பற்றுக்குறையைப் பற்றி நமது வரவு சிலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 40,000 டன் ஜீனி பற்றுக்குறையாய் இருக்கிறது. இன்னும் 60,000 டன் பற்ருக்குறையாகப் போக ஏது இருக்கிறது என்று குறிப் பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலேயை அனுசரித்து மதுரை தா லூகாவில் கூட்டுறவு முறையில் ஒரு ஜீனி ஆலே நிறுவுவதற்கு சர்க்கார் எல்லாவித உதவிகளேயும் அளிக்க வேண்டுமென்ற கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசாங்க உணவு அமைச்சர் தென்னகத்தில் அதிகமாக ஜீனி ஆஃகள் அனுமதிக்கப்படுமென்று குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சோடு வசதிகளேப் பொறுத்தமட்டில் அழகிரிசுவாமி அவர்கள் தாண்டிக்குடி ரோட்டைப்பற்றி சொன்னர்கள். நிலக்கோட் டையில் பாலமேடு பிர்க்கா மிகவும் பின்தங்கிய நிலேயில் இருக் கிறது. வத்கலகுண்டு வட பகுதியையும் வைகையின் தென் பாகத் கையும் இணேக்க காஸ்வேக்கும், கண்பாலத்திற்கு நடுத்தா பால

[Sri W. P. A. R. Chandrasekharan] [14th March 1960

மாக இப்பொழுது கட்டி வருகிருர்கள். அப்படி ஒரு பாலம் வைகையாற்றில் அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்றும் சோடு வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

தமிழ் வளர்ச்சியைப்பற்றி நான் இங்கு ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ்மொழி வளர்ச்சி செய்ய வேண்டியது அவசியம்தான். ஆஞல் பஸ் ஸ்டான்ட் என்பதற்கு இப்போது "பேருந்து நிலேயம்" என்று தமிழில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டிருக்கின்றது. அவ்விதமில்லாமல் பஸ் நிற்குமிடம் என்று இருந்தால் போதுமானது என்று நான் கருதுகிறேன். அவ்வித மிருந்தால்தான் போதுமக்கள் சுலபமாக புரிந்துகொள்ள முடியும். அதேபோன்று ஆங்கிலத்தை கற்பித்துக் கொடுக்கும் விஷயத்தில் ஐந்தாவது வகுப்பிலிருந்து கற்பித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானல் ஆரம்ப பாடசாலேகளில் எல்லாம் செக்கன்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களே அதிக அளவில் நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Dr. (SRIMATHI) SATHIYAVANIMUTHU: சட்டமன்ற உதவித் தலேவர் அவர்களே, இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் <mark>நி</mark>தி நிலே அறிக்கையின்மீது எனது கருத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். . பொ*து*வாக இந்த அறிக்கையான*து*, அரக்கு <mark>மாளிகையில</mark>் கண்ணுடி கற்களே பொறுத்தி வைத்திருப்பது போன்றுதான் காட்சி அளிக்கிறது. இவற்றின்மீது ஆராய்ச்சி என்னும் அனல் வீசினுல் நிச்சயமாக இந்த மாளிகை உருகிகருகிப் போகும் என்பது என் கருத்து. கண்ணுடி கற்கள் என்று நான் குறிப் பிடுவது அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கின்ற புள்ளி விவரங்களேத் தான். வழக்கமாக புள்ளி விவரங்களே சற்று சுர்ந்து கவனித்துப் பார்த்தேன். அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கின்ற புள்ளி விவரங் களானது, ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் முன்னேற்றம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்ற புள்ளி விவரங்களே பார்க்கின்ற நோத்தில் அவற்றில் கடந்த ஆண்டில் தந்திருக்கின்ற புள்ளி விவரங்களேவிட மிகவும் மாறுதலாக, தவிர கூடுதலாக இருப்பதாக தெரியவில்லே. கடந்த ஆண்டு தந்த நிலே அறிக்கையில் புன்செய் தான்யங்களே எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, அரிசு போன்ற தானியங்களே எடுத்துக்கொண்டாலும் உற்பத்தி குறைவாகத்தான் இருக்கிறது என்று இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் மூலம் தெரியவருகின்றன. கடந்த ஆண்டு நிதிநில அறிக்கையில் 1957-58-ல் அரிசி உற்பத்தி 32·34 என்று சம டன் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆனுல் இந்த ஆண்டு தந்திருக் கின்ற நிதிநிலே அறிக்கையில் 32.36 என்று இருக்கிறது. புஞ்சை கான்யங்கள் என்ற இனத்தில் கடந்த ஆண்டு அறிக்கையில் அதாவது 1957-58-ல் 16·86 என்று இருந்தால் இந்த ஆண்டு **அதை**ப் பற்றி குறிப்பிடுகின்ற நேரத்தில் 15.27 என்று இருக்கிறது. அதே போன்று தான் புஞ்சை தான்யங்கள் இனத்தில் 1958-59-ல் 17:23 இருந்ததால் இந்த ஆண்டு தந்திருக்கின்ற அறிக்கையில் 1.5.35 என்றிருக்கிறது. அதே போன்றுதான் மொத்தத்தில் 1957-58-ல்

14th March 1960] [Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu]

49·20 என்று இருந்தால் இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் 47·63 என்றும் அதே போல் 1958-59 ஆண்டு அறிக்கையில் 50 · 21 என்று இருந்தது, ஆனுல் இப்போது தந்திருக்கின்ற இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் 48.33 என்று இருக்கிறது. இதே போன்றுதான் பருத்தி, கரும்பு, நிலக்கடலே முதலிய எல்லா இனங்களிலும் காணப்படுகின்றன. கரும்பு இனத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், கடந்த அறிக் கையில் 1957-58-ம் ஆண்டில் 3 • 40 என்று இருந்தால் இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் 4 • 03 என்றும் 1958-59-ல் 3 • 61 என்று இருந்தால் இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் 3・84 என்று இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களே வைத்துக்கொண்டு நாம் எப்படி இந்த அறிக்கை மீது நமது கருத்தைச் சொல்வது. உண்மையிலேயே இவைகள் எல்லாம் தவருக இருந்தால் அதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து ஒழுங்காக கொடுத்திருப்பார்களானுல் நமக்கு சிறிதளவு நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கும், நமது முன்னேற்றத்தையும் கணிக்க முடியும். அவைகள் அதிகாரிகள் செய்கின்ற தவருக இருந்தாலும் அதற்கு அமைச்சர்தான் பொறுப்புடையவர். எழுதியவர் ஏட்டை கெடுத் தாலும், அதை பாடிய அமைச்சர் அவர்கள் ஒழுங்காக அந்தத் தவறுகளே எல்லாம் திருத்தி பாடயிருப்பார்களேயாளுல் இந்த அறிக்கை தேவைதாஞ, இது நிறைவேற்றப்பட வேண்டியதுதாஞ என்று நம்மால் கூறியிருக்க முடியும். இவ்விதமான புள்ளி விவரங்களே கொண்டிருக்கும் அரக்கு மாளிகை ஆராய்ச்சி என்னும் அனல் அருகில் செல்லும்போது, இது எவ்வளவு அழகான முறையில் திட்டவட்டமாக தயாரித்தாலும் சரி, அவைகள் எல்லாம் உருகிப் போகும், அது நில்பெற்று நிற்க முடியாது என்றுதான் எங்களால் கூற முடியும். அதே போன்று அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய வாசகங்களே கவனித்தால்,

"மேலே கண்டவாறு பல்வேறு நடவடிக்கைகளே எடுத்தத<mark>ன்</mark> காரணமாக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு விளேச்சல் கணிசமாக உயர்ந்தி<mark>ருக்</mark> கிறது. இதைப்பற்றிய சில புள்ளிவிவரங்கள் சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டன." என்றும்,

" நடைமுறை ஆண்டு விளேச்சலின் கணக்குப்படி நம் ராஜ்ய சராசரி விளேச்சல் 1,344 ராத்தல் அளவிற்கு உயர்ந்திருப்பதாகத் தெரிகிறதா."

என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிருர்கள். ஆனுல் அமைச்சர் அவர்கள் இம்மாதிரிப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களே தந்துவிட்டு, நாம் முன்னேறி விட்டோம், முன்னேறிவிட்டோம் என்று சொல்லுகிருர்களே தவிர அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கின்ற புள்ளிவிவரங்களே எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் இதற்காக எவ்வளவோ பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருந்தும், எவ்வளவோ திட்டங்களே தீட்டியும், எவ்வளவோ பிரயாசைப்பட்டும் விவசாயத்தில் நல்ல பலனே காணவில்லே என்பது உண்மை. இதற்கு இந்தப் புள்ளிவிவரங்களே சான்றுக இருக்கிறது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கும் நிதியை ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் தனித்தனியாக அதிகப்படியான [Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu] [14th March 1960

பணத்தை செலவழித்தும்கூட நல்ல முறையில் திட்டங்கள் எல்லாம் பலன் அளித்திருக்கிறது என்று எங்களால் சொல்ல முடியாது. அதே போன்றுதான் பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு திட்டம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறும் பொழுது, பத்திரிகைகளில், பரம்பிக்குளம் தண்ணீரை சென்னே மாகாணத்திற்கு தரமுடியாது என்று புதிதாக பதவியேற்ற கேரளத்து முதலமைச்சர் திரு. பட்டம் தாணு பிள்ளே அவர்கள் சொல்லியிருப்பதாக செய்தியை காண்கிறேம்

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்தச் பெய்தி உங்கள் கட்சிப் பத்திரிகையில் வந்ததோ என்னவோ தெரியவில்லே. வேறு எந்தப் பத்திரிகையிலும் வந்ததாக தெரியவில்லே.

Sri C. N. ANNADURAI: பம்பாயி<mark>லிருந்</mark>து வெளி வ**ருகிற** "டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா" என்ற பத்திரிகையில் வெளிவந்திரு<mark>க்</mark> கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதி அம் தண்ணீர் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லப்படவில்லே. இன்னும் முடிவான ஒப்பந்தம் ஏற்படவில்லே, என்றுதான் கூறப்பட் டிருந்ததே ஒழிய தண்ணீர் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்ல வில்லே. தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடாது என்ற எண்ணம் இவர் களுக்குத்தான் இருக்கிறதோ என்னவோ தெரியவில்லே (ஆரவாரம்.)

SRI C. N. ANNADURAI: அந்த எண்ணம் எங்க<mark>ளுக்கு சிறி</mark> தளவும் கிடையாது, அதற்கு நாங்கள் ஆற்றல் பெற்றவர்களு மில்ஃ . . . தமிழ் தேசிய பத்திரிகை ஒன்றுகூட இதைப்ப<mark>ற்றி</mark> கண்டித்து எழுதியிருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதைப்பற்றியுள்ள கடிதப் போக்குவரத்தை யாரும் அறிந்துகொள்ள மூடியாது. இதைப்பற்றி ஒருவருக்கும் தெரியவும் முடியாது. ஆஞல் பத்திரி கைகள் ஏதோ கண்டபடி எழுதிக்கொண்டிருப்பார்கள். அதை நம்பிக்கொண்டு வரக்கூடியதையும் வராது என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லே. வரும் என்ற நம்பிக்கையிலே கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆஞல் இதில் சிலர், இம்மாதிரியான திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் படுவதிஞல் எங்கே ஆளும் கட்சிக்கு பலம் ஏற்பட்டுவிடப் போகிறதோ என்ற பயத்தின் காரணமாக வரக்கூடியதையும் வரக்கூடாது என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறுர்கள் என்றுதான் நான் நிணக்கிறேன் . . . (குறுக்கீடு.)

DEPUTY SPEAKER: ஆர்டர், ஆர்டர்.

SRI C. N. ANNADURAI: அந்தமாதிரியான தப்பெ<mark>ன்னம்</mark> ஒன்றும் எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த அளவில் இல்லே என்<mark>பதை</mark> அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 14th March 1960]

DR. (SRIMATHI) SATHIYAVANIMUTHU: இம்மா திரியான செயல்க<mark>ளேப்பற்</mark>றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அவசரப்படாம**ல்** அமைதியாக விளக்கம் தந்திருந்தால் பாராட்டத்தக்க**தாக** இருக்கும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நான் பேசும்போ விளக்கம் தருகிறேன்.

Dr. (SRIMATHI) SATHIYAVANIMUTHU : பெண் கொடுப்பத உறுதியாவது முன்னுல் பந்தலேப் போட்டுவிட்டேன், தாலி தயா**ர்** செய்துவிட்டேன், மணமேடைப் போட்டுவிட்டேன் என்று கூறுவது, மணமகனுக்கு முறையாகாது. பத்திரிகைகளில் இவ்வித மெல்லாம் செய்திகள் வருகின்றன. இந்த நிஃயில் இந்த திட்டத் திற்காக லட்சக்கணக்க<mark>ான ர</mark>ூபாய்களே செலவு செய்து பூர்வ<mark>ாங்க</mark> வேலேகளே ஆரம்பித் துவிட்டு, பின்னுல் அவர்கள் திடீரென்று இல்ல எ<mark>ன்று மறுத்துவிட்டால் செய்த ச</mark>ெலவு எல்லாம் வீணு<mark>கப</mark>் போகும் என்கிற வேதனேயின் காரணமாகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேனே தவிர வேறு ஒன்றும் அல்ல. இதற்காக பணம் செலவு செய்கின்ற நேரத்தில் அவசரப்பட்டு இதில் பணம் செலவு செய்யக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதை வருத்தத்தோடு குறிப் பிட்டேன். இதற்கு தகுந்த முறையில் அமைதியாக அமைச்சர் அவர்கள் பதில் தந்தால் அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்றும் நாங்கள் தன்றிக்குரிய மக்களாக இருப்போம்.

அடுத்தபடியாக, சமுதாய நல திட்டங்களில் நடைபெறு**ம்** வேலேகளேப்பற்றி நாம் குற்றஞ்சாட்ட முடியும். சமுதாய நல அரசாங்கம் வைத்திருப்பதே, மக்கள் திட்டத்தை இந்த <mark>பணத்தைக்</mark>கொண்டு ஆளும் கட்சியினர் தங்கள் கட்சியை வளர்ப்பதற்காகத்தான் என்ற எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. <mark>பிளாக் ட</mark>ெவலப்மெண்ட் ஸ்கீம் என்று சொல்லி ஒவ்வொரு வட்<mark>டா</mark> <mark>ரங்களேயும் தேர்ந்தெடுத்து அ</mark>பிவிருத்தி செய்கிரும் எ<mark>ன்ற</mark>ு சொல்லி அந்த '' பிளாக் டெவலப்மெண்ட்'' ஏரியாக்களில் எல்ல<mark>ாம்</mark> " பிளாக்கிங் தி டெவலெப்மெண்ட்'' தான் செய்து கொண்டிரு<mark>க்</mark> கிருர்கள். சமுதாய நல அபிவிருத்தி என்று சொல்ளிக்கொண்டு அவர்கள் கட்சியின் கீழ் உள்ள தொண்டர்களுக்குத்தான் பலவித மான சலுகைகள் காட்டுகிருர்கள். இந்த விதத்தில் மக்களுடைய பணம் பாழாக்கப்படுகிறது என்று நான் நிச்சயமாக சொல்ல முடியும். வெறும் கட்சி மாச்சரியத்தின் பேரில், ஏதாவது மாற்று கட்சிகளின் கொடிகள் நாட்டப்பட்டிருந்தாலும் கூட அந்த இடங்களே பிளாக் டெவலப்மெண்ட் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக் தொள்ளப்படமாட்டாது என்று சொல்லி, உள்ளூர் காங்கிரஸ் காரர்கள் பகிரங்கமாக கூறுகிற அளவுக்கு இருந்து வருகிறது என்பதை நான் மிகுந்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள் 10.30 கிறேன். அதேபோன்று கிராம சேவக்குகள் என்று எடுக்கப்பட்ட வர்கள், மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற காரணத்தினுல், வேலேக்கு எடுத்து, ஆர்டர்கள் கொடுத்து விட்ட பிறகு கூட,

[Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu] [14th March 1960 மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற ஒரே காரணத்தினுல் கொடுக்கப்பட்ட ஆர்டர்களே ரத்து செய்திருக்கிருர்கள். இதை நான் ஆதாரபூர்வமாகக் காட்ட முடியும். சமுதாய நலத் திட்டம் என்ற சொல்லப்படுவது ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியின்— ஆளுகிற **கட்**சியின்—கஜானப் பெட்டி சாவியும் கையில் இருக்கிற காரண<mark>த்</mark> தினுல் மக்களுடைய பணத்தை தங்களுடைய நலனுக்கு

உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் தான் இருந்து வருகிறது. இதை தயவு செய்து மாற்றிக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்

கொள்கிறேன்.

அதே போன்று பஞ்சாயத்து அமைப்பில், பஞ்சாயத்**துக்** களுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் நடைபெறும் தேர் தல்களிலே அரசியல் கட்சிகள் ஈடுபடாமல் இருப்பது நன்மை பயக்கும் என்ற ஒரு கருத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கி*ரு*ர்கள். <mark>கருத்</mark>து நல்லதாக இருக்க லாம்—பாராட்டக் கூடியதாக இருக்கலாம். மாற்றுக் கட்சி களுக்குச் சொல்லக் கூடிய இந்தக் கருத்த<mark>ை ஆளுகிற</mark> கட்சி கடைப்பிடிக்கப் போகிறதா என்று கேட்கிறேன். காரணம், நகர சபைத் தேர்தல்களில் கட்சி ரீதியில் போட்டியிடக் **கூடாது என்று** இந்த மன்றத்திலே பேசி விட்டு, கட்சிக் கூட்டத் **திலும், கட்சிக்** காரியக் கமிட்டிக் கூட்டத்திலும் கட்சி ரீதியில் <mark>தான்</mark> **போட்டியிட**வேண்டும் என்று ஆளும் கட்சியினரால் முடிவு செய்**த தால் தான்** கோளாறு ஏற்படுகிறது. ஆகையால் தான் நான் சொ<mark>ல்</mark> **லுக**றேன், மாற்றுக் கட்சிகளுக்குச் சொல்வதை தங்கள் கட்சி கடைபிடித்தால் மாற்றுக் கட்சிகள்—குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்ற கழகம்—நல்ல கோரிக்கைகளே நிறைவேற்றுவதில் என்றுமே ஒத்துழைப்பைத் தரும்.

DEPUTY SPEAKER : தங்களுடைய நேரம் முடிந்து விட்டது. அதோடு தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட நேரத்திற்கு மேல் இரண்டு, மூன்று நிமிஷங்கள் அதிகமாகவே ஆகிவிட்டது.

Dr. (Srimathi) SATHIYAVANIMUTHU: எனது நோத்தை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பாழாக்கி விட்டார். அதனுல் இன்னும் இரண்டு நிமிஷங்கள் அளிக்க வேண்டுகிறேன்.

அதே போன்று புள்ளிவிவரக் கோளாறு மற்றுென்று கடந்த ஆண்டுக்கு முன் ஆண்டு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் இந்த **ரா**ஜ்யத்தில் 20,000 கிராமங்கள் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றி பேசும்போது 20,000 அல்லது 21,000 என்று புள்ளி விவரங்களேக் கொடுத்து வந்தார்கள். இந்த அறிக்கையிலும் இதைப் பற்றி காண்கிறேன். " இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட முடிவில் நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள சுமார் 18,000 கிராமங்களில் 10,000 தொமங்கள் மின்சார வசதி பெற்றிருக்கும்" என்று குறிப்படப் பட்டிருக்கிறது. ஆண்டுக்கு ஆண்டு கிராமங்கள் வெள்ளத்தில் போகுமா, அல்லது தீக்கிரையாக எரிந்து போகுமா, அல்லது திரை படைப்பட்டு யிருக்கிறதா, கிராமங்கள் எப்படி குறையும் என்று

14th March 1960] [Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu]

தெரியவில்ஃ. உண்மையில் கிராமங்களில் குறைந்ததா அல்லது புள்ளிவிவரக் கோளாறு என்று தெரியாது. ஒரு இலரகா பல மாதங்களாக இருந்து செயலாற்றி வரும்போது, அவர்கள் கொடுத்துக் குறிப்பிட்டிருக்கிற புள்ளிவிவரத்தை வைத்துக் கொண்டு பேசும்போது இப்படிப்பட்ட கோளாறுகள் இருந்தால் இந்தப் புள்ளிவிவரங்களே நம்பி எப்படிப் பேச முடியும்?

அதே போன்று சால்களேப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சாலேகளே நல்ல முறையில் சீராக அமைக்கவேண்டுமென்று பேசப் படும்போது ஆளுகிற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், நகர சபையின் நிர்வாகத்தின் கீழுள்ள சாலேகள் குண்டும் குழியுமாக இருக்கிறது

என்று . .

DEPUTY SPEAKER: உங்கள் டைம் ஆகிவிட்டது. மேலும் இது பொது விவாதம். இதைப்பற்றி மான்யக் கோரிக்கையின் பேரில் பேசலாம்.

Dr. (SRIMATHI) SATHIYAVANIMUTHU: நகர சடையைச் சேர்ந்தவர்கள் "அமெச்சூர் பாலிடிஷ்யன்ஸ்" என்று கூறுகிருர்கள். நான் அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன் தங்கள் மூலமாக, நல்ல "அமெச்சூர் பாலிடீஷ்யன்ஸ்"—ஆக உள்ள, மூதிர்ந்த அரசியல் வாதிகளாக உள்ளவர்கள், சுகாதார இலாகா விற்கு அமைச்சராக இருப்பவர், பொறுப்பை கையில் வைத்துக்கோண்டு, கொசுக்களேக் கூட ஒழிக்க முடியாமல், "அமெச்சூர் பாலிடீஷ்யன்ஸ்"—ஆக இருக்கக் கூடிய நகராண்மைக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களே, கொசுக்களே ஒழியுங்கள் என்று கூறுவதாவது கேலிக்குரியது என்று கூறி, மேலும் நேரம் இல்லாத காரணத்தினுல் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRIT. T. DANIEL: Mr. Deputy Speaker, Sir, while discussing the Budget, I like to bring to the notice of the Government some facts for their consideration. In view of the proposal to introduce a legislation to fix a ceiling on land the price of the land has already begun to fall down. The sellers are not effecting the sales because they do not know what the provisions of the intended legislation would be.

(Sri V. K. Krishnamurthy in the Chair).

This opportunity has been availed of by the decree-holders and the properties of the debtors are being purchased by the decree-holders in Court auction at low prices. I would, therefore, urge that this Government should take note of this new development that has arisen because of the intended land legislation and to pass immediately a Moratorium Act to stay the execution proceedings of all the decrees pending in the Civil Courts till the passing of the land legislation.

Regarding unemployment in the State, it is really regrettable to note that the Government have not so far conducted economic survey to find out the percentage of the educated and uneducated population in the State. I would submit to the Government that

[Sri T. T. Daniel] [14th March 1960]

the economic survey could be conducted through the agencies of Panchayats and Municipalities and the unemployment problem should be tackled at he Block level with the co-operation of the people living within the Block area.

Regarding the upward trend in the price of foodgrains, I would say that this is only an inevitable incident to the growing undeveloped economy in the State. Sir, this has really affected the low income group and this factor must weigh with the Government when they analyse the recommendations of the Pay Commission. I would say that the Government should take really concrete steps to bring down the price of rice at least to twelve annas per measure and for this I would suggest that the food policy of the country as a whole has to be boldly altered. The Government should import from foreign countries such quantity of rice as is necessary so that the price of foodgrains may be lowered and it may be within the purchasing capacity of the common man.

So far as education is concerned, nearly 15 crores of rupees have been allotted for this purpose. We are glad also to note that 80 lakhs of rupees have been allotted for the mid-day meal programme in the State. Out of the 21,000 Primary Schools, nearly in 20,000 there is mid-day meal programme. I would say that for the effective continuance of this mid-day meal programme in the State, in every district there should be a public fund for that purpose and out of that fund this mid-day meal programme should be carried out. This would be an effective permanent and everlasting measure. I would bring to the notice of the Government that so far as Kanyakumari district is concerned, a fund has been collected in that manner and with the co-operation of the public also and with the assistance of erstwhile T.C. State Government. There is mid-day meal programme for all the primary schools in my district. I would suggest to the Government that this mid-day meal programme should be extended to High Schools also. Instances are reported that many students studying in the various classes in the High Schools sometimes fall fainting in the class room when the teachers are teaching on account of starvation. We had tried noon meal programme in our own district under the auspices of the Bharat Sevak Samai. During the course of a few months with the co-operation of the public we were able to introduce mid-day meal programme in nine High Schools. I think in other districts also the public should take up this programme and with the co-operation of the Government the mid-day meal programme should be extended to High Schools also.

Regarding service conditions of the private school teachers, I would say, Sir, that whenever the Government introduce any reform to improve the conditions of the teachers they noust keep in mind the following factors. There must be security of service, regularity of payment of salary and there should be provision for Provident Fund. Pension and Insurance Schemes. The teachers should be given all the benefits and concessions which the N.G.Os.

ere entitled to.

14th March 1960] [Sri T. T. Daniel]

I am sure the teachers working in the aided schools also will have a fair deal in the hands of the Government when they deal with the recommendations of the Pay Commission.

In this connection I have to tell the Government with feelings of sorrow that a Graduate trained teacher in the Kanyakumari district is getting only Rs. 55 a month in an aided school. This is the lowest pay which a B.T. trained teacher gets in the whole world. In spite of our fervent appeal to the Government that the pay of teachers should be increased to at least Rs. 85, the Government have not so far tackled the problem. I submit that this delay in dealing with this problem would only cause buildings in the minds of the teachers. The Director of Public Instruction recently came over there to address the secondary school teachers in a conference and he knows well what the feelings of the teachers are. I would only say that it is not proper on the part of any civilised Government to allow the teachers weep. If they weep, I only wish to tell the Government, that the public also will weep along with them.

Sir, I would urge the necessity and importance of the mid-day meal programme on the ground that in our country lions and tigers have dens in the wild forests and they have a prey and they are not starving. Birds living in nests, have got food and they co not also starve. But, Sir, children of men studying in the primary schools, high schools and colleges are starving. Therefore this is a problem which will have to be deeply considered and we must put our heads together to solve the problem permanently.

Then, Sir, coming to the allowances drawn by officers of the Government, I would say that out of the Rs. 24 crores allotted under the Budget Rs. 2 crores are allotted for payment of salaries to the officers and Rs. 11 crores for establishment and another 12 crores of rupees for allowances and honorarium. I believe that this amount includes the travelling allowances to be paid to the officers. Sir, it is generally talked about that the travelling allowances drawn by the officers in the State is really very very high. This Government which has got only a revenue income of Rs. 80 crores cannot afford to spend so much on travelling allowances for officers. If we are able to bring down the expenditure under this head to some extent at least, I believe that that amount could be better used or usefully used for ameliorating the conditions of the Non-Gazetted Officers.

Then, Sir, in regard to the ways and means forecast, I would say that it should be the policy of the Government not to liquidate funded debts by creation of unfunded debts. The policy of liquidating funded debts by incurring huge unfunded debts, I would say, is highly detrimental to the economic stability of the State. When I went through the ways and means forecast, I found that nearly Rs. 37 crores of rupees are expected to be the amount which the

[Sri T. T. Daniel] 14th March 1960

Government hope to get. But out of this Rs. 37 crores nearly Rs. 11 crores is unfunded debt. It is people's money and therefore at any time they can demand the money back and the Government has budgeted for all the Rs. 37 crores under this head. I would like to know from the Hon. Minister for Finance whether it is proper to do so. Then again under that head, last year's expectation under receipts, deposits and remittances including unfunded deposits and the transactions of the Electricity Board was Rs. 4·14 crores. But in the current year they expect Rs. 7·70 crores. I would say that this is rather speculative.

Regarding the exemption of levy of sales tax on certain commodities, while appreciating the attitude of the Government in respecting the opinions and suggestions which the hon. Members gave on the floor of the House when the Sales Tax Bill was introduced and discussed, I would also suggest as other hon. Members have suggested that milk also should be exempted from the levy of sales tax as also palmyra fibre which is a dollar earning commodity.

* Sri R. SUBRAMANIAM : கனம் சபைத் தல்வர் அவர் களே, கனம் நிதி அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்<mark>த நிகி</mark> நிலே அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவ்வருஷ பட்ஜெட்டில் 34 லட்ச ரூபாய் பற்றுக் குறையாக இருக்கிறது. எண்பத்தோரு கோடி ரூபாய்க்கு வரவு செலவு செய்யக்கூடிய நமக்கு இது அதிகமானதல்ல எனலாம். இருந்தாலும் கூட, சம்பளக் கமிஷனின் சிபாரிசின் காரணத் தாலும் மற்ற பல காரணங்களாலும் அதிகமான செலவு சுமார் 2 கோடி ரூபாய்க்கு ஏற்படலாம். ஓரளவு பற்ருக்குறை இருந்த போதிலும் கூட எந்த விதமான புது வரியும் விதிக்காததுடன், இருந்த வரியையும், ஓரளவுக்கு நீக்கி இந்த நிதி நிலே அறிக் கையை கனம் நிதி அமைச்சர் சமர்ப்பித்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க காரியம். நமது ராஜ்யத்தின் முன்னேற்றத்திற் காக நாம் செய்ய வேண்டிய வேலேகளேயெல்லாம் அவர் இதில் நன்ருக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிருர். ஆகவே இந்த வரவு . செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி குறைகூறிப் பேசுவதற்கு எதுவும் இல்லே. எனவே இதைப் பற்றி அதிகமாக விவாதிப்பதற்கில்லே. எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசுவதைப் பார்த்தால் அவர்கள் ஓவ்வொருவருக்கும் எந்தக் கண்ணேட்டத்துடன் இதைப் பார்க் கி<mark>ரூர்க</mark>ள் என்பது தெரிகிறது. இது சுதந்திராக் கட்சி பட்ஜெட் என்று ஒருவர் சொல்கிருர். இன்னெருவர், என்னவெல்லாம் செய்தாலும் கூட நில உடமை உச்ச வரம்புச் சட்டம் வந்தால் தான் எல்லாக் காரியங்களும் நல்லபடி பயனளிக்கும் என்று சொல்கிருர். கூட்டுறவு விவசாயத்திற்கு இந்த சர்க்கார் அதிக நிலங்களே இன்னும் கொண்டுவராததால் இது சுதந்திரா கட்டு என்கிருர்கள். அவர்கள், நாம் அத்திட்டுக்கை பண்ணிக் கொண்டுவசவேண்டும் என்று நினேக் அப்படிக் கூறுபவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் அங்கத்தினர் கின்றனர். களாக இருந்தாலும் பரவாயில்லே. ஆனுல் பி.எஸ்.பி. கட்சி

14th March 1960] [Sri R. Subramaniam]

அங்கத்கினர் அவ்வாறு கூறகிருர். அதை நாம் எப்படி 'கம்பெல்' பண்ணிக் கொண்டுவரலாம் என்று எனக்குத் தெரிய வில்லே. மேலும், தாங்கள் சத்தம் போட்டதால் தான் சர்க்கார் 'ஸீலிங்' கொண்டு வந்தார்கள் என்று பிற்பாடு சொல்லிக் கொள்வதற்காக, 'இன்னும் ஏன் ஸீலிங் கொண்டுவரவில்லே' என்று இவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிருர்கள். எதிர்க் கட்சி மெம்பர்களுக்கு பேசுவதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் அதிக சாராம்சும் கிடைக்காததால் ஏதாவது புள்ளி விவரங்களேக் குறிப்பிட்டு ஏதாவது பேசலாம் என்று அவர்கள் நினேக்கிருர்கள். கொமங் களுக்கு மின்சார வசதி அளிப்பதைப் பொறுத்த வரையில், கனம் மின்சார அமைச்சர் இதற்கு முன்பு '20,000 கிராமங்கள்' என்று சொன்னர் என்றும், இப்போது '18,000 கிராமங்கள்' என்று சொன்னர் என்றும், இப்போது '18,000 கிராமங்கள்' என்று சொன்றும் ஒருவர் பேசிரை. இந்த மாதிரி ஏதாவது பேசலாமே களிர இந்த பட்ஜெட்டை நல்ல முறையில் எதிர்ப்பதற்கு இதில் சாராம்சம் இல்லே.

விவசாயத்தைப் பற்றி இந்த அறிக்கையில் நன்றுக குறிப் பிடப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயம் நமக்கு சொம்பவும் முக்கிய மானது என்பதைப்பற்றி யாரும் சந்தேகப்பட வேண்டியதில்லே. திட்ட காலத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1.79 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி ஏற்பட வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது என்றும், ஆனுல் திட்ட முடிவிறகுள்ளாக 9 லட்சம் டன் அளவுக் குத்தான் அதிகமான உற்பத்தி ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது என்றும், எதிர்பார்த்த அளவு ரசாயன உரம் கிடைக்காததே இதற்கு முக்கிய காரணம் என்றும் கனம் நிதி அமைச்சர் குறிப்பிட்டிருக்கிறுர். இக்குறையை நீக்குவதற்கான முயற்சியை சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறுர்கள். 1962-ல் நெய்வேலி திட்டத்திலிருந்து 1½ லட்சம் டன் 'ஊரியா' உரம் **நமக்குக்** கிடைக்கும் என்ற சொல்லப்பட்டிருக்கிற**து**. ஒ**ன்று** சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது, அது கிடைக்கும் வரையில், வேறு வகையில் கிடைக்கும் உரத்தை நல்ல முறையில் சீக்கிரம் வினியோகிக்க வேண்டும். அனேக இடங்களில் தனிப்பட்ட வர்களே உரத்தை வினியோகித்து வருகிருர்கள். இதை கூட்டுறவு வொலைடிகளின் மூலமே வினியோகிப்பதற்கு என்ன கடை இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லே. கடந்த வருஷம் டிசம்பர் மாதத்தில் தஞ்சாவூரில் தாளடிக்கு உரம் வேண்டுமென்று கனம் விவசாய அமைச்சரிடம் சொன்றேம். அவரும் நடவடிக்கை எடுத்தார். ஆனல் அதற்காக வந்துசேர்ந்த 5,000 டன் உரமும் ஜனவரி மாதம் 10-ம் தேதிக்கு மேல் வந்துசேர்ந்தது. அது அவ்வளவு காலம் கடந்து வந்ததால் அது தாளடி நெல்லுக்குக் கூட உபயோகப்படவில்லே. எனவே கொடுக்கும் உரம் கொஞ்சமாக இருந்தாலும் அதைச் சிக்கிரமாக காலா காலத்தில் கொடுத்தால் நல்லது. மேலும் அதை கூட்டுறவு ஸொஸைடிகளின் மூலம் கொடுத்தால் நல்லது. வரும் வருஷத்தில் 4 லட்சம் டன் கழிவு உரமும் 12.50 லட்சம் டன் குப்பை உரமும் தயாரித்து வினியோகிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri R. Subramaniam] [14th March 1960

கழிவு உரத்தை முனிசிபாலிடிகளிலிருந்து வெளியிடங்களுக்குக் கொண்டு போவதை விட, கிராமங்களிலேயே குப்பை உரம் முதலிய உரங்களேத் தயாரித்து கிராம<mark>ங்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு</mark> ஏற்பாடு செய்வ*து* நல்லது. காரண<mark>ம், ம</mark>ுனிசிபாலிடிகளிலிருத்து வெளி இடங்களுக்கு கழிவு உ<mark>ரத்தைக்</mark> கொண்டுபோவதற்கு வாகன வசதிகள் வேண்டியிரு<mark>க்கின்றன</mark>. வாகன வசதிகள் இருப்பதில்லே. இந்த விஷய்த்தையும் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் 1,344 ராத்தல் அளவிற்கு வினேந்திருந்தாலும், அகில இந்திய ரீதியில் விளேச்சல் 816 ராத்தலாக இருப்பதால் மற்ற சாஜ்யங்களில் உள்ள பற்*ருக்குறை* நம**து சாஜ்யத்தையும் பாதிக்** கிறது. தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சில் கூட்டத்தில் இதை விளக்கி மற்ற ராஜ்யங்களும் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தும்படி செய்ய முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கனம் நிதி அமைச்சரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேசம் பூராவிலும் விளேச்சல் அதிகரித்தால்தான் சென்னே மாநிலம் அபிவிருத்தி அடையும். மற்ற ராஜ்யங்களில் குறைவாக விளேந்தால் அது சென்னே ராஜ்யத்தையும் பாதிக்கிறது. எனவேதான் இந்தப் பிரச்**ணேயை** தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சில் கூட்டத்தில் விளக்கி மற்ற ராஜ்யங்களும் வின்ச்சலே அதிகப்படுத்தும்படி செய்ய முயற்றி செய்ய வேண்டும் என்று க**னம்** நிதி அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை திட்ட கால அளவுப்படி 2.92 லட்சம் ஏக்கராவுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும். இப்போது 2.52 லட்சம் ஏக்கராவுக்குக் கொடுத்து விட்டோம். மீதி 0.40 லட்சம் ஏக்கராவுக்கு வரும் ஆண்டில் கொடுப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிருர்கள். ஆகவே, திட்ட காலத்திற்குள் 2·92 லட்சம் ஏக்கராவுக்கும் தண்ணீர் கொடுத்து விட முடியும். பெரிய நீர்ப்பாசனத் நிட்டங்கள் நம் முடைய சாஜ்யத்தில் இல்லாததால் நாம் அண்டை சாஜ்யங்களே எதிர்பார்க்கிரும். அண்டை ராஜ்யங்களில் ஓடக் கூடிய தண்ணீரை நம் மாகாணத்திற்குக் கொண்டு வர முயற்சி செய்ய வேண்டும். இப்போ*து பா*ம்பிக்குளம் திட்டத்தைப் பற்றிய வேலேயைச் செய்கிருர்கள். கிருஷ்ணு-பெண்ணுற திட்டத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். கோதாவரியிலிருந்து கிருஷ்ணு-பெண்ணுற்றுக்குத் தண்ணீர் வந்து அங்கிருந்து நமக்கு வர வேண்டும். இது நீண்ட காலத் திட்டம். ஏராளமாக பணம் செலவாகும். இந்த ப்ராஜக்டை செண்ட்ரல் கவர்மெண்டார் எடுத்துக் கட்டி முடிக்கும்படி வற்புறுத்தவேண்டும். அநேக இடங்களில் செண்ட்ரல் கவர்மெண்டார் இந்த மாதிரித் திட்டங் களுக்கு அதிகப் பண உதவி கொடுக்கிருர்கள். ஒரு ராஜ்யத்தில் இருக்கும் தண்ணீர் இன்னெரு ராஜ்யத்தில் போய்ப் பாய வசதி செய்து கொடுக்கிருர்கள். பக்சா டாம் தண்ணீரை சாஜஸ் தானுக்குக் கொண்டுபோக முயற்சிக்கப்படுகிறது. அதே மாதிரி கோ தாவரி தண்ணீரை நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குக் கொண்டு வர

14th March 1960] [Sri R. Subramaniam]

முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன்.

சிறிய நீர்ப்பாசனத் <mark>திட்ட</mark>ங்கள் மிக முக்கியம். நமது மாகாணத்தில் 33,000 குளங்கள் இருக்கின்றன. அதன் மூலம் சுமார் 22 லட்சம் ஏக்கரா நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி கிடைக்கிறது. கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் சீர்ப்படுத்தப்பட்ட குளங்கள் 1,319 தான். இந்த வருஷம் 319 குளங்கள் சீர்படுத்தப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முப்பத்தி மூன்று ஆயிரம் குளங்கள் உள்ள நம் ராஜ்யத்தில் இவ்வளவு சிறிய தொகை சீரமைப்புக்காக ஒதுக்கியிருப்பது போதாது. இதனுல் குளங்களேச் சீர் செய்வதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது இந்த வகையில் கணிசமான தொகை 25 கோடிரூபாய் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு ஒதுக்கவில்ஃயென்றுல் இந்த வேலே அதிக வேகமாக நடைபெறுது.

கிராமங்களேப் பொறுத்த வரையில் சமுதாய நலத் திட்டங்கள் முக்கியமாக இருக்கவேண்டியது அவசியம். கட்சிக்காக ஏற்படுத் தப்பட்ட திட்டமென்ற சிலர் சொன்னர்கள். அந்தத் திட்டம் நடைபெறுகின்ற இடங்களில் நேரில் சென்று பார்க்க முடியாத வர்கள் ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டு போகலாம். நேரில் சென்று பார்த்தால்தான் அந்தத் திட்டத்தினுல் ஏற்பட்டு வரும் பயன் தெரியும். இந்தத் திட்டத்திற்காக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் 1,392 லட்சம். இதில் நாம் தெலவிடப் போவது 1,274 லட்சம்தான். அங்கே பார்த்தால் எதற்கேடுத்தாலும் பணம் இல்லயென்று சொல்லுகிருர்கள். சாதாரணமாக ரோடுகள் போடுவது, பாலம் கட்டுவது ஆகிய வற்றுக்குப் பணம் இல்லயென்று சொல்லுகிருர்கள். ஆனுல், இந்த ஆண்டு இறுதியில் 118 லட்ச சூபாய் மிச்சமாகிறது. ஏன் மிச்சமாகிறது என்று புரியவில்லே?

கிராம ரஸ்தாக்கள் போடுவது ஒரு பர்லாங்குக்கு மேல் ஹைவேஸ் டிப்பார்ட்மெண்டாரிடம் விட்டுளிட சென்றுல் அதோடுகூட போட்ட சஸ்தாக்களேச் சரிவர பராமரிப்பதில்லே. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலேயை ஏற்படுத்த முயற்சி எடுத்துக் கொள்<mark>ள</mark> நம்முடைய ராஜ்யத்தில் சேலத்தில் இப்போது வேண்டும். இரும்புக் கனி கிடைக்கிறது. நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரி கிடைக்கிறது. இவை இரண்டையும் பயன்படுத்தி இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலேயை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காவிரி பகுதியில் எண்ண இருப்பதாக ஹேஷ்யமாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதைக் கண்டு பிடிக்க இப்போது இரண்டு டிப்பார்ட்மெண்ட்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய ராஜ்யத்தின் சார்பிலும் மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பிலும் ஜியலாஜிகல் சர்வே நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இது வரை யாரும் அதில் அக்கறை காட்டி தீவிரப்படுத்த முன்

[Sri R. Subramaniam] [14th March 1960

வரவில்லே. இப்போது சென்ட்ரல் கவர்மெண்டாரை கேட்டிருக் கிருர்கள். இந்த ஆராய்ச்சியைத் தீவிரப்படுத்தி நம்முடைய காவிரி எண்ணேயைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு களேச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு வருஷமாக ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போட்டு இருக்கிருர்கள். அந்த வேலேயைச் சிக்கிரம் முடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* Sri N. K. PALANISAMI : சபைத் தலேவர் அவர்களே, அழுகும் பொருள்களுக்கு வரி இல்லே. புதிய வரி எதுவும் இல்லே. பற்ருக் குறையும் பெரிய அளவுக்கு இல்லே. இவையெல்லாம் வரவேற்கக் கூடிய முறையிலே இருந்தபோதிலும், பொதுக் தேர்தல் சிக்கிரம் வருவதை உத்தேசித்து இம்மாதிரி பட்ஜெட் தயாரித்திருப்பதில் ஆச்சரியம் எதுவும் இல்லே. பல மாகாணங் களில் இம்மாதிரி பட்ஜெட் தயாரித்திருக்கிருர்கள். **மத்திய** சர்க்காரை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட் சைக்**கிள் பார்ட்ஸ்,** டீசல் எண்ணே தவிர மற்றவைகளுக்குப் புதிய வரி ஒன்றுமில்லே. ஆனுலும் சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கக்கூடிய அடிப்படையா<mark>ன</mark> கொள்கையில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளே எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடிய நாங்கள் தொடர்ந்து விமர்சனம் செய்**து வந்த** போதிலும் அந்தக் குறைபாடுகளே ஏற்றுக் கொண்டு <mark>மாற்றம</mark>் செய்யக்கூடிய வகையிலே இந்த பட்ஜெட் இல்லே. அழுகும் பொருள்களுக்கு வரி போடக்கூடாது என்று நாங்கள் மட்டுமல்ல, சகல கட்சிக்காரர்களும் சொன்னுர்கள். பத்தாயிரக் கணக்கான வர்கள் அதை எதிர்த்து பெரிய ஹர்த்தால் நடத்திஞர்கள். சர்க்கார் அன்றையதினம் "False prestige" வைத்துக் கொண்டு நீக்க முடியாது என்று சொன்னர்கள். இப்போதாவது அதை நீக்கியது பற்றி சந்தோஷப்படுகிறேன்.

அரிசி மீது போடப்பட்டிருக்கக்கூடிய விற்பீன வரியை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று எல்லோரும் சொன்னுர்கள். சர்க்கார் பிடிவாதமாக அதை எடுத்துவிட மறுக்கிறது. "டாக்ஸ் ரிலிப்" நல்லதுதான். யாருக்கு 'டாக்ஸ் ரிலிப்" கொடுக்கவேண்டும்? இன்றையதினம் "டர்ன் ஓவர்" 10,000 ரூபாய் என்று வைத்திருக் கிருர்கள். பெரிய பெரிய வியாபாரிகள் கொள்ளே லாபம் அடிக்கிருர்கள். பத்தாயிரம் மினிமம் என்பதை 25,000 என்று செய்வதன் மூலமாக சிறிய வியாபாரிகளுக்குச் சலுகை கொடுத்து, அதன் மூலம் பணக்காரர்களுக்கு வரி போட முடியும். சர்ககார் அடிப்படைக் கொள்கையில் மாற்றம் எதுவும் இல்லே. இப்போது இருக்கும் முறை பணக்காரர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கும் வகையில்தான் இருக்கிறது. இதை மாற்ருமல் ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

நாம் போட்டிருக்கும் டார்கெட்டை அநேகமாகப் பூர்த்தி செய்து விட்டோம். இன்னும் பலவற்றை "over fulfil' செய்திருக்கிரும். டில்லியில் நடந்த விவசாய மகாநாட்டில் நமது சர்க்கார் முதல் பரிசு வாங்கியது பற்றி நாம் எல்லோரும்

14th March 1960] [Sri N. K. Palanisami]

பெருமைப்படுகிறேம். மற்ற மாகாணங்கள் எல்லாம் நமக்குப் பின்னுல் தான் இருக்கின் றன. கோவாப்பரேட்டிவ் பாரமி ம் பஞ்சாபில் 35,000 இருக்கிறது. நம் மாகாணத்தில் குறைவாக இருக்கிறது. மற்றபடி எல்லா விஷயங்களிலும் முன்னேறி இருக்கிறேம். சோடுகள், எலக்ட்ரிசிடி விஸ்தரிப்பு ஆகியவைகளில் எல்லாம் முன்னேறியிருக்கிறேம். அதை நான் வரவேற்கிறேன். நாம் உணவு விஷயத்தில் எவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவழித் திருக்கிரும் என்று பார்க்கவேண்டும். 1955-ம் வருஷத்திலிருந்து 5 வருஷ காலத்தில் எவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவழித்து இந்த ஆறு லட்சம் அதிகப்படியான உற்பத்தியைச் செய்திருக்கிறேம் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். கிட்டத்தட்ட இரிகேஷனுக்கு மட்டும் 12 கோடி ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது. இன்னும் விவசாய இலாகா தனியாகப் பணம் செலவழித்திருக்கிறது. இப்படி கோடி கோடியாகப் பணம் செலவழித்த பிறகும் கூட ஆறு லட்சம்தான் உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. இதில் என்ன கோளாறு? இந்தக் <mark>குறைபாடுகளேயெல்லாம் மனதில் கொண்டு மூன்*ரு*வது திட்டத்</mark> தைச் சரிவரப் போடமுடியும்.

இன்றையதினம் திட்டத்திற்கு அதிகப் பணம் செலவாகியிருக் கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தில் விலேவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக் <mark>கிறது. யார் கட்டுப்படுத்</mark>துவது? இதற்கு மாகாண சர்க்கா**ர்** <mark>பொறுப்பில்ஃயா? திட்டக் கமிஷன் அடிக்கடி வலியுறுத்தியும்கூட</mark> <mark>உணவு விஷயத்தில்</mark> கட்டுப்பாடு செய்யப்படவில்*ஃ*ல. 'இரண்டாவதா ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1956-ம் வருஷ விலேவாசிகளே வைத்துத் தான் கன்ட்ரோல் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. திடி <mark>ரென்று கண்ட்</mark>ரோஃயும் எடுத்து கொள்முதஃயும் நீக்கிவிட்டிருக் கிருர்கள். ஒரு வாரத்தில் மட்டும் விஃவாசியானது 501 புள்ளியி விருந்து 105 புள்ளிக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. அதாவது 9 புள்ளி 11-00 ஏறியிருக்கிறது. உணவு விலே விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டிருக்கும் <mark>நிலேமையை சர்</mark>க்கார் கட்டுப்படு*த்த என்ன* நடவடிக்கை எடு*த்* திருக்கிருர்கள்? உணவு பாங்கு ஏற்படுத்தப்போவதாகச் சொன் ஞர்கள். அமெரிக்காவிலிருந்து உணவு இறக்குமதி செய்து சேமித்து வைத்தால் இங்கே எப்படி விலே இறங்கும்? விலேவாசி யைக் கட்டுப்படுத்தாமல் எந்தவிதமான திட்டமும் போட முடியாது.

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலமாக தேசீய வருமானத்தை உயர்த்தப்போவதாகச் சொன்னுர்கள். எந்த அளவு தேசிய வரு மானம் உயர்ந்திருக்கிறது? ஐந்து வருஷ காலத்தில் 25 சத விகிதம் உயர்ந்துவிடும் என்று சொன்னர்கள். மூன்றரை வருஷங் களில் 10.4 சத விகிதம்கான் வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறது, இன்னும் ஒன்றரை வருஷம் பாக்கி இருக்கிறது. சென்ற வருஷம் 'பம்பர் க்ராப்' இருந்ததால் சற்று அதிகம் வந்தது. 🔎 ஆயாவது 'மெயின்டெயின்' செய்தால்தான் 15 சத விகிதமாடிது கிடைக்கும். இருபத்தைந்து சத விகித குறியீட்டை அடைவதற்கான முயற்கி **ஏ த**வும் இருப்பதாகத் தெரியவில்**ஃ**.

[Sri N. K. Palanisami] [14th March 1960

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் கிட்டத்தில் அடிப்படையான தொழில்கள் நிறுவப்படவேண்டுமென்று இருக்கிறது. சித்தாஞ்ச<mark>ன்</mark> தொழிற்சாலே போன்று சிலவற்றைத்தவிர, நாம் அடிப்படையான தொழில்களே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிறுவ முடியவில்லே.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்தியா முழுமைக்**கும்** உள்ள பட்ஜெட்டைப்பற்றிப் பேசுகிருரா? சென்னே பட்**ஜெட்** டைப்பற்றிப் பேசுகிருரா?

SRI N. K. PALANISAMI: இரண்டும் சேர்த்துத்தான் பேசு கிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடக்கூடிய காலத்தில் 25 லட்சம் பேர்கள் வேணயில்லாமல் இருந்தார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்து மூன்மூவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்து மூன்மூவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் துரம்பிக்கக்கூடிய நேரத்தில் 75 லட்சம் பேர்கள் வேலே இல்லாமல் இருக்கிருர்கள். இவர்களுக்கு வேலே கொடுக்க வேண்டிய நிலேமையில் இருக்கிரும். இம்மாதிரியான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. மூன்மூவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடும் நேரத்திலாவது இந்தக் குறைபாடுகளே யெல்லாம் அவசியம் நீக்கவேண்டும், திட்டக் கமிஷனேயே ஒழித்துவிட வேண்டும், திட்டமே வேண்டாம் என்று யாரோ சொல்கிருர்கள். கொள்ளே லாபம் அடிக்க சுதந்திரம் வேண்டும் என்று நினேப்பவர் கள்தான் அம்மாதிரி சொல்லலாமே தவிர, யாரும் சொல்ல முடியாது. அம்மாதிரி சொல்லது தேச நலனுக்கு விரோதமானது என்று நான் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

தொழில்களுக்கு எந்த அளவு வரி போட முடியுமோ அந்த அளவுக்குப் போட்டாய்விட்டது. It has reached its saturation point . இதற்கு மேல் தொழில் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டு . மென்றுல், சர்க்கார் சில தொழில்களேத் தாங்களே ஏற்று நடத்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்பட முடியாது. இன்னும் லாபம் வரக்கூடிய பல தொழில்களேச் சர்க் காரே ஏற்று நடத்தவேண்டும். இருபது லட்சம் பேர்கள் நம்பி யிருக்கும் கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக் கிறது. அதிகமான அளவுக்கு நூலே ஏற்றுமதி செய்வதற்கு உத்தரவு கொடுத்ததன் காரணமாக நூல் விலே அதிகரிக்கிறது. 1946-ம் வருஷத்தில் வெள்ளேயர் ஆட்சியில்கூட, குறிப்பிட்ட அளவு குறைந்த விஃயில் நூல் வாங்கி சொலைட்டிகளுக்கு சப்ளே செய்யப்பட்டது. ஆணுல் நமது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் மதுரையில் பேசியபோது, 'இரண்டு வாரத்திற்கு நூல் வாங்காமல் விட்டுவிட்டால், தானுக விலே குறைந்துவிடும்' என்று குறிப்பிட்டதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இப்படிப்பட்ட வாதங்கள் சரியல்ல. ' ஒரு பக்கம் நூல் விஃ ஏறி விட்டது ; இன்னெரு பக்கம் ரிபேட் குறைந்துவிட்டது. இந்த இரண்டு காரணங்களினுல் ஒவ்வொரு ப்ரைமரி சொலைட்டியிலும் ஏராள மான கைத்தறித் துணிகள் தேக்கம் அடைந்திருக்கின்றன.

14th March 1960] [Sri N. K. Palanisami]

இருபது லட்சம் பேர்களுடைய வாழ்க்கையைப் பாதிக்கக்கூடிய தாக இருப்பதால், இதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிர்வாகத்தில் இருக்கும் குறைபாடுகளே நாம் கவனிக்காமல் இருக்க முடியாது. கம்யூனிடி டெவலெப்மென்டை எடுத்துக் கொண்டால், அதில் போஸ்ட்-இன்டென்ஸிவ் ஸ்கீமூக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்குமேல் செலவிடப்படுகிறது. எஸ்டாபிளிஷ் மேன்ட்டுக்காக மட்டும் அந்தத் தொகையில் பாதி செலவாகிறது. இம்மாதிரியான குறைபாடுகளேப் போக்குவதற்கு முதல், இரண்டாவது கட்ட போஸ்ட்-இன்டென்ஸிவ் ஸ்கீம்களேயும் ஒன்றுக இணேத்து போதுவாக அதிகாரிகளேப் போட்டு வேலே செய்வதன் மூலம் இந்தச் செலவைக் குறைத்துக்கொள்ள முடியும்.

ஈரோடுக்கு மூன்றுவது மைலில் ஷூ மானுபாக்சரிங் பூனிட் ஒன்று ஏற்படுத்திரைகள். அதற்கு 60 ஆயிரம் ரூபாய் செல வாயிற்று. முதலில் 45 பேர்கள் வேலே செய்தார்கள். அடுத்த முறை நான் பார்த்தபோது அங்கே 13 பேர்கள் வேலே செய்தார் கள். சமீபத்தில் பார்த்தபோது அங்கே நான்கு கோழிகள் இருக் கின்றன. அவற்றைப் பராமரிக்க மூன்று வேலுக்காரர்கள் இருக் கிரூர்கள். இம்மாதிரியான குறை எல்லாம் போக்கப்படவேண்டும்.

இன்னும் கட்டிடத்திற்காக 60 லட்ச ரூபாய்க்குமேல் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. (நேசம் ஆனபடியால், தலேவர் அவர்கள் அடுத்த கனம் அங்கத்தினரைப் பேச அழைத்தார்).

* SRIMATHI A. S. PONNAMMAL: கனம் தற்காலிக சபா நாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் 1960-61-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலே அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

கடந்த இரண்டு மூன்று நாட்களாக இங்கே விவாதம் நடைபெற்றது. அப்பொழுது ஒரு சில கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினர் கள். ஏதோ வரி போடுவதற்கு வேறு வகை இல்லே, இது மாதிரி அழுகும் பொருள்களுக்கு வரியை ரத்து செய்திருப்பது அவ்வளவு ஒன்றும் பிரமாதமில்லே என்றெல்லாம் இங்கே கூறினுர்கள். அது மாத்திரமல்ல. இன்னுரு கனம் அங்கத்தினர் 'வரி போட்டுத்தான் அரசாங்கம் நடக்கவேண்டுமா?' என்ற கேள்வியைப் போட்டார்கள். இப்படிக் கேட்டவர் ஒரு முக்கியமான அங்கத்தினர்; தொழிலாளர் மத்தியில் வேலே செய்யக்கூடிய அங்கத்தினர். வரி போட்டுத்தான் இந்த நாட்டினுடைய அரசாங்கத்தை நடத்த வேண்டுமா என்று கேட்டால், பண்டைக் காலத்தில் கதை சொல்வார்கள், சாமியார்களெல்லாம் ஏதோ பச்சிலேயை நசுக்கி அதிலேயிருந்து பௌன் பௌனுக செய்வார்கள் என்று. ஒரு வேளே அப்படி திட்டங்களே அவர் செய்து கொடுத்து வரி இல்லாமலேயே அரசாங்கத்தை நடத்தச் சொல்கிறுரோ என்னவோ தெரியவில்லே.

[Srimathi A. S. Ponnammal] [14th March 1960

அதற்கடுத்து, இன்னெரு கனம் அங்கத்தினர் கூறிஞர், சமுதாய நலத் திட்டத்தின் மூலமாக, மக்களுடைய வரிப் பணமெல்லாம் கட்சிக்காகச் செலவிடப்படுகிறது என்று. அப்படிக் கூறியதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். காரணம் என்னவென்றுல், அங்கே சமுதாய நலத் திட்டத்திலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் கிராம மக்கள் மத்தியிலே சென்று, மக்களுடைய மனப்பான்மையை மாற்றி, நாம் போடும் திட்டங்களுக்கு அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பை நாடி, அங்கே இருக்கும் வேஃயில்லாத் திண்டாட் டத்தைப் போக்கும் அளவில் வேஃ செய்துக்கொண்டிருக்கிறுர் கள். அதிலே ஒரு சிலர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களும் இருக்கிறுர்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த வர்களும் இருக்கிறுர்கள் என்பதை நான் பலமுறை எடுத்துக் கூறி யிருக்கிறேன். ஏதோ கட்சிக்காகப் பயன்படுத்துகிறுர்கள் என்று சொல்வது நல்லதல்ல.

கதர்த் திட்டத்தை நாம் அதிகமாகப் புகுத்த வேண்டிய நிலேமையில் இருக்கிறேம். கிராமப் பகுதியில் இருக்கும் மக்கள் ஒரு சில மாதங்கள் வேல செய்துவிட்டு, வருஷத்தில் பாதி மாதங் களுக்கு வேலயில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறூர்கள். தொழில் செய் வதற்கு மூலப்பொருள் இல்லாமல் மக்கள் அவஸ்தைப்படுகிறூர்கள். ஆகவே, கதர்த் திட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்யும்போது, இந் நிலேமையில் உள்ள மக்கள் கதரை உற்பத்தி செய்யவேண்டும், நூலே நூற்கவேண்டும், அதன்மூலம் பணம் கிடைக்கவேண்டும், என்ற அடிப்படையிலே வேல நடக்கிறதே தவிர, கட்சியை பலப் படுத்தவேண்டும் என்பது நோக்கமல்ல. சர்க்கார் இன்ன இன்ன காரியங்களே மக்களுக்காகச் செய்திருக்கிறூர்கள் என்று, சர்க்கார் அதிகாரிகள் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்.

விவசாயத்தை அதிகமாக பெருக்கவேண்டும். நாட்டில் நாளுக்கு நாள் மக்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாகப் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. நிலப்பாப்பும் குறைந்து கொண்டு வருகிறது. எவ்வளவுதான் உற்பத்தியைப் பெருக்கினபோதிலும், நமக்கு பற்ருக்குறை இருக்கிறது. இதைப் போக்குவதற்காக பெரிய பேரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களே முடித்திருக்கிறும், சிறு சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு என்ன காரியம் செய்யவேண்டுமோ அதற்கும் அதிகமாக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறும். ஆணல், ஒவ்வொரு பட்ஜெட்டிலும் இன்னும் துரிதமாக இந்தக் காரியங்களேச் செய்தால் நிச்சயமாக உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால்— அங்கே எனக்கு முன் பேசிய என்னுடைய தொகுதி அங்கத்தினர் கூறிஞர்—மஞ்சளாறு திட்டம், சாத்தயாறு திட்டம், மாவூத்தாறு திட்டம், குள்ளக்கொம்பைத் திட்டம், ஆலங்குளம் அணேக்கட்டுத் திட்டம் இப்படி ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் பல அணேக்கட்டு வேலே கள் நடக்கவேண்டியிருக்கின்றன. குறிப்பாக, மதுரை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அனேகம் இன்னும் சாங்ஷன் ஆகாத நிலேமையில் இருக்கின்றன.

14th March 1960] [Srimathi A. S. Ponnammal]

<mark>அவைகளேயெல்</mark>லாம் சிக்கிரமே சாங்ஷன் செய்தால் நிச்சயமாக உணவு உற்பத்தியை பெருக்க முடியும் என்பதை நான் அரசாங்க**த்** திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இன்னும் உர விநியோகத்திலே பல சங்கடங் கள் இருக்கின்றன. உரம் வேண்டுமென்று கேட்கும்போது, ஸ்டாக் இல்லே, குட்ஸ் ட்ரெயின் வரவில்லே என்றெல்லாம் சொல்லப்படு கிறது. அதனுல் காலதாமதம் ஆகிறது. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உரம் காலா காலங்களில் கிடைக்காததால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. "காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்", "பரு வத்தே பயிர் செய்", "ஆடிப்பட்டம் தேடி விதை" என்று சொல் வார்கள். அதுபோல், காலத்தில் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமானுல் நல்ல முறையில் எந்தக் காலத்தில் உரம் வேண்டுமோ அந்தக் காலத்தில் உரம் கிடைக்க நமது அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இன்னும் அதிகப்படியாக உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் பகுதியில் விவசாயத்திற்காக கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஜமீன் கிராமங்களில் வசிக்கும் மக்களுக்கு கடன் கிடைப்பதற்கு ஏறக்குறைய ஒன்றரை வருஷம் ஆகும்போல் இருக்கிறது. அதில் ஏதோ சட்டங்கள் குறுக்கிடுவதாகச் சொல் லப்படுகிறது. ஒருவர் நிலத்தில் பயிரிட்டு வந்தாலும், அந்த நிலத்தைக் காட்டி கடன் பெறமுடியாத நிலே இருக்கிறது. அந்தத் தடையை அகற்றி, பத்து ஆண்டுக் காலம் ஒரு நிலத்தை விவசாயி அனுபவித்தால், 'ரீ-பேயிங் கபாலிட்டியும்' அவருக்கு இருந்தால், ஜமீன் கிராமங்களில் இருக்கும் மக்களுக்கு கடன் கிடைக்க வகை செய்யுமாறு அமைச்சர் அவர்களேக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இன்னும் வைகை நகி மேயின் சானல் ஓடும் இடங்களே அடுத்து பெரியார் வாய்க்கால் வருவதற்கு முன்பே 150, 200, 220 கெஜங்களுக்கு மேற்கொண்ட தூரத்தில் கிணறுகள் வெட்டி தண்ணீர் இரைத்து விவசாயம் செய்து வந்திருக்கிறுர்கள். இப்போதும் ஒரு சில இடங்களில் ஆயில் என்ஜின் வைத்தும் தண்ணீர் இரைத்து தூப் பயிர் செய்துக்கொண்டு வருகிறுர்கள். பெரியார் வாய்க்காலின் அடுத்த தாலுகாக்களுக்குத் தண்ணீர் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. வாய்க்காலின் இரு புறமும் வானம்பார்த்த பூமியாக விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்கள் கிணற்றிலிருந்து பம்ப் செட்வைத்து தண்ணீர் பாய்ச்சினுல் ஒரு வேளே வைகை நதித்தண்ணீரை இழுத்துக்கொள்ளுமோ எனக்கருதி பம்ப் செட் வைக்க அனுமதிக்காமல் இருப்பது நல்லதல்ல. எனவே பொதுப்படையாக ஆராய்ந்து ஆற்று ஓரங்களில் கிணற்றின் மூலம் விவசாயம் செய்யக்கூடிய ஏழை விவசாயிகளுக்கு பம்ப் செட் வைக்க அனுமதி தர வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, தரிசு நிலங்கள், விவசாயத்திற்கு லாயக்கற்ற நிலங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. இப்பொழுது நமக்கு புளி பற்ருக்குறையாக இருக்கிறது. ஒரு வீசை ரூ. 3 விற்கிறது. இந்த

[Srimathi A. S. Ponnammal] [14th March 1960

நிலேமையை மாற்ற வேண்டுமென்ருல், அப்படிப்பட்ட தரிசு நிலங்களில் புளிய மாங்கள் பயிரிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அம்மாதிரி இடங்களில் யார் புளிய மாங்களே பயிர் செய்து, வளர்த்துத் தருகிருர்களோ அவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஏதாவது மான்யம் கொடுக்க முன் வரவேண்டும். பிறகு சில ஆண்டுகள் கழித்து அந்த மாங்களுக்கு மாப் பட்டா போட்டு அவைகளின் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் கிடைக்க வழி செய்யலாம். ஆகவே, அந்த அளவுக்கு தரிசு நிலங்களில் புளிய மரங்கள் வளர்வதற்கு அரசாங்கம் சலுகை கொடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தென்னே மரங்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. ஆணல், 19-பி லேசென்ஸ் கேட்டால் மிகவும் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. இதைக் கூட்டுறவு முறையில் செய்தால் பயன் கிடைக்கும். தனிப்பட்ட முறையில் லேசென்ஸ் கொடுக்காமல் 10, 12 பேர்கள் சேர்ந்து 200, 300 மரங்கள் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அவர்களுக்கு மொத்தமாக இந்த சலுகை கொடுக்கப்பட்டால் உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெறுக்க முடியும் என்பதை அரசாங்கத்தினிடம் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அம்பர் சர்க்கா திட்டத்தை நல்ல முறையில் நடத்திக் கொண்டு வருகிறும். அதலை வேலேயில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடிகிறது. என்னுடைய தொகுதியில் அம்பர் சர்க்காவில் பல பெண்கள் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறர்கள். அதில் வேலே செய்தவர்களில் 6 மாதம் டிசெயினிங் கொடுக்கப்பட்டு இன்ஸ்ட்ரக்டர்களாக இருந்தார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் வேலேயில்ருந்து 'ஊஸ்டு' செய்யப்பட்டு வேலேயில்லாமல் கஷ்டப் படுகிறுர்கள். அம்மாதிரி பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு வேலே வாய்ப்பு கொடுக்கும்கொருட்டு அம்பர் சர்க்கா திட்டத்தை விரிவு படுத்தி ஆங்காங்கு இந்தத் திட்டத்தை அமுலாக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கசா தாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், மதுரை ஜில்லாவில் கிராமப் பகுதிகளில் 10 பிரைமரி ஹெல்த் செண்டர் களில் ஒரு டாக்டர்கூட வேலே செய்வது கிடையாது. டாக்டர்கள் எம்.பி.பி.எஸ். படித்துவிட்டு கிராம வாழ்க்கை பிடிக்காமல், வேலேயை 'ரிஸைன்' செய்துவிட்டு, பிரைவேட்டாக தொழில் ஆரம்பித்துவிடுகிறுர்கள். ஆகவே, எம்.பி.பி.எஸ். பட்டம் பெற்ற வர்களே பயிற்சிக்கு எடுப்பதற்கு முன்னுலேயே அவர்கள் கிராமங்களில் 3 ஆண்டுகள் வேலே செய்தாக வேண்டும் என்று நிபந்தனே ஏற்படுத்தினைல், நிச்சயமாக கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற ஏழை மக்களுக்கும், நோயாளி மக்களுக்கும் டாக்டர்களினை பலன் கிடைக்கும் என்பதை அரசாங்கத்தினிடம் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சோடு வசதிகளேப் பொறுத்த வரையில், இன்னும் இதற்காக அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கினுல் கூட நன்றுக இருக்கும். என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், பாலமேடுப் பகுதியில் சோடுகள் கால்நடைகள் கூட நடக்க முடியாத அளவுக்கு

14th March 1960] [Srimathi A. S. Ponnammal]

மோசமாக இருக்கிறது. வத்தலக்குண்டு பிர்க்காவிலும் நிலேமை அம்மாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த ரோடுகளே சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லே. இந்த போடுகள் பல காலமாக ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தில் இருந்து சூபாய் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு, 'லாப்ஸ்' ஆகிக்கூட இருக்கிறது. ஆகையினுல் அவைகளே சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் எடுக்க முடியாது என்ற பி.டி.ஓ. சொல்லுகிருர். ஆகவே, இம்மாதிரி இல்லா போர்டு நிர்வாகத்தின் கிழ் இருந்த சோடுகளே ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டின் மூலமாகவோ அல்லது பினாக்கின் மூலமாகவோ அதிகப்படியாக பணம் ஒதுக்கி, தனிச் சலுகை காண்பித்து, வெகு விரைவிலே செப்பனிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் ரோடு வேலேகளுக்கு அரசாங்கம் <mark>பாதிப் பண</mark>மும் மக்கள் பாதிப் பணமும் கொடுக்கவே<mark>ண்டும</mark>் என்று சொல்லப்படுகிறது. **ம**க்கள் ஏற்கனவே பள்ளிக்<u>கூடங</u>் களுக்கு பணம் கொடுக்கி*ளு*ர்கள், கிணற்றிற்கு பணம் கொடு<mark>க</mark>் கிருர்கள். இருந்தபோதிலும் சோடுக்கு பாதிப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுது மக்கள் மலேக்கிறுர்கள். நஞ்சை பூமிகளுள்ள செழிப்பான பகுதிகளிலுள்ள மக்கள் வேண்டு மானுல் கொடுக்கலாம். ஆனுல் எங்களேப் போன்ற வசண்ட பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் இம்மாதிரி பாதிப் பணம் கொடுப்பது மிகவும் கடஷ்மாக இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட வரண்ட பெரதேசங்களில் அரசாங்கம் 75 சதவிகிதம் பணம் கொடுப்பதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பாக்கி 25 சதவிகிதத்திற்கு மக்கள் மண் ரோடாவது செய்து கொடுத்துவிடுவார்கள். ஆகவே, ரோடுகள் விஷயத்தில் இந்தச் சலுகை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக குடிகண்ணீர் வசதி பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இதற்கு அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கி, 'ரூரல் வாடர் சப்ளே ஸ்கீம், ப்ரொடெக்டட் வாடர் சப்ளே ஸ்கீம்' போன்ற பல திட்டங்களே நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிரும். ஒரு ஊரில் 50, 100 ஆண்டுகளாக ஒரு கிணற்றிலிருக்கும் தண்ணீரை மக்கள் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருந்தால், அது உப்புத் தண்ணீராகவோ, அல்லது வேறு ஏதாவது கலவைத் தண்ணீராக இருந்தால்கூட அதை அனுமதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அம்மாதிரி இடங்களில் அதிகாரிகள் உப்புத் தண்ணீர் என்று கூறிவிடுகிருர்கள். அப்படிச் சொல்லாமல் அம்மாதிரி உப்புத் தண்ணீரை ஊரிலுள்ளவர்கள் வெகு காலமாக குடித்துக்கொண்டிருந்தால், அந்தக் கிணறுகளுக்கு சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஹரிஜன மக்களுக்கு இந்த ஆண்டில். . . (மணி அடிக்கப் பட்டதை).

^{*} SRI K. S. G. HAJA SHERIFF: Mr. Chairman, I rise to speak on the Budget proposals submitted by the Hon. Minister for Finance. I wholeheartedly accept his proposals and compliment

[Sri K. S. G. Haja Sheriff] [14th March 1960

him on having abolished the sales tax on perishables. If the House remembers, Sir, I expressed grave concern at the time of the introduction of this tax and even stated that the valuable foreign exchange which we were earning on exporting some of these perishables would be depleted or we would not be earning much. I am happy that we have yielded to popular will and we will be saving a lot of troubles hereafter. I am also happy that at least some of the hon. Friends belonging to the Dravida Munnetra Khazhagam will feel elated after the abolition of this tax because during the elections to the Madras City Corporation held last year, they were making capital out of this tax. I was thinking at that time that if they began to implement at least 1/15th of what they were promising to the people, the City would be looking prettier or healthier. But I must confess that I am thoroughly disappointed in this regard. Within the course of one year not only has the position deteriorated considerably but the City has become dirtier, more unclean and with more of dust. I say this without any fear of contradiction from any quarter and I am prepared to prove this, however much the opposite party could try to disprove it. I would therefore appeal on the floor of this House that we, the Members who are granting enormous sums of money for the improvement of the City, should take a serious note of what is happening and try to do the needful before things get from bad to worse. This City is being visited not only by high dignitaries from foreign countries but also by persons belonging to all classes or creeds from all over the Globe. Therefore, it is our duty to see that they carry very good impressions which should be lasting impressions.

Sir, I congratulate the Hon. Minister for Industries on rather very good running of his Department. Many industries which have already been established are going to be switched on for more production and many new industries are going to come up and many industries that are going to be started shortly will also be coming up. Sir, in this connection, I would like to say one thing. I rather feel that these industries instead of being located at headquarters, should be located as far as possible in the interior so that we can stop to some extent influx of the people there to the urban Especially when we are introducing electricity and when we are connecting the remotest places with roads and when we are introducing all amenities in the villages, I feel that we can do very well in locating these industries in the interior than at headquarters of the State or at headquarters of districts. That would, to a very great extent, minimise the exodus of rural people to urban areas, improve the interior places and mkae villagers live in a very happy condition.

Sir, I must say that I am rather disappointed to see that there has been no mention about the serious situation in the City affecting traffic. Hon. Minister should be aware that this has come to a very intolerably bad position and there have been bottlenecks in the City. There is a Traffic Advisory Committee but I am afraid

14th March 1960] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

whether things are taking very good shape quickly. I expressed the same fear sometime ago when I spoke on the Governor's Address that it is high time that we should see that these bottle necks are removed. If we are not going to do the needful and do what we should, on the lines of the proposals submitted by the Commissioner of Police, I am afraid that things will become more difficult with the result we will have to pay a very heavy price in looking after it.

One thing I would like to point out. I must congratulate the Hon. Minister for Electricity on extending electricity to the remotest corners but still there are several industries which are unable to get sufficient power with the result they have to cut down their production. This is creating a very bad situation; not only the capital that has been put in there will be blocked but it will also create unemployment problem. I understand that more power will be generated in and around the City during the Third Planperiod. Until then I do not know what arrangements are going to be made by Government to cater to the needs of the industries that are located here. I hope the needful will be done in giving more power and required power to these industries.

I must say that small-scale industries are coming up. But at the same time we must say that they are not coming up in such large numbers as we want. By starting more industries we will be not only solving the unemployment problem but we will also be spreading more welfare and happiness among the people. If at all there is any opportune time this is the time to start a large number of small-scale industries because no longer we will be importing any consumer goods from foreign countries. We have to produce these goods in our own country to meet the growing demand of the people, when the standard of living of our people is increasing day by day on account of the growing economic prosperity. I want that easy loans be given to the industries so that many industrialists could come forward to start more number of small-scale and medium-scale industries. I am one of those who feel that whether these industries come up in the public sector or private sector they will bring more welfare and happiness to the people in the surrounding places. To that extent I will be happier if more number of industries are started.

In his speech the Hon. Finance Minister has appealed for the co-operation of all parties. I am very distressed to see that instead of giving full co-operation to the Government who are straining their every nerve for the amelioration of the poor people, some members are opposing it only for opposition sake. I would complement them if while opposing it they give concrete suggestions of alternative programmes. Merely opposing it for opposition sake is not going to give any result. Let us all therefore co-operate with the Government who are doing their very best for the improvement of the land and the people. Thank you, Sir.

[14th March 1960

SRI K. RAMACHANDRAN: கனம் தலேவர் அவர்களே, 34 லட்சம் ரூபாய் பற்ருக்குறையோடு வந்திருக்கும் இந்த பட்ஜெட்டிலே பல குறைகள் தெரிகின்றன, நல்ல அம்சங்களும் இருக்கின்றன. முக்கியமாக, உரிவிலக்கு பற்றி பாராட்டுகிறேன். அதே சமயத்தில், வரி விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கும் அழுகும் பொருள்களோடு, பாலுக்கும் வரி விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது; ஆகவே, அந்த விஷயமாக கண்டிப்பாக இந்த செஷனிலேயோ அல்லது கூடிய சிக்கிரத்திலோ, ஒரு முடிவு காணவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த பற்ருக்குறை மிகவும் குறைவாக இருப்பதால், இதைச் சரிக் கட்டளில்ஃயென்றும், அதிகமான பற்ருக்குறையை நாங்கள் எதிர்பார்க்கின்ரும், சம்பளக் கமிஷன் அறிக்கை வெளி வந்தால் அது சம்பந்தமாக அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் எடுக்கும்போது, அதிகத் தொகை தேவைப்படலாம் என்றும் குறிப் பிட்டிருக்கிருர்கள். ஆகவே, பற்ருக் குறையைச் சரிக்கட்டுவ தோடல்லாமல், அதிகமான பற்ருக் குறையையும், சமாளிப்ப தற்கான வழிவகைகள் செய்யப்படும் என்று தெரிகிறது. இந்த என்.ஜி.ஓ.-க்கள் உபாத்தியாயர்கள் இவர்கள் பிரச்சினே அதிக மாகிக் கொண்டு வருகிறது. அவர்கள் குறைகளே நிவர்த்திக்க வழிவகை கண்டு ஓரளவுக்கு அவர்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்க, வழி முறைகளே இந்த அமைச்சாவை செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதனைல் அதிகச் செலவு ஏற்பட்டாலும், யாரும் மறுக்கவில்லே, அதை அனுமதிக்க நாங்கள் தயார் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயத்தைப் பொருத்த வரையில், உணவு உற்பத்தியில் நாட்டம் செலுத்தி, பலமுறைகளேக் கையாள்வதையும் இந்த உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றிலே, உரம் பற்ருக் குறையாக இருப்பது ஒன்று. அது, சற்று உற்பத்தி பெருக்க முடியாமல் இருப்பதற்கு ஒரு காரணம். பற்றுக்குறை ஒரு புறம் இருந்தாலும், இருக்கும் உரத்தை வினியோகிக்கும் முறை சரியாக இல்லே. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய உரத்தை சரியான முறையில் வினியோகித்தால், சற்று அதிக உற்பத்தியை அடைய முடியும். ஆனுல், வினியோக முறையைப் பார்த்தால், தவறுதலாகச் செய்பவர்கள் மேலும், நடவடிக்கை எடுக்க முடியாத வண்ணம் விதிகள் அமைந்திருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த வினியோகத்தில், கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்த வேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் வினியோகித்தாலும், அது ஓபன் மார்க்கெட்டுக்கு வந்து விடும் பரிதாபமான நிலேமை இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமின்றி, வினியோகிக்கும், வியாபாரிகள் கலப்பு செய்யும் நிலேமையும் இருக்கிறது. இவைகளே நிவர்த்திக்க, கண்டிப்பான, சரியான முறைகளே வகுக்க வேண்டும். என்னேப் பொருத்த வரை இப்பொழுது ஏற்படுத்தும் பஞ்சாயத்துக்கள் மூலமாக உரத்தை வினியோகிக்க வழிவகை செய்யலாம் என்று நிணக்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் ஓரளவுக்கு சரியான முறையை வகுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளு இறேன்.

14th March 1960] [Sri K. Ramachandran]

அதே மாதிரித்தான் விதைகள் விஷ<mark>ய</mark>மும். நல்ல பொறுக்கு விதைகள் கொடுத்தால், விளேவு அதிகமாகும் என்று தெரிந் திருந்தும்கூட, பல இடங்களில் சரியான காலத்தில், சரியான விதைவகை கிடைக்கச் செய்வதில்லே. நல்ல பருவத்தில் விதை வினியோகம் செய்ய, நல்ல ஏற்பாடுகளேச் செய்து காவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த பேக்கேஜ் பிளானேப் பற்றிச் சொன்னர்கள். அதன் முக்கியமான அம்சங்களேப் பற்றிச் சொன்னர்கள். என்னேப் பொருத்த வரையில், பிளாக் டெவலப்மெண்டிலே இருப்பகைவிட ஒன்றும் இதில் அதிகமாக இருப்பதாகத் தெரியவில்லே. முன்னூற்று அறுபது வட்டாரங்களில், 176 வட்டாரங்களே எடுத்து அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலம் அதே முறையில் வழிவகை செய்யலாம் என்றும் தோன்றுகிறது.

பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களேப் பொருத்த வரையில், பரம்பிக் குளம் நிச்சயமாக நிறைவேறும் நிஃவில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. நாங்கள் வருத்தப்படுவதெல்லாம், இன்னும் சில திட்ட**ங்க**ளே இதிலே சேர்த்துச் செய்வதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப் **பட்டால் நன்றுக இ**ருக்கும். அவைகள் மூலமாகத்தான் ஒரு அரசாங்கத்திற்கும், மற்ற அரசாங்கத்திற்கும் ஊடே நல்ல உறவு ஏற்பட முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். பாம்பிக்குளம் திட்டத்திற்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்ருவது திட்டத்தில், அப்பர் பெரியார் திட்டத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டால், அது பல லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு வசதி அளிக்கும். அதோடு பல லட்சம் கிலோ வாட் மின் விசை <mark>உறபத்தி செய்ய முடியும். அதஞல், வறண்ட பிரதேச</mark>மான <mark>ராமநாதபுரம் பிராந்தியங்களுக்கு நன்மை பயக்கும். இந்த</mark> திட்டத்தைப்பற்றி பட்ஜெட் உரையில் சொல்லாவிட்டாலும், அமைச்சரவர்கள் பதிலிலாவது, நிதியமைச்சரவர்கள் இந்த **திட்டம் மூன்**ருவது திட்டத்தில் முதலிடம் பெறும், முதலிட<mark>ம்</mark> கொடுக்கத் தயார் என்ற குறிப்பைச் சொல்லும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது சொம்பகாலமாக அந்த மக்கள் எதிர் பார்த் துவரும் திட்டம்.

இன்றுெரு முக்கிய விஷயம். இப்பொழுது வைகை அணே யிலிருந்து தண்ணீர் கொடுக்கிருர்கள். இதைச் சேர்த்து உரையில் சொல்லிவிட்டால், நாங்கள் பயன்படுத்திக்கொண்டு விடுவோமோ என்றுதான் குறிப்பிடவில்ஃயென்று நினேக்கிறேன். வைகைத் திட்டம் வரண்ட ராமநாதபுரத்திற்கு ஒரு வரப் பிரசாதம் என்றே சொல்லவேண்டும். ஆனுலும் இப்பொழுது இருப்பது ஒரு தாற்காலிக முறைதான். அதற்கு ஒரு நிரந்தரமான முறையாகச் செய்யவேண்டும் என்றும், அதற்கான வழிவகைகளேச் செய்ய வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உதா**சணமாக வைகை**யாற்றுக்கு இரு பக்கத்திலும்கூட ₁₁-கால்வாய்கள் தோண்டி, வரத்துக் கால்வாய், ஷட்டர்சும் கூ அமைக்க நல்ல திட்டம் இருக்கிறதென்று சொல்கிருர்கள்.

[Sri K. Ramachandran] [14th March 1960

இவற்றையெல்லாம் அசரப் போட்டுவிடாமல், உடனடியாக மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே முடித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மைனர் இர்ரிகேஷினப் பொருத்த வரையில் நிறைய கண்மாய்கள் வரத்துக் கால்வாய்கள் எல்லாம் செப்பனிடப்பட வேண்டிய நிலேமையில் இருக்கின்றன. கண்மாய்களேச் செப்ப னிடுவதோடுகூட வரத்துக் கால்வாய்களேயும் செப்பனிடுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்னென்று. இஞம் கண்மாய்களே விலக்கிவிடுவது என்கிற நிலேமையையும் நீக்கவேண்டும். எந்தக் கண்மாய்களாக இருந்தாலும் அவற்றையெல்லாம் செப்பனிடவேண்டும். இந்தக் கண்மாய்கள், வரத்துக் கால்வாய்கள் இவற்றைச் செப்பனிடும் வேலேகளே உணவு உற்பத்திப் பெருக்கு டிபார்ட்மெண்டின்கிழ் விட்டுவிடுவது நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் குளங்களே ஆழப்படுத்துகிற திட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்கிருர்கள். இது சில்ட் கிளியர<mark>ன்சுக்கு</mark> உதவியாக இருக்கும். அதுவும் ரொம்ப முக்கியமான **கிஷயம்.**

(Deputy Speaker in the Chair.)

இன்றைக்குப் பல கண்மாய்கள் எப்.டி.எல். செய்யப்படாமல் இருப்பது தான் பெரிய விசேஷ பிரச்சணேயாக இருக்கிறது. ஆஞல் இந்த இன்டென்சிவ் இர்ரிகேஷன் மூலமாகக் குளத்தை **ஆழப்** படுத்துவதஞல் நல்ல பண் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்தத் திட்டத்தை இதா பகுதிகளுக்கும் கொண்டுவாவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தொழிஃப் பொருத்தவரையில் நான் பார்ப்பது எல்லாம் மேஜர் இண்டஸ்ட்ரிகளில் சர்க்கார் பங்கு மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. மாநில அரசாங்கம் அங்கும் இங்குமாக மிகக் குறைந்த பங்கே வைத்துக்கொள்ளுகின்றனர். இவர்களே நேரிடையாக ஒரு பெரிய தொழிஃ எடுத்து நடத்துகிருர்கள் என்று பெருமைபடக்கூடிய அளவுக்கு பட்ஜெட் உரையிலே எதுவுமே காண முடியவில்ஃ. அதுவும் மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஒரு தொழில் திட்டம் என்று அறிவிப்பதை நாம் பார்க்கிரும். அந்த முறையில் சர்க்காசே பப்ளிக் செக்டாரில் பல தொழில்களே எடுத்து நடத்தக்கூடிய நிலேமையை நாம் உண்டாக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளேக் காணவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடுகூட பிரைவேட் செக்டாரில் இருந்து அதிகமான தொழில்களே ஆரம்பித்திருக்கக்கூடிய பகுதிகளிலேயே இந்தத் தொழில்களே ஆரம்பிக்காமல் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களில் சர்க்காரே பப்ளிக் செக்டாரில் பல பெரிய தொழில்களே ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சபையில் மன்ருடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்டதொரு

14th March 1960] [Sri K. Ramachandran]

கொ**ள்கை**யை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டால்தான் மிகவும் பி**ன் தங்கி**ய பகுதிகளில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கெல்லாம் வே**லே** வாய்ப்பு கிடைக்கும்.

சாஃகளேப் பொருத்தவரையில் சொம்பவும் குறைவாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும். சென்ட்ரல் ரோட் பண்டில் இருந்துகட கடந்த நான்கு வருஷங்களுக்கு 204 லட்சம் ரூபாய் அளிக்கப்பட்டிருக் திறது. ஐந்தாவது ஆண்டுக்கு 15 லட்சம்தான் கொடுத்திருப்ப தாகச் சொல்கிரூர்கள். கார்ப்பொரேஷினப்பற்றி ரொம்பக் கவலேப்படுகிருர்கள். அதுவும் கவலேப்படக்கூடிய விஷயமாக இருந்தாலும் கிராமாந்திரங்களில் இருபத்தைந்து, முப்பது மைல் <mark>களுக்கு நல்ல ரோடுகளே கிடையாது என்கிற நிலேமை</mark> நீடிப்பதைப் பார்க்கும்போது சர்க்கார் இவ்விஷியத்தில் அசிரத்தையாக இருப்பதாகவே நான் நிணக்கிறேன். சென்ட்ரல் சோடு பண்டில் இருந்து நான்கு வருஷங்களுக்கு 204 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கிவிட்டு ஐந்தாவது வருஷத்திற்கு மட்டும் 15 லட்சம் ஏன் தைக்கவேண்டும்? இன்னும் ஐம்பது, அறுப**த** லட்சம் வேண்டும் என்று கேட்டு வாங்கவேண்டும். அதற்குத் தேவையான பணத்தை வாங்கி, நல்ல ரோடுகளே அமைப்பதற்குத் தக்க வழிவகைகளேச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் குறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் மிட்-டே மீல்ஸ் ஸ்கிம் மிகவும் நல்ல திட்டம். ஆணுல் அவ்வினத்தில் நாம் செலவழிக்கிற ஒவ்வொரு பைசாவும் ஏழை மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறது என்முல்தான் நாம் திருப்திப்பட முடியும். அவ்வாற இப்போது திருப்திப்படுவ தற்கில்லே. திருப்திக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. பலவிடங்கள்—நான் வேண்டுமென்றே சொல்லவில்லே—சரியான முறையில் அத்திட்டம் நடப்பது இல்லே. இந்தத் திட்டத்தில் மிகவும் கண்காணிப்பாக இருக்கவேண்டும். இந்தத் திட்டத்தினுல் குழந்தைகள் பயன் அடையவேண்டும் என்கிற முறையில் நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் ஒரு யோசீனகூடச் இப்போது பஞ்சாயத்து பூராவாக அமைந்து சொல்வேன். இத்திட்டத்திற்காக சர்க்கார் 2 கோடி செலவு செய்தால் பப்ளிக் டொனேஷன் 1½ கோடி வசவேண்டும் என்று சொல்கிரும். அப்படி இருக்கக்கூடிய இந்தப் பெரிய திட்டத்தை பஞ்சாயத்தின் மூலமாக ஏன் அமுல் நடத்தக்கூடாது? மிட்டே மீல்ஸ் ஸ்கீமை அவர்களிடம் நடத்தும்படியாக விட்டுவிட்டால் ஓரளவுக்கு இதில் வெற்றி அடைய முடியும் என்று சொல்விக் கொண்டு கவனமாக இத்திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளேயெல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களேக் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பொருத்தவரையில் நாம் அதிகமாக விஸ்தரித்துக்கொண்டு வருகிறேம். குறிப்பாக ஒரு கிராமத்திற்கு வீட்டு வசதிக்காக மின்சாரம் விஸ்தரிப்பது என்பதைக்

[Sri K. Ramachandran] [14th March 1960

காட்டிலும், விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகப் பம்பு செட்டுகளுக்காக வேண்டும் என்று கேட்டால் உடனடியாக விஸ்தரித்துக் கொடுக்கக்கூடிய நிலேமையில் அந்த இலாகா செயல் படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்டு கவுன்சில் இப்போது வருகிறது.
அதில் இருந்து பல கமிட்டிகளேக் கஃலத்துவிடுகிரும். அதற்கு
முன்னுல் ஏற்பட்டிருக்கும் அனுபவங்களே வைத்து ஒரு குறிப்புச்
சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஜில்லா டெவலப்மெண்டு கவுன்
சில்களுக்குப் பணம் ஒதுக்கும்போது ஆங்காங்கு உள்ள தேவை
களேக் கவனித்து அவற்றுக்குத் தகுந்தாற்போல நிதி ஒதுக்கித்
தரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இல்லாத பட்சத்
கில் ஒரு பக்கம் குறைவான அபிவிருத்தியை அடைந்திருக்க,
இன்னுரு பக்கம் அதிகமான அபிவிருத்தியை அடைந்து வரு
கிறது என்கிற புகாரைத்தான் நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.
ஆகவே இனிமேல் வரப்போகிற ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்சில்
களுக்கு தேவைக்கு ஏற்முப்போல கணிசமான நிதி ஒதுக்குவதற்கு
முன்வரவேண்டும். அதுவும் சற்று பின் தங்கிய பகுதிகளாக
இருந்தால் கொஞ்சம் அதிகமாகனே நிதி ஒதுக்கித் தகுந்த உதவி
செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நிர்வாகத்திலே இன்றைக்கு இருக்கக்கூடியவர் களுக்கு சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஓசளவுக்கு எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு அவசியமாகக் கொடுக்கவேண்டும். அதிகமாகச் சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் சம்பளத்தைக் குறைக்கலாம். ஏதாவது வரி கொடுங்கள் என்று சொல்லலாம். அது ஒரு விஷயம். ஆணல் நிர்வாகத்தின் நிலேமை இன்றைக்கு அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்ஃயென்ற குறிப்பு நான் சொல்ல விரும்பு கிறேன். நிறைய 'டிலே' ஏற்படுகிறது. ஒரு பேப்பர் எழுதினைல் ஐந்து மாதம், ஆறு மாதமானும் கூட அதற்குப் பதில் வருவது கிடையாது. லஞ்சம் பூராவும் போய்விட்டது என்று சொல்லி பெருமைப்படக்கூடிய நிலேமையில் இல்லே. எந்தத் துறையிலும் கீழே எப்படி இருக்கிறதோ அப்படியே தான் மேலேயும் இருக்கிறது.

குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில் 1950-வது வருஷத்தில் சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட ஆஸ்பத்திரி இன்னும் ஏற்படுத்தப்படவில்லே. பத்து வருஷங்களாகிவிட்டது. இன்னும் பள்ளிக்குடமாக இருந்தாலும் அப்படித்தான், இப்படி அட்மினிஸ்ட்ரேஷனில் இருக்கக்கூடிய காலதாமதத்தை குறைக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI P. URKAVALAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த பட்ஜெட்டை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்பு கிறேன். விவசாயம்தான் இந்த நாட்டில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தாக இருக்கிறது. பெரும்பாலும் விவசாய மக்கள் வாழ்கிற நாடு இது என்பதை அனுசரித்து விவசாயத் துறைக்கு முதல் இடம்

14th March 1960] [Sri P. Urkavalan]

கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரும்பாலான மக்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்வது கூட நம் மாகாணத்தில் விவசாயத் துறை அபி விருத்தி அடைந்து இருப்பதைத்தான் காட்டுகிறது. நூற்றுக்கு 75 பேர் விவசாயம் செய்துதான் ஜீவனம் பண்ணக்கூடிய நிலைம யில் இருக்கிருர்கள். அவர்கள் நிலே ஒரு செண்டு நிலம் கூட உரிமையாக, உடமையாக இல்லாத நிலேமையில் அநேக விவசாயி கள் இருக்கிருர்கள். அந்த நிலேயை மாற்றுவதற்குப் புறம்போக்கு நிலங்கள் என்று—ஏரிப் புறம்போக்கு, ஆற்றுப் புறம்போக்கு, ஓடைப் புறம்போக்கு—என்று இருக்கக்கூடிய நிலங்களே அவர் களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இப்படிச் சாகுபடி செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அந்த நிலங் களே எல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர சர்க்கார் முயற்சி செய்யவேண்டும். கூட்டுறவு முறை நல்ல முறையில் நடைபெருது என்று பலர் கூறுகிருர்கள். அப்படிக் கூறு கிறவர்களுக்கு விவசாயம் என்ன என்றே தெரியாது. ஆகவே, இத்திட்டத்தை நாம் பரிசீலனே பண்ணி, கூட்டுறவு விவ ஆகவே, இத்துட்டத்தை திரும் பாட்டிய பாட்டிய பாட்டிய பாட்டு திரையில் பாட்டிய பாட்டு திரும் வரவேண்டும். விவசாயத் துறைக்கு முக்கியமாக மின்சாரம் அவசியம். மின்சாரத்தை எடுத்துக் <mark>கொண்டால் அ</mark>நேக**மா**க கிராமங்களுக்கு விஸ்தாரம் பண்ணி விர்ண்டால் இது நம்பிவசாயத்திற்கு மோட்டார் வைத்துக் கொண்டிருக்கிரேம். இருந்தபோதிலும் கூட விவசாயத்திற்கு நாம் மின்சாரம் ஷிப்ட் முறையாகத்தான் கொடுக்கின்ரேம். விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் மிகவும் அவசியம். மின்சாரம் ஆங் <mark>காங்கு கிராமங்</mark>களில் விஸ்தரிப்பு பண்ணிக்கொண்டிருக்கி*ருே*ம். மேலும் விவசாயத்திற்கு மோட்டார் வசதி செய்து கொடுக்கிரும். இருந்தாலும் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் ஷிப்ட் முறையாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. தொழிற்சாலேக்கு பகல் நேரத்திலே கொடுத்துவிடுவதலை விவசாயத்திற்கு இரவில் கிடைக்கிறது. இதனுல் விவசாயம் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே இதை மாற்றி தொழிற்சாலேக்கு இரவிலே கொடுத்துவிட்டு விவசாயத் திற்கு பகலிலே கொடுத்தால் நல்ல முறையிலே விவசாயம் செய் வதற்கு எதுவாகும்.

விவசாயத்திற்கு நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் மிகவும் அவசியம் ஆகும். பெரிய பல நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் கட்டியிருக்கிருர்கள். திறிய நீர்த்தேக்கங்கள் கட்டியிருக்கிருர்கள். இன்னும் நம் ராஜ் யத்தில் ஒரே ஒரு பெரிய திட்டம்தான் இருக்கிறது. அதுதான் பரம்பிக்குளம் திட்டமாகும். அதை இப்போது கனம் நிதி மத்திரி அவர்கள் பட்ஜெட்டிலே குறிப்பிட்டிருக்கிருர்கள். இந்த திட்டத் தைப்பற்றி கேரள ராஜ்யத்துடன் கலந்தே பேசி அதை கொண்டு வரவேண்டுமென்று அபிப்பிராயத்தில் இருக்கிரும் என்று கூறி யிருக்கிருர்கள்.

இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் சர்க்கார் சங்கரன்கோவில், கோளில் பட்டி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், சாத்தூர் போன்ற இடங்களுக்கு இரண்டு மூன்று லட்ச ஏக்கருக்கு பாயக்கூடிய தண்ணீர் இருக்கிறதென்று [Sri P. Urkavalan] [14th March 1960

கூறியிருக்கிருர்கள். இதை சர்க்கார் உடனடியாக **தீவிரமாக** கொண்டுவந்து வாழும் மக்களுக்கு பயன்படுத்த வேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குளங்கள் மராமத்து செய்வதில் சர்க்கார் மிகவும் அக்கரைக் காட்டியிருக்கிருர்கள். இது வரவேற்கத் தக்கதுதான். ஆணுல் சொற்ப குளங்கள்தான் மராமத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூறியிருக்கிருர்கள். மராமத்து செய்யப்படவேண்டிய குளங்கள் லட்சக்கணக்காக இருக்கின்றன. அங்கு நீர்ப்பிடிப்பு வெகு விஸ்தாரமாக இருப்பதை நாம் சுருக்கமாக வழிப்படுத்தி இந்த நீர்ப்பிடிப்பு உள்ள இடங்களே விவசாயத்திற்கு பயன் படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த முறையை சீக்கிரம் கொண்டுவந்து பயன்படுத்த வேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

புது வரி இல்லாமல் இருந்த வரியையும் எடுத்துவிட்டு இன்று சர்க்கார் நல்ல முறையிலே பணியாற்றி இருக்கிருர்கள் என்பது எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். அதோடுகூட சமுதாயநல திட்டத்தின் அபிவிருத்தி ஏரியாவில் நாம் அளவுகடந்த பணத்தை செலவு செய்துக்கொண்டிருக்கிரும். அங்கு படித்தவர்களுக்கு வேலே கொடுக்கிறேம். அங்கு செலவு செய்யும் பணத்தை நல்ல வழியில் பயன்படுத்துவதற்கு நாம் முன்வரவேண்டும். அங்கு ஒரு சில படித்தவர்களே திடீரென்று சமுதாயநல திட்ட அதிகாரி கள் என்று போட்டுவிடுகிருர்கள். அவர்களுக்கு கிராமங்களில் போய் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிருர் கள். பெரும்பாலும் கிராம சேவக் என்று பயிற்சு கொடுத்து அவர்களே கிராம் சேவை செய்வதற்கு அனுப்பிக்கொண்டிருக் கிருர்கள். ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட மாதிரி அவர்கள் <mark>கட்சிப்</mark> பிரசாரம் செய்வதற்கு ஆரம்பிக்கிருர்கள். அவர்கள் எல்<mark>லோ</mark> ரையும் உடனடியாக வீட்டுக்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டும். எந்**த** அதிகாரிகள் எவராக இருந்தாலும்—சமுதாயநல திட்டத்திற்கு பாடுபடும் அதிகாரியோ, கிராம சேவக் களோ கட்சி பிரசாரம் செய்வது என்ருல் அவர்களே வீட்டுக்கு அனுப்புவதோடு மட்டும் அல்லாமல் அவர்கள் மேல் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தமிழை ஆட்சி மொழியாக கொண்டு வந்து நல்ல முறையிலே பயன்படுத்தி இருக்கிரேம். இது எல்லோரும் வரவேற்கத்தக்கது. கல்வி விஷயத்தில் ஏழை மாணவர்களுக்கு மத்தியான உணவு அளித்து வருகிரேம். அதன் பலஞைக லட்சக்கணக்கான பிள்ளே கள் நல்ல முறையிலே பயன்பட்டு வருகிருர்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மேலும் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளே முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM: கனம் தவேவர் அவர்களே, 1960-61-ம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலே அறிக்கையை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்ததை வரவேற்று ஒரு சில

14th March 1960] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் நிறைவேற்றும் தருவாயில் இருக்கிரும். இந்தத் திட்டத் தினுடைய வெற்றியை எடுத்துக் காட்டுகிற ஒரு அளவுகோலாக இந்த அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது என்று நாம் குறிப்பிட வேண்டும். அதோடுகட இரண்டு ஐந்தாண்டு திட்டங்களிலே இது வரையில் நாம் சென்று இருக்கும் பாதையிலே நாம் வெற்றி கண்டிருக்கிறேம். நம் நாட்டில் மிகவும் முக்கியமானது விவசாயம். அதற்குப் பின்பு மின்சாரம், தொழில் அபிவிருத்தி. அப்படி பலவகையிலே பார்த்தால் இன்று நாம் எடுத்துக்கொண்ட திட்டம் வெற்றி திட்டமாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை இதி விருந்து பார்க்கிறேம். எடுத்த எடுப்பிலேயே அழுகும் பொரு ளுக்கு வரியை ரத்து செய்து இருப்பது ஒரு முக்கியமான அம்சம் ஆகும். அழுத குரல்கள் எல்லாம் அமுர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. பாலுக்கு அழும் குழந்தைகளுடைய அழுகையையும் நிறுத்தும் படியான வகையிலே பாலுக்கு இருக்கும் வரியையும் ரத்து செய்வதற்கு ஏற்ப நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

் விவசாயத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்போது நாட்டின் பொரு ளாதாரத்திற்கு அடுத்தபடியாக இருப்பது விவசாயம்தான். மேலும் சமுதாயத்திலே அடித்தளத்திலே இருக்கும் விவசாயிகள் 100-க்கு 70 பங்கு மேல் நம் நாட்டில் இருக்கிருர்கள். அவர்க ளுடைய முன்னேற்றமே சமுதாயத்தின் முன்னேற்றமாக இருக்கும் என்ற ஆங்காங்கு சர்க்கார் விவசாயத்திற்கு முக்கிய இடம் கொடுப்பது மட்டும் அல்லாமல் இந்தியாவிலுள்ள அத்தனே மாகாணங்களேயும் விட அதிகமாக நம் மாகாணத்தில் முன்னேற் றத்தை கண்டிருக்கிரும் என்பதை நாம் பார்க்கிரும். அதிகப் படியாக விளேச்சலேக் காட்டியதோடு மட்டுமல்லாமல் இன்னும் ஏக்கருக்கு அதிகப்படியாக வினேச்சலேக் காட்டக்கூடிய ஜப்பான், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளே விட அதிகமாக மாற்றத்தைக் காட்டவேண்டுமென்ற ஒரு விருப்பத்தையும் பல நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதையும் நாம் காணுகிரேம். சிறிய நீர்ப் பாசன திட்டங்களில் வெற்றி கண்டிருக்கிறேம் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிகிருேம். என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டாலே, மூன்று கால்வாய் திட்டங்கள் கொண்டு வந்திருக் கிருர்கள் கனம் அமைச்சர் அவர்கள். அதாவது மானூர் திட்டம், மாராந்த திட்டம், பள்ளிக்கடை திட்டம் ஆகிய மூன்று கால்வாய் களே பழுதுபார்க்கும் திட்டங்களாகும். மானூர் திட்டத்தின் மூலமாக ஒரு லட்சத்திற்குள்தான் பணம் செலவழித்திருக்கிறுர் கள். அப்படி இருந்தும் இந்த வருஷத்தில் இரண்டு போகம் விளேயக்கூடிய அளவிற்கு தண்ணிர் வரக்கூடிய முன்னேற்றத்தை கண்டிக்கிறேம். ஒரு லட்சம் பெறுமான பயிர் இந்த இடத்தில் <mark>விளேய இருக்கிறது. ஆலங்கு</mark>ளம் கால்வாய் பற்றி கனம் அ**மை**ச்ச ரிடத்தில் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறும். அதை இந்த ஆண்டில் நிறைவேற்றி வைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேம். நிறைவேற்றி தாழ்மையுடன் கேட்டுக் வைக்கவேண்டுமென்றும் மிகவும் கொள்ளுகிறேன்.

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham] [14th March 1960

மூன்று ஆயிரம் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு 1960-61-ம் ஆண்டில் மான்யமாகவும் கடனுகவும் கொடுப்பதாக அறிவித்திருக் கிருர்கள். இது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. மூன்று ஆயிரம் கிணறுகள் போதாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இந்தக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு எக்ஸ் கிரிமினல் டிரைபினருக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் மான்யம் ஆகவும் 1,000 ரூபாய் கடனுகவும் கொடுக்கும் திட்டத்தினுல் பயன் பெரும் வண்ணம் சில பேர்கள் இதற்கு விண்ணப்பிந்திருந்தார்கள் விண்ணப்பித்திருந்தவர்களில் அதிகம் பேர்களுக்கு கிடைத்திருக் கிறது. இருந்தபோதிலும் இதிலேயும் ஒரு முட்டுக்கட்டை வந்து சேறுகிறது என்று அறிகிறேன். கிருஸ்தவமதத்தை சேர்ந்தவர் களுக்கு இந்தக் கிணறுகள் வெட்டுகின்ற திட்டத்தில் இடம் இல்லே என்பதை அறிய நாம் எல்லோரும் மிகவும் வேதனப்படுகிரும். திருஸ்தவமதமாக இருக்கலாம். ஆணுல் அவர்கள் <mark>பொருளா</mark> தாரத்தில் இந்துக்களேயும், முஸ்லிம்களேயும் விட அதிக முன்னிலேயில் இல்லே என்பதை நன்ருக அறிகிரும். ஆகவே முட்டுக்கட்டையான நிலே அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது. மதத்தின் அடிப்படையிலே கிணறு வெட்டுவதற்கு மான்யம் கொடுக்கக்கூடாது. பொருளாதாசத்தின் அடிப்படையிலே எல்லோருக்கும் அதை கொடுக்கும்படியாக ஒரு தகவில சம்பந்தப் பட்ட அதிகாரிகளுக்கு உடனடியாக தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் இரண்டு ஐந்தாண்டு காலத்தில் 85 சத விகித கிராமங்களில் 45 சத விகித மக்களுக்கு கடன் வசதி செய்துகொடுப்பது என்று திட்டமிட்டிருந்தோம். ஆணுல் இந்த நடைமுறை ஆண்டிற்குள்ளாகவே எல்லா கிராமங்களிலும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்து ஆகவேண்டுமென்றும் 45 சத விகித மக்களுக்கு பயன் ஏற்படவேண்டுமென்றும் திட்டமிட்டு கடந்த ஆண்டிலே 19 கோடி ரூபாய் கடன் ஆக வழங்கப்பட்ட சென்றும் 1960-61-ல் 22.5 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயர்த்தி இருப்பதாக கூறி இருக்கிருர்கள். இந்த வகையில் இது புரட்சி கரமானது என்றுகூட நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். குத்தகைக்கு எடுத்து பயிரிடுகின்ற விவசாயிகளுக்கு யாதொரு நிபந்தனேயின்றி அவர்களுக்கு கிணறு வெட்டுவதற்கு கடன் தொகை கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து இருப்பது மிகவும் போற்றத் தகுந்த அம்சமாகும். இதில் இன்னும் ஒரு சிறு குறை இருக்கிறது. சிறிய நீர்பாசனங்களுக்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அள்ளி இறைத்திருக்கிறேம்.

நாம் சிறு நீர்ப்பாசனங்களுக்காக அள்ளி இறைத்தபோதிலும், அந்தப் பாசனத்திற்காக நாம் விவசாயிகளுக்கு உரம் மட்டும் கொடுத்தால் போதாது, கடன் வசதி கொடுத்தால் மட்டும் போதாது, இன்னுமொரு பாதையில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். உர வசதி செய்து கொடுக்கிறேம், கடன் வசதி செய்தா கொடுக்கிறேம், ஆனுல் உரத்தை அவர்கள் பயிரிடும் நிலத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு நல்ல பாதை வசதிகள் இல்லே.

14th March 1960] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

பாதைகள் நன்றுகயில்லே. பாதையின் நடுவில் வாய்க்கால்கள் இருக்கும். எனது தொகுதியில் இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களினல் விவசாயிகள் பலயிடங்களில் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிருர்கள். ஆகவே <mark>எங்கெங்கெல்லாம் சிறு</mark> சிறு 'பாதைகள்,' அல்லது சிறு சி**று** பால**ங்கள்** இவைகள் அவசியமோ அவைகளே உடனடியாக பி.டப்ளியூ.டி. செய்து கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் சரியான பாதைகள் அமைத்துக் கொடுத்தால்தான் நாம் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கக் கூடிய உர வசதி, கடன் வசதி இவைகளே அவர்கள் சரியானபடி பயன்படுத்த முடியும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, நெல்லேயைப் பற்றி ஒரு கில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். மற்ற ஜில்லாக்கள் எல்லா வற்றிற்கும் விவசாயத்திற்காக அதிகப்படியான தொகை செலவு செய்திருப்பதாக இந்த அறிக்கையில் காண்கிரேம். ஆனல் இதில் நெல்வேயைப் பற்றி குறிப்பிடத்தக்க விஷயம் ஒன்றும் இல்லே என்பதை நினேக்கும்போது என் மனம் வேதனேப் படுகிறது. பாம்பிக்குளம் வருகிறது, ஆனல் எங்களுக்கோ ஒரு பம்பை யாருவது வருமோ என்று எதிர்பார்க்கிரும். அதுபற்றி ஒரு வார்த்தையும் இதில் கூறப்படவில்லே. மேற்கிலிருந்து வரும் ஆறுகளின் தண்ணீரை விவசாயத்திற்கு உபயோகிக்க அங்குள்ள அரசாங்கத்துடன் இன்னும் பேசி முடிக்கவேண்டிய நிலேயில் இருக்கிரும். அப்படிப்பட்ட ஆறுகள் நெல்ஃயில் அதிகமாக யிருக்கின்றன. புனலாறு, கல்லாறு, நாமநகி, கடானுறு, சேர்வ <mark>ராயன் என்</mark>பன போன்ற திட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. <mark>அவைகளெல்லாம், வருகிறது வருகிறது என்று</mark> என்றினியர்கள் சொல்லுகிறுர்கள். ஆகவே, உடனடியாக அவைகளுக்கு எவ்வளவு தூரம் முக்கியத்துவம் கொடுக்க முடியுமோ அப்படிக் கொடுத்து அவைகளே உடனடியாக நிறைவேற்றிக்கொடுத்து நெல்லேயிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு உதவிபுரியுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் நெல்லேயில் உள்ள விவசாயிகள் முன்னேற்றம் காண முடியும். அடுத்தபடியாக, போரிங் வெல்ஸ் எங்கள் ஜில்லாவில் இல்லே. மற்ற ஜில்லாக்களில் உள்ளதைப்போன்று கிணறுகள் ஆழப்படுத்தும் திட்டம் நெல்லே மாவட்டத்திற்கு இல்லே. சங்கரன்கோவில், நாங்குனேரி போன்ற பஞ்சப் பகுதி களுக்கு ஆற்று நீரும் கிடையாது. அந்த இடங்களில் ஊற்று நீரைக் கொண்டாவது விவசாயிகளுக்கு தேவையான, விவசாய முன்னேற்ற திட்டங்களே வகுத்துக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் நெல்லே விவசாயிகள் முன்னேற்றம் காண முடியும். சுளங்களே ஆழப்படுத்துவது போன்ற திட்டங்களில் அதிகமாக முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கிறது . எங்கள் ஜில்லாவில், மைனர் இரிகேஷன் ஸ்கீடில், எவ்வளவோ குளங்கள் எங்கு பார்த்தா லும் அழப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது, என்பதை மக்களே சொல்கிருர்கள். அநேகமாக எல்லா குளங்களும் ஆழப்படுத்தப்பட்டு விட்டன. அப்படியில்லா தது, அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகக்தான் இருக்கும். எங்கள் ஜில்லாவில், மைனர் இரிகேஷன் கிட்டம் தெவம் முன்னேற்றகரமான விதத்தில் அமைந்திருக்கிறது என்று

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham] [14th March 1960

நான் சந்தோஷத்துடன் சொல்வேன். அடுத்தபடியாக, தண்டத் தீர்வையைப் பற்றி சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இருபதை ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தாம்பரவர்ணிப் பாசனத்தில் உள்ள நிலங்களுக்கு, அண் ஆத்தரைஸ்ட் இடங்களில் பயிர் செய்**து** வந்திருக்கிருர்கள். அவைகளேச் சுற்றி நஞ்சைகளும் இருக்கும், நடுவில் புஞ்சையும் இருக்கும். நடுவில் உள்ள நிலத்தில் தண்ணீர் வந்து தேக்கமுறுவதைத் தடுக்க முடியாமல் இருக்கும். உழைப்பையும், தன் மனதில் ஊக்கத்தையும் வைத்துக்கொண்டு ஒருவன் பயிரிடும்போது, அதைப் பயிரிட வேண்டாமென்று ஒருவனும் தன்னே கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருக்க முடியாது. அங்கு பயிரிடக் கூடாதென்று சர்க்கார் சொல்கிருர்கள். அவர்கள், அங்கு பயிர் செய்பவர்கள். அங்கு பல்லாண்டுகளாக பயிர் இட்டுக் கொண்டு வந்து அதன் பயனே அடைந்தவர்கள். ஆகவே, இதில் இப்பொழுதும் பயிரிடுகிருர்கள். வெள்ளேயர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்டபோது, சொல்லப்படுகிறது, பதிணந்து வருடங்களுக்கு ஒரு முறை இதற்கு ஒரு கமிட்டி நியமித்து எதைச் சுற்றி எங்கெங்கு நஞ்சை இருக்கிறது, புஞ்சை இருக்கிறது, குளங்கள், நீர் நிலேகள் இவைகள் மராமத்து செய்யப்பட்டனவா என்றெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து எந்த நிலங்களே அயன் நஞ்சை யாக்க முடியுமோ அதை அயன் நஞ்சையாக்கி பட்டா போட்டுக் கொடுத்திருக்கிருர்கள். அந்த நிலே சுதந்திரம் பெற்று இவ்வளவு ஆண்டுகளாகியும் ஏற்படவில்லே என்ற குறை விவசாயிகளுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, அதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் சர்வே டிவிஷண நெல்லே மாவட்டத்திற்கென்று போட்டு எந்தெந்த நிலங்கள் எங்கெங்கு இருக்கிறது, எத்தனே வருடங்களாக யார் யார் அதை பயிரிடுகிருர்கள், அதைச் சுற்றியுள்ள நிலே என்ன, அவைகளின் பாசன வசதி என்ன, அவைகள் எத்தனே ஆண்டுகளாக பயிரிடப் படுகிறது, அதஞல் அயல் நஞ்சைகளுக்கு ஏதாவது பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா அல்லது தீய்ந்து போயிருக்கிறதா அல்லது வரி வஜா செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து அம்மாதிரியான நிலங்களுக்கு விலக்களித்து நஞ்சைத் தீர்வை போட்டு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். (பெல்) கடைசியாக, சமுதாய நலத் திட்டங்களே கட்சி பலத்திற்காக நாங்கள் பயன் படுத்துகிறேம் என்று சொல்வதை நான் மறுக் கெறேன். எனக்குத் தெரியும், நெல்லே மாவட்டத்தில் ப்ளாக் இருக்கிற இடங்களில் அங்குள்ள எந்த சேவக்கைப் பார்த்தாலும் ஆளும் கட்சிக்கு எதிராகத்தான் இருக்கிறுர்கள் என்பதை நாங்கள் நன்கு அறிவோம். எந்த ப்ளாக் ஆபீஸிலும் மாற்றுர் கட்சுக் கொடிதான் அங்கு பறக்கிறதே தவிர ஆளும் கட்சியின் கொடி அல்ல. கிணறு போன்றவைகளின் விஷயத்தில் கூட, காங்கிரஸ்காரர்கள் பஞ்சாயத்து போர்ட் மெம்பர்களாகவோ அல்லது தலேவர்களாகவோ இருக்கிற இடங்களில் கிணறு வசகி போன்றவைகள் செய்து கொடுக்காது, தலேவர்கள் எதிர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தால் அங்குதான் கிணறுகள், அந்த ஊர்களில் தான் கொடுக்கிருர்கள், ஆனுல் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இருக்கும் இடங்களுக்கு மேற்படி வசகிக

14th March 1960] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

செய்து கொடுக்க மறுக்கிறது என்பதை பிரத்தியட்ச உதாரணங் களுடன் நான் எடுத்துக் காட்ட முடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri T. SAMPATH: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சபைமுன் சமர்ப்<mark>பிக்க</mark>ப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவு**க் கிட்டத்** தையும், நிதி நிலே அறிக்கையையும் ஆதரித்து சில கருத்துக்களே எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். பட்ஜெட்டை எந்தக் கண்ணேட்டத்துடன் பார்த்தாலும் அது நல்ல வகையில் அமைத் திருப்பதாகத்தான் நான் எண்ணுகிறேன். ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல் சமநிலேயில், க்ஷேமநல ராஜ்யத்திற்கு எந்த வகையில் ஒரு வரவு செலவுத் திட்டம் அமைய வேண்டுமோ அந்த வகையில் இது அமைந்திருக்கிறது. ஒரு மாகாணத்தின் வரவு செலவுத் **திட்டத்தின் அளவைப் பொறுத்துத்தான் அந்த ராஜ்யத்தின்** <mark>பொருளாதார</mark> உயர்வு தாழ்வு இருக்க முடியும் என்ப**து** பொருளாதார நிபுணர்களின் சித்தாந்தம். அந்தக் கண்ணேட்டத் துடன் நமது வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பரிசிலனே செய்து <mark>பார்த்தால் வரு</mark>வர*ய் அளவில் பெருத்த முன்னேற்றம் அடைந்*தி <mark>ருப்பதை நாம் காண்கி</mark>ரேம். அதே அளவில் சிலவும் அதிகரித்து இருந்து இருந்தது. நமது ராஜ்யத்தின் வருவாய் 1938-39-ல் 16 கோடியாக இருந்தது. 1954-55-ல் ஆந்திர ராஜ்யம் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து செல்வதற்கு முன்பாக 44 கோடியாக அது பெருகி <mark>யுள்ளது. ஆஞ</mark>ல் சென்ற ஆண்டில் மதிப்பிடப்பட்ட தொகை 73 கோடியாக பெருகியுள்ளது. அதேயள்வில் திருத்தப்பட்ட மதிப் பீட்டின் வருவாய் 78 கோடியாக பெருகியுள்ளது. 1960-61-ல் மதிப்பிடப்பட்டிருக்கும் வருவாய் 80 கோடியாக இருக்கிறது. 1953 முதல் 1957 வரை பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டாக இருந்தது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனுல் 1957-ல் இருந்து 1959 வரையில் உபரி பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது. இந்த வருடம் மட்டும் சொற்பமாக பற்ருக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நாம் <mark>நமது நிதியமை</mark>ச்சர் அவர்களே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக் கிருேம். நாம் கைக்கொண்ட திட்டங்கள் காரணமாக கிராமங் களில் நல்லதொரு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாராலும் மறுக்கமுடியாது. அதிகப்படியான உணவு உற்பத்தி, மின்சார உற்பத்தி, நீர்பாசன வசதிகள் காரணமாக அதிகப் படியான நிலங்கள் விவசாயத்திற்கு கொண்டுவாப்பட்டிருக்கிற**து**. இருந்தபோதிலும் இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையான நோக்கங்களின் உண்மையை நாம் கண்டோமா என்ற பிரச்னே எழலாம். இதைத்தான் நேற்றையதினம் பிரஜா சோஷியலிஸ்ட் கட்சுத் தலேவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். திட்டங்களின் அடிப்படையான நோக்கம் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர வேண்டும் என்பதுதான். வாழ்க்கையில் மக்களுக்கு, சம உரிமை, சம சந்தர்ப்பம், எல்லோருக்கும் கிடைக்கவேண்டும். அதை அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான். அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலேயை அவசியம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்கு, அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் இந்த பட்ஜெட்டை பரிசிலித்துப் பார்த்தால், அந்த நிலேயை [Sri T. Sampath] [14th March 1960

ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் வழிவகைகள் செய்யப் பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் பல துறைகளிலும் அதற்கு வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் நிச்சயமாக சொல்ல முடியும்.

12 noon

இருப்பினும் ஏழை மக்களே சம்பந்தப்பட்டவரையில் இந்த பட்ஜெட்டில் எதிர்பார்த்த சலுகை கொடுக்கப்படவில்லே என்ற புகார் சொல்லப்படுகின்றது. அந்த வகையில் பார்த்தால் இன்னும் ஏழை மக்களுக்கு என்று சில சலுகையை அதிகமாக கொடுத் திருக்கலாம் என்று எண்ணுகிறேன். உதாரணமாக அன்ருட வாழ்க்கைக்கு அவசியமான உணவு தான்யங்கள் மீது இப்போது இருந்து வருகின்ற விற்பனே வரியை நீக்கியிருந்தால் இன்னும் திருப்திகரமாக அமைந்திருக்கும் என்று சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். விற்பணே வரி சட்ட சம்பந்தமாக நடந்த விவாதத்தின் போது இதைப்பற்றி எல்லா அங்கத்தினர்களும் வற்புறுத்தி ஞர்கள். நமது அண்டை மாகாணங்களாக இருக்கக்கூடிய ஆந்திரம், மைசூர், கோளம் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் இந்த அன்ருட தேவைக்கு அவசியமாயிருக்கின்ற உணவுப் பொருள்கள் **மீதுள்ள** வரிகள் நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இத<mark>ன் காரணமாக</mark> பெருத்த அளவில் வருவாய் பாதிக்காது என்று எண்ணுகிறேன். இப்போது நமக்கு 81 கோடி ரூபாய் வருமானத்தில் ஒரு கோடி ரூபாய் குறைந்து விட்டாலும் பாதமில்லே, உணவு தான்யங்களின் மீது போடப்பட்டிருக்கும் வரியை நீக்கினுல் மக்கள் இன்னும் அதிக திருப்தியோடு இதை வரவேற்பார்கள் என்று நினேக்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், விவசாயத் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கும் அபி **வி**ருத்திகளேப்பற்றி இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறுர்க<mark>ள்</mark>. அதிலே இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள்ளாக நாம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 12 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி அதிக மாக செய்தாக வேண்டும் என்று இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக் திறது. அப்படியிருந்தும் ஒன்பது லட்சம் டன் தான் உணவு உற்பத்தி பெருக்க முடிந்திருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. இதற்கு காரணம் அதிகமாக ரசாயன உரம் கிடைக் காதது தான் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனுல் நேற்று டாக்டர் மதுரம் அவர்கள் பேசும்பொழுது நாம் ரசாயன உரத்தை மட்டும் நம்பியிருப்பது சரியல்ல, என்று சொன்னுர்கள். அவர் களுடைய கருத்தை நான் முற்றிலும் ஆதரிக்கிறேன். ரசாயன உரத்தை மட்டும் நம்பி நாம் விவசாயத்தில் ஈடுபடக்கூடாது. இயற்கை உரங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இதில் நாம் அதிக மாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். நமக்கு அதிகமாக கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிற பசுந்தழைகள் உரங்களே அதிகமாக நாம் பயன் படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அவ்விதம் நாம் இயற்கை உரத்தை அதிகமாக பயன் படுத்தினுல் இப்போது இருப்பதை விட இன்னும் அதிகமாக உணவு உற்பத்தியை பெருக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆனுல் இந்த ரசாயன உரம் சென்ற ஆண்டில் இரண்டு லட்சம் டன் வழங்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. ஆனுல் ஒரு லட்சம் டன் தான் வழங்கப்

461

14th March 1960] [Sri T. Sampath]

பட்டது. ரசாயன உரம் வழங்கப்படுவதில் பலவிதமான குறைகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது அந்தந்த ஜில்லாக்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் கோட்டா அந்தந்த ஜில்லாக்களே விட்டுவெளியே போகாமல் இருக்கக்கூடிய பாதுக்காப்பை மட்டும் அரசாங்கம் செய்து கொடுத்தால் அதுவே இது சம்பந்தமான பல குறைகளே போக்கும் என்று நான் நினேக்கிறேன். இது சம்பந்த மாக ஒரு ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பிக்கும்படி மத்திய அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டியை நியமித்து, அந்தக் கமிட்டி ஆங்காங்கு பல இடங்களிலும் போய் விசாரணே செய்தது. அதிலும் நான் இதே கருத்தை வெளியிட்டேன். அதே போன்று நம்முடைய மாகாணத்திலும் ரசாயன உரத்தை எப்படி விநியோகிக்கலாம் என்பதைப் பற்றியும், இதில் கலப்படம் சேர்க்காமல் பாது காத்துக்கொள்வது பற்றியும் பரிசிலனே செய்வதற்காக ஒரு கமிட்டியை அமைத்தால் நல்லது என்று என்னுடைய யோசனேயை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், 1963-ம் ஆண்டில் தான் நெய்வேலியிலிருந்து யூரியா கிடைக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனல் அந்த காலம் வரையில் நிலேமையை நாம் சமாளித்தாக வேண்டும். ஆகவே இந்த நிலேமையை மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் வற் புறுத்திச் சொல்லி இன்னும் நமது மாகாணத்திற்கு அதிக கோட் டாவை தரும்படி வழி வகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், நிலங்களே பண்படுத்தும் திட்டங்களில், மண் வளப் பாதுகாப்பு திட்டங்களேப் பற்றியும் பல யோசனேகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. தற்போது இருக்கக்கூடிய ஏற்பாட் டின்படி சர்க்காரே எல்லா வேலேகளேயும் செய்து முடித்துவிட்டு, பின்னுல் அதற்கான செலவுத் தொகைகளே நிலச் சொந்தக்காசர் களிடமிருந்து வசூல் செய்துகொள்ளலாம் என்று திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறது. ஆணல் இந்தத் திட்டத்தை மாற்றவேண்டும் என்றும் ஒரு யோசணே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறையை மாற்றுவதும் சரியல்ல என்று எண்ணுகிறேன். இதற்கு உதாரணமாக எங்கள் ஜில்லாவைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். வடி கால், பாய்கால் இவைகளே வெட்டிக் கொடுப்பதற்காக குடிமரா மத்து சட்டம் என்ற ஒரு சட்டம் இப்போது இருந்து கொண் டிருக்கிறது. ஆனுல் இந்தச் சட்டம் ஏட்டளவில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறதே தவிர அது சரியாக அமல் செய்யப்படுவதாக தெரியவில்லே. நிலச் சொந்தக்காரர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டால் இந்த வேலே சரியாக வெற்றிகரமாக நடக்காது என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். ஆகையினுல் முன்பு இருந்ததைப் போலவே இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் நீர்ப்பாசன விஷயமாக சில அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் தரப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத் திற்காக அரசாங்கம் அதிக அளவில் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆஞல் தஞ்சை ஜில்லாப் பொறுத்த மட்டில் இந்த சிறு நீர்ப்பாசன திட்டத்தில் யாதொரு பயனேயும் அடைய முடியவில்லே. தஞ்சை ஜில்லாவில் வடிகால், பாய்கால் [Sri T. Sampath] [14th March 1960

வசதிகள் சரியாக இல்லே. அதன் காரணமாக நீரோட்டம் தடைப் பட்டு விளேவுகள் அதிகமாக பாதிக்கப்படுகிறது. வாய்கால்கள் மிகவும் சீர்கேடான நிலேமையிலிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, பிளாக்குகளில் சிறிய பாசன வசதிக்காக 40 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் அந்தப் பணத்தை வடிகால், பாய்கால், வாய்க்கால்கள் செப்பனிடுவதற்கு (Salt Clearance of Channels) உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொன் ஞல், அதற்கு விதிகள் இடம் கொடுக்கவில்லே என்று அதிகாரிகள் ஆட்சேபனே சொல்லுகிருர்கள். இந்த வகையில் எங்கள் ஜில்லா வில் சிறிய நீர்ப்பாசனத்தில் நன்மையை அடைய முடியவில்லே. ஆகவே அரசாங்கத்திற்கு நான் சொல்ல பிரியப்படுவது என்ன வென்ருல் இந்தத் தொகையை இந்த வடிகால், பாய்கால் திட்டங் களுக்கு ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up.

SRI T. SAMPATH: I will be finishing now, Sir. or is a sir ஜில்லாவைப் பொறுத்தளவில் நீர்ப்பாசன வசதிகளே பரிசீலனே செய்வதற்கு ஒரு தனி இன்ஜினியரிங் யூனிட் ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களே கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் சுமார் 14 லட்சம் ஏக்கர்கள் இருந்தும் உணவு உற்பத்தியில் முன்னேற்றம் காணவில்ஃயே என்று உணவு மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் அதிகமான பெருத்த அளவில் விவசாயம் செய்கிரூர்கள். மற்றைய ஜில்லாக் களில் சிறிய விவசாயத்தில் ஈடுபடுகிறுர்கள். முன்று ஏக்கர், நான்கு ஏக்கர் நிலத்தில்தான் விவசாயம் செய்கிருர்கள். தஞ்சை யில் ஆறு ஏக்கர்களுக்கு குறைந்த விவசாயமே கிடையாது. அந்த அளவில் பார்த்தால், தஞ்சை நல்ல முறையில்தான் விவசாயத்தில் அபிவிருத்தி அடைந்து இருக்கிறது என்பது விளங்கும். வசதியை மட்டும் செய்து கொடுத்தால் இன்னும் அதிகமான அளவில் உணவு உற்பத்தியை பெருக்க முடியும் என்ற அபிப்பிராயத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த இப்போது தஞ்சையில் இருக்கிற 14 லட்சம் ஏக்கர்களேயும் இரு போக நிலங்களாக மாற்ற முடியும் என்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் ஷெ நிலங்களே இரு போகமாக்கு வதற்கு வேண்டிய வசதிகளே செய்து கொடுத்தால் முக்கியமாக வாட்டர் சார்ஜில் 14 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் இரு போகமாக்கப் படும். நிலச்சுவான் தார்களுக்குச் சலுகை காட்டினுல் நிலங்களே அதிகமாக இரு போக சாகுபடிக்கு கொண்டு வசமுடியும். இதன் காரணமாக இப்போது இருப்பதை விட இன்னும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு இரண்டு மூட்டை அதிகமாக விளவு எடுக்க முடியும் என்ற உறுதியையும் சொல்லிக்கொண்டு, அதற்கான வழி வகைகளே அதி விரைவில் அரசாங்கம் செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The hon, member has taken more time.

Sri S. M. Annamalai will now speak.

[Sri S. M. Annamalai] [1960] March 1960]

* SKI S. M. ANNAMALAI: சட்ட மன்ற உதவித் தலேவர் அவர்களே, 1960-61-ம் ஆண்டு வரவு செலவு திட்டம் சட்ட மன்றத் தின் முன்னுல் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரவு செலவு திட்டத்தைப் பார்க்கின்ற பொழுது ஒரு ஞாபகம் வருகிறது. இது அழுகிப்போன வெங்காயத்தைப் போல்தான் இருக்கிறது. அழுகிப்போன வெங்காயத்தில் உரிக்க உரிக்க கோல்தான் இருந்து கொண்டிருக்கும். படித்து படித்து பார்த்த பின்னும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் உண்மையில் பாமர மக்களுக்கு யாதொரு விதமான பலனும் இல்லே என்றுதான் சொல்ல வேண்டி யிருக்கிறது. அதற்கு காரணம், நிலங்களுக்கு உச்ச வரம்பு 1959-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்திற்குள் வரும் என்று சொன்னர் கள். அதுவும் வரவில்லே. அதற்கு அடுத்தபடியாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு, தள்ளுபடி பணத்தையே நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் கைத்தறி தொழிலுக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் எதுவும் சொல்லப்பட்ளில்லே, அதைப்பற்றி ஒன்றையும் வரவு செலவு திட்டத்தில் காணவில்லே. அதோடு கெஐட் பதிவில்லா அதிகாரிகளுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்று பெரும் கிளர்ச்சி நடந்து கொண்டிருந்தும் கூடிய சீக்கிரம் சம்பளக் கமிஷன் அறிக்கை வரும் என்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே ஒழிய இந்த சட்ட மன்றக் கூட்டத்தில் அது வருவதாக தெரிய வில்லே. அதற்கு அடுத்தபடியாக நம்முடைய மாநிலத்தில் வேலே யில்லாத் திண்டாட்டம் பெருகி வருகிறது. அதையும் போக்கு வதற்கு இந்த நிதி நிலே அறிக்கையிலே ஒரு திட்டமும் கிடையாது. சில அலுவலகங்களில் லஞ்சம் அதிகமாகத் தாண்டவமாடிக் கொண்டிருக்கிறது, அதையும் ஒழிப்பதற்கு இதிலே ஒரு திட்ட மும் கிடையாது. உணவு தான்யங்களின் விலேவாசியானது ஏறிக் கொண்டே போய்க்கொண்டிருக்கிறது, அதையும் தடுக்க ஒரு திட்டமும் கிடையாது. மின்சாரக் கட்டணத்தை—குறைந்த பட்சக் கட்டணத்தை—குறைக்கவேண்டுமென்று மக்கள் சார் பாகப் பல முறை கேட்டும் கூட, கூடிய சீக்கிரம் கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய, அதைக் குறைப்பதற் கான திட்டம் ஏதும் இந்த நிதி நிலே அறிக்கையில் காணப்பட வில்லே. அதற்கு அடுத்தபடியாக கிருஷ்ணு-கோதாவரித் தண்ணீரை நம்முடைய மாநிலத்திற்குக் கொண்டுவருவதைப் பற்றிப் பல முறைகள் பேசப்பட்டு வந்தும் கூட, அதைப் பற்றி ஒரு வாக்கியம் கூட இதிலே காண முடியவில்லே. ஆகையால், பிற் போக்கான நிலேயில் உள்ள மக்களுக்கு, பாமா மக்களுக்கு, நமது மாநில மக்களுக்கு இது ஒரு நல்ல விதமான பட்ஜெட் என்று நம்மால் சொல்ல முடியாது.

அதற்கு அடுத்தபடியாக அங்கத்தினர்கள் பேசும்போத இங்கே சொல்லிக் கொள்வதெல்லாம் ''மாநில சர்க்கார் வரி போட வில்லே'' என்பது. இது வரையில் ஏறத் தாழ 10 மாநிலங்களின் வரவு-செலவுத் திட்டங்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பீகார் மாநிலத்தில், மாநில சர்க்காரினுல் தாக்கல் செய்யப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டம் 108 லட்சம் ரூபாய் உபரியாக இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் எல்லா கெஜட் பத்வி இல்லாத

[Sri S. M. Annamalai] [14th March 1960

உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் 10 ரூபாய் அதிகம் சம்பளம் கொடுத்து 108 லட்சம் ரூபாய் சர்ப்ளசாக இருக்கிறது. அதே போன்று மைசூர் மாநிலத்தில் எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் 5 ரூபாய் சம்பள உயர்வு கொடுத்து விட்டு 36 லட்சம் ரூபாய் டெபிஸிட்டோடு வாவுசெலவுத் திட்டத்தைத் தாக்கல் செய்திருக்கிறுர்கள். பிற மாநிலங்களே எடுத்துப் பார்த்தால் ஜம்மு-காஷ்மீர் தவிர மற்ற எந்த மாநிலத்திலும் வரி விதிக்கவில்லே. இந்த நோத்தில் சென்ன மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் வரி ஏதும் விதிக்கவில்லே என்றுல் நாம் உண்மையில் பெருமைபடக்க டியதாக எதுவும் இல்லே. காரணம், 1962-ம் ஆண்டில் தேர்தல் வருகிறது. இப்படித் தேர்தல் வருகிற காரணத்தினுல் மேலும் புதிதாக வரிகளேச் சுமத்தினுல் ஆளுகிற கட்சியின் மீது வெறுப்பு ஏற்பட்டு விடுமோ என்ற காரணத்தினுல் எல்லா மாநிலங்களிலும் வரியே இல்லாமல் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தாக்கல் செய்திருக்கிறுர்கள்.

அடுத்தபடியாக இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், இரண்டா வது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கால முடிவிற்குள் 190 விதைப் பண்ணே கள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் நிதி இலாகா செயலாளர் அவர்கள் ஒரு அறிக்<mark>கை</mark> கொடுத்திருக்கி*ரு*ர்கள். அந்த அறிக்கையிலே இரண்டாவ<mark>த</mark>ு ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள் 210 விதைப் பண்ணேகள் ஆரம் பிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இந்தப் புள்ளி விவரங்களேப் படித்துப் படித்துப் பார்த்தால் உண்மையி லேயே ஒன்றுக் கொன்று, ஒன்றுக்கு மற்றுென்று வித்தியாசத் தோடு கூடியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட புள்ளி விவரங்களே வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் எப்படிப் பேச முடியும்? புள்ளி விவரங்களெல்லாம் இப்படித் தாறுமாருக இருந்தால் எப்படி*த்* தான் மாநில மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். உணவுப் பொருள் களேப் பொறுத்த வரையில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தில் 12.79 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப் போகிரேம் . என்று சொல்லிவிட்டு இப்போ*து ஏறத்தா*ழு 9 லட்சம் டன் தான் வரும் என்று சொல்லுகிருர்கள். அதே போன்று 2 லட்சம் கைத் தறி நெசவாளர்களே கூட்டுறவு சங்கத்தில் சேர்க்கப் போகிரும் என்று சொல்லிவிட்டு, இப்போது பாதி அளவுகூட ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் சேர்க்க முடியாது என்று தெரிகிறது. அதே போல "லோ டாரிப்"—அதாவது மினிமம் காரண்டி—பற்றி நிதித் துறைச் செயலாளர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக் கிருர்கள். இந்த லோ டாரிப்பானது ஒரு குதிரை ஓட்டத்திற்கு 6 நேபாயாக இருந்தது 15 நேபாயாக மின்சார இலாகாவிலை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. நிதித் துறைச் செயலாளருடைய அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்தால் அவர்கள் சொல்லியிருக் கிருர்கள் டாரிப் சார்ஜ் குறைந்து விட்டது என்று. மின்சார இலாகா வெளியிட்ட கெஜட் நோட்டிபிகேஷீனப் பார்த்தால் 6 ரேபாயாக இருந்த டாரிப் 15 ரூபாயாக உண்மையிலேயே உயர்த்தியிருக்கிருர்கள். இப்படி ஒன்றுக்கொன்று மாறுக இருக் <mark>கிறது</mark>. இதைக் குறைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளே கூடி**ய** சேக்கொம் எடுக்கவேண்டும்.

14th March 1960] [Sri S. M. Annamalai]

அடுத்தபடியாக விலேவாசிகள் உயர்வினுல் மக்கள் ஒரு சுழுவில் **மா**ட்டிக் கொண்டு தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிருர்கள் **என்று** நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறுர். சமயத்தில் உணவு இலாகா அமைச்சர் அவர்கள், "தானிய விலே கள் உயரவில்லே, உணவுப் பொருள்களின் விலேயை நிர்ணயிக்கப் போவதில்லே, <mark>உணவு தான்</mark>யங்களே வாங்கப் போவதில்லே" என்று இந்தச் சட்ட மன்ற<mark>த்தில்</mark> சொல்லியிருக்கிருர்கள். சென்ற ஆண்டு நிதி நிலே அறிக்கையில், "உணவு விலே ஏறிக்கொண்டே போகிறது, ஆகையால் சர்க்காரே உணவுப் பொருள்கள் வியா <u>பாரத்தை நடத்தப் போகிறது" என்று அழகாகச் சொன்னுர்கள்.</u> ஸ்டேட் டிரேடிங் கொள்கை இப்போ*து சர்க்காருடைய* கவ**னத்** தில் இருக்கிறதா? அல்லது அதை கைவிட்டு விட்டார்களா? எப்படி விலேவாசி உயர்வைத் தடுக்கப் போகிருர்கள் என்று இந்த நிதி நிலே அறிக்கையில் காணப்படவில்லே. நிதி அமைச்சர் அவர்கள், ''விலேவாசி உயர்வுச் சுழலில் தத்தளித்துக் கொண் டிருக்கிரும்'' என்ற சொல்லுகிருர்களே தவிர உணவு இலாகா அமைச்சர் அவர்கள், "விலேவாசி உயரவில்லே, குறைந்து கொண் டிருக்கிறது, உணவு தான்யங்களின் விலேயை நிர்ணயிக்கப் போவதும் இல்லே, சம்பா அறுவடையில் உணவுக் கொள்முதல் இல்லு" என்று அழகாகச் சொல்லுகிருர்கள்.

அடுத்தபடியாக, டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலெப்மெண்ட் கவுன்ஸில்ஸ் ஆக்டை இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் நிறைவேற்றினும். டிஸம்பர் <mark>மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து இந்த ஆக்ட அமுலுக்கு வந்து</mark> விட்டது. பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் சட்டம் ஜனவரி 1-ம் தேதியிலிருந்து அமுலில் வந்தது. ஆணுல் கெஜட் நோட்டிபி கேஷனில் விதிகளேத் தயாரித்து நாங்கள் ஜனவரி 1-ம் தேதிக்குள் அனுப்பி விடுகிரும் என்று கண்டு விட்டு, ஜனவரி 13-ம் தேதி கெஜட் நோட்டிபிகேஷன் விட்டார்கள். பொது மக்களிடமிருந்து ஆட்சேபணேகள் இருந்தால், 6 வாரங்களுக்குள் அனுப்பிவிட வேண்டுமென்று கெஜட் நோட்டிபிகேஷனில் குறிப்பிடப்பட்டி ருந்தது. ஜனவரி 13-ம் தேதி கெஜட் நோட்டிபிகேஷன் செய்**து,** 6 வாரங்களுக்குள் ஆட்சேபணேகள் இருந்தால் தெரிவிக்கலாம், அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறும் என்று சொல்லி, பிப்ரவ**ரி** 26-ம் தேதி ஆரம்பிக்கப் போகிறும் என்று சொல்லி, இப்படி 6 வாரங்கள் முடிவதற்கு முன்னல் அமைச்சர்கள் ஜில்<mark>லா</mark> அபிவிருத்திக் கவுன்ளில் கூட்டத்தை ஆரம்<mark>பித்</mark>து வைக்<mark>கப்</mark> போகிறேம் என்று சொல்லி அந்த இடத்தில் வந்து ஆரம்பித்து வைத்தால் அது எந்த நியாயத்தைச் சேர்ந்தது ? ஆறு வாரம் முடிவதற்கு முன்னுல் ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்ஸிலே ஆரம் பித்து வைக்கப்போகிரும் என்று டெவலெப்மெண்ட் கமிஷனர் அவர்கள் எனது மாவட்டமாகிய வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு வந்தார்கள். நான் இதைப் பற்றிக் கேட்டபோது, உடனே ஜில்லா கமிட்டிக் கூட்டத்தை ஒத்தி வைத்து விட்டு டெவலெ<mark>ப்மெண்ட்</mark> கமிஷனர் அவர்கள் வந்து விட்டார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது நிர்வாக யந்திரமானது எந்த அளவில் இயங்கி வருகிறது என்று நன்றுகத் தெரிய வருகிறது. உண்மையிலேயே இந்த நிர்வாக

[Sri S. M. Annamalai] [14th March 1960

யந்திரத்திற்காக அதிகச் செலவு செய்து கொண்டிருக்கி**ருர்கள் என்று** நிதி நிலே அறிக்கையில் கண்டிருக்கிறது. இப்படி அ**திகச்** செலவு செய்தும் கூட நிர்வாக யந்திரமானது நல்ல முறை<mark>யில்</mark> நடை பெறுகிறதா என்*ரு*ல் உண்மையிலேயே கிடைய**ேவ** கிடையாது.

அடுத்தபடியாக பஞ்சாயத்து சட்டத்தில், ஆரம்பப் பள்ளிகளே பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடத்தில் ஒப்படைத்திருக்கிரூம். உயர் நிலேப் பள்ளிகளே யார் நடத்துவது? ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்லிலிடம் கொடுக்கப் போகிரேமா, அல்லது வேறு யாரா கிலும் தனிப்பட்ட கமிட்டியை நியமித்து அதன் மூலமாக நிர்வகிக்கப் போகிரேமா? இதைப் பற்றி சர்க்கார் திட்ட வட்டமாகக் கூறவேண்டும். காரணம் ஏறத்தாழ இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னைல் ஜில்லா அட்வைஸரி போர்டு என்று கேஜட் தோட்டிபிகேஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்லில் வந்தவுடன் ஜில்லா போர்டு இருக்காது என்று சொன்னர்கள். ஆனுல் இப்போது ஒரு நோட்டிபிகேஷன் வந்திருக்கிறது. அதைப் பார்த்தால் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு அட்வைஸரி போர்டாக மாறி எல்லா மெம்பர்களும் இருந்து நிர்வாகத்தை நடத்தவேண்டுமென்று நோட்டிபிகேஷன் வந்தி ருக்கிறது. இப்படி இந்த நிர்வாக யந்திரத்தைப் பார்ப்போ மானுல் உண்மையில் மிக மிக மோசமான நிலேயில் இருந்து கொண்டு வருகிறது.

அதைப் போலவே தான் இன்னென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.
வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சல்பர் கிடைக்கிறது. அதைப் பற்றி
நான் பல முறை சுட்டிக்காட்டி இந்த சட்ட மன்றத்தில் கேள்வி
கேட்டும் கூட, பரிசிலனேயில் இருந்து வருகிறது, பரிசிலனே
முடிந்த பின் பார்த்துத்தான் ஆரம்பிக்கப் போகிரேம் என்று
சொல்லப்பட்டது. அதைப் பற்றி இதிலே ஒன்றையுமே காணும்.
அதே போல நமது செவின்பு அமைச்சருடைக்காகு தியில்

அதே போல நமது ரெவின்யூ அமைச்சருடைய தொகுதியில் இருக்கக் கூடிய வடகளும்பலூர் என்ற இடத்தில் மைகா இருப்பதாக ஆராய்ச்சி மூலம் தெரிகிறது. இப்படிப்பட்ட கனிப் பொருள்களேயெல்லாம் எடுப்பதற்கு வேண்டிய திட்டங்களேக் காணும்.

சர்க்கார் அலுவலகங்களில் லஞ்சம் அகிகமாகத் தாண்டவ மாடுகிறது. அதை ஒழிக்க ஒரு கமிட்டியை நியமிக்கவேண்டும். அதோடு கமண்டல நகியின் குறக்கே செண்பகத் தோப்பு அணேயைக் கட்டவேண்டுமென்று சொல்லி அது சர்க்கார் பரிசீலனேயில் இருந்து வருகிறது. அதையும் நிறைவேற்ற வேண்டும். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு கிருஷ்ணு-கோதாவரித் தண்ணீர் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டிய கிட்டங்களேயும், செண்பகத் தோப்பு அணேத் கிட்டத்தையும், ஸல்பர் போன்ற வைகளே வெட்டியெடுக்கக்கூடிய கிட்டங்களேயும் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கூறி, இது ஒரு தேர்தல் பட்டுனட், அழுகிய வெங்காயத்தைப் போன்ற பட்டுலுட் என்று சொல்லிக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

14th March/1960] [1981 March March 1960]

SRI S. LAZAR: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எஸ். எம். அண்ணமலே, தாம் பேசியபோது, எதற்கோ டெவலெப்மெண்ட் கவுன்சில்ஸ் ஆக்ட் நடைமுறைக்கு வந்து ஆற மாத காலம் ஆக வேண்டும் என்று சொன்னுர். டெவலெப்மெண்ட் கவுன்ஸில்ஸ் ஆக்டின் கீழ் இந்தக் கவுன் ஸில்களேக் 'கான்ஸ்டிட்யூட்' செய்வதற்கான விதிகள்தான் இது வரையிலும் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விதிகள்தான் வெளியாகியிருக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினர் எதைக் குறிப்பிடு கிருர் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

V.—ANNOUNCEMENTS. BUSINESS OF THE HOUSE.

DEPUTY SPEAKER: Under rule 155 of the Madras Legislative Assembly Rules, the Speaker has consulted the Hon. the Leader of the House and the Business Advisory Committee and has allotted 18th, 21st, 22nd, 23rd and 25th March 1960 for voting cacertain Demands and he has also fixed the time as follows:

18th March 1960, Demand No	XIX	Agricultural and Fish- eries	DENORFLE
Do.	XX	Animal Husbandry.	} 4
Do.	XXXIX	Capital Outlay on Agri- culture.	hours.
21st March 1960, Demand No.	II	Excise Department.	2 LITTERITED,
Table to Contract Trace	XIII	Administration of Jus- tice.	1 1 1 min
To Ant Done Court	XIV	Jails.	hours.
Do.	XV	Police.	Januar Brund
22nd March 1960, Demand No.	XXXIV	Road Transport Sche- mes-Working Expen- ses.	
Do.	XLII	Capital Out-lay on Road Transport Schemese	hours.
23rd March 1960, Demand No. Do.	XXXVI	Forest Department, Capital Out-layon Forests,	hours.
25th March 1960, Demand No.	XXIV	Harijan Uplift	4 hours.
		2018년 12월 2일 전 1일 : 12일 : 1	

The other Demands found in the Notice Paper, dated 10th March 1960 would be taken up between 6th to 12th April and 21st to 29th April 1960. The order of Demands will be decided later.

According to rules, the time fixed for the receipt of Cut Motions is 3 p.m., today, the 14th March 1960. I extend the time for the receipt of the cut motions relating to the above items till 3 p.m. to-morrow, the 15th March 1960.

The cut motions for the other Demands should be given before 3 p.m. on 25th March 1960.

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE 1FAR 1960-61—cont.

* Sri M. KULANDAISAMI GOUNDER: கனம் உதவி சபா நாய்கர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரி<mark>த்து</mark> சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். என் தொகுதியாகிய

[Sri M. Kulandaisami Gounder] [14th March 1960

ஏர்க்காட்டில் சேர்வராயன் மஃப்பிரதேசத்தில், மஃ ஜாதி**யின**ர் இருக்கும் பகுதிகளில் ஒரு வசதியும் இல்லே. அங்கே மலேக்கு மேல் ரோடு வசதி இல்லே. அங்கு சில ஊர்களில் பள்ளிக்கூட வசதி இல்லே. சில ஊர்களில் ஆஸ்பத்திரி இல்லே. சேர்வராயன் மலேப் பிரதேசத்தில் 64 கிராமங்கள் இவ்வாறு வசதியில்லாத நிலேயி**ல்** இருக்கின்றன. அங்கு மஃ ஜாதிக் குழந்தைகளுக்கு ஸ்லேட்டுகள், புஸ்தகங்கள் முதலியவைகள் கொடுத்து கல்வி வசதியும் செய்து கொடுத்து அவர்களே ஆதரித்தால் இன்னும் சில ஆண்டுகளில் அவர்கள் முன்னுக்கு வருவார்கள். சேர்வராயன் மலேயின் மேல், சேலம் டவுனிலிருந்து ஏர்க்காட்டுக்குப் போகக்கூடிய ஒரு சோடு இருக்கிறது. சேர்வராயன் மலேயில் அடிவாரத்திலிருந்து போகும் சொம்ப நெருக்கடியான சோடு. மேலே செல்லும் பஸ்ஸும் கீழே இறங்கும் பஸ்ஸும் சந்திக்குமானல் அவை ஒன்ருடொன்று <mark>மோதிக்கொள்</mark>ளக்கூடிய அளவுக்கு அவ்வளவு குறுகலான சோடாக அது இருக்கிறது. அடிவாரத்திலிருந்து மேலே போகும் இந்த சோடை இன்னும் கொஞ்சம் அகலப்படுத்தி சோடின் பக்கங்களில் 1½ கெஜத்திற்கு ஆரல் கட்டிவிட்டால் ஆப**த்து** இல்லாமல் இருக்கும். மேலும் பணமாத்துப்பட்டி பகுதியில் ஒரு ரோடு 17 மைல் தூரத்திற்கு மங்களபுரம் வரையில் போகிறது. அந்த சோடு இப்போது வசதியானதாக இல்லே. டவுன் பக்கத்தில் 2 பர்லாங், 3 பர்லாங் நீளமுள்ள சோடுகள் தார் சோடுகளாகவும், ஜல்லி சோடுகளாகவும் ஆகிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனுல் பண மாத்துப்பட்டியிலிருந்து போகும் இந்த 17 மைல் நீள சோடு ஒரு வசதியும் இல்லாததாக இருக்கிறது. அந்த ரோடு வழியாக 30 ஊர்களுக்குச் செல்லலாம். திம்பம்பட்டி, வேட<mark>ம்பட்டி,</mark> திருவானூர், மங்களபுரம், குமரபாளேயம், காட்டூர் ஆகிய ஊர்களும் இன்னும் பாக்கி பல ஊர்களும் அந்த 30 ஊர்கள். அந்த 30 ஊர்களில் ஜனத்தொகை 50,000. இவ்வாறு 50,000 ஜன**த்** தொகை இருக்கும் இடத்தில் பஸ் வசதியோ, ஆஸ்பத்தி**ரி** வசதியோ, பள்ளிக்கூட வசதியோ இல்லே. ஆக, இந்த மலே ஜாதியினர் இருக்கும் இடம் பட்டிக்காடாக இருக்கிறது. அந்தப் பகுதி பூராவுக்கும் பணமாத்துப்பட்டிக்குப் போகும் ஒரு பஸ் தான் இருக்கிறது. கோணமடுவிலிருந்து குரால்நந்தத்திற்குப் போகும் ஒரு சோடு 6 மைல் தாரத்திற்கு இருக்கிறது. அந்த சோடு <mark>ஜல்லி ரோடாக</mark> ஆகிறது. அந்த ரோடில் உடனடியாக ஒரு பஸ் <mark>போட்</mark>டால் <mark>அங்கு</mark>ள்ள ஜனங்களுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். மேலும் பணமாத்துப்பட்டியிலிருந்து மங்களபுரம் போகும் சோடு ஜல்லி சோடாக ஆகவில்லே. அதை ஜல்லி சோடாக ஆக்கி அங்கே ஒரு பஸ் கொண்டுவந்தால் ஜனங்களுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். அந்த 17 மைல் தூரப் பிரதேசத்திலும் ஒரு ஆஸ்பத்திரிகூட இல்லே. ஆஸ்பத்திரிக்குப் போக வேண்டு மானுல் சேலத்திற்கு வர வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் ஆத்தூ ருக்கோ, திருமாலூருக்கோ போக வேண்டும். மற்ற இடங்களில் ஆஸ்பத்திரி இல்லே. யாருக்காவது மலேரியாக் காய்ச்சலோ வேறு காய்ச்சலோ வந்தால் அவரை மாட்டு வண்டியில் போட்டுக் கொண்டு வெகு தாரத்திலுள்ள ஆஸ்பத்திரி இருக்கும் ஊருக்குக்

14th March 1960] [Sri M. Kulandaisami Gounder]

கொண்டுபோக வேண்டும். ஆஸ்பத்திரி அருகாமையில் இல்லாத தால், பெண்கள் பிரசவிக்கும் காலங்களிலும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. எனவே பக்கத்தில் ஆஸ்பத்திரி இருந்தால் அவர்களுக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும். பணமாத்துப்பட்டிப் பகுதியில் ஒரு ஆஸ்பத்திரியும் கிடையாது. பணமாத்துப்பட்டியில் ஒரு ஆஸ்பத்திரியும், கோரநந்தத்தில் ஒரு ஆஸ்பத்திரியும், திருமா னூரில் ஒரு ஆஸ்பத்திரியும் அமைத்தால் அங்குள்ள ஜனங்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். பீணமாத்தாப்பட்டிப் பகுதியில் வேடப் பட்டி பஞ்சாயத்துப் பிரதேசம் தாழ்ந்த பூமியில் இருக்கிறது. அங்குள்ள ஜனங்களுக்கு பஞ்சாயத்து நிலங்களே உழவுத் தொழிலுக்காகக் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் அவைகளி<mark>ல</mark>் நான்கு வருஷங்கள் விவசாயம் செய்து வந்தார்கள். நான்கு வருஷங்களுக்குப் பிறகு அந்த முறை நிறு**த்தப்** பட்டுவிட்டது. அந்த ஜனங்கள் கூலி ஜீவனத்திற்கும் வழி யில்லாமல் கஷ்டப்படுகிருர்கள். மறுபடியும் வேடப்பட்டு பஞ்சா <mark>யத்து நிலங்களே அங்குள்ள வி</mark>வசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு விவசாயத்திற்காகக் கொடுத்தால் அவர்கள் பிழைப்பார்கள். மேலும் என் தொகுதியில் வாழைப்பட்டி என்ற பகுதியில் <mark>புழுதிக்குட்டை</mark> என்ற கிராமம் இருக்கிறது. இந்த மா*த*ம் 2, 3-ம் தேதிகளில் அங்கே ஒரு முகாம்—மீட்டிங்—நடந்த*து.* அது பற்றிய ப்ரோகிராமை எனக்குக்கூட அனுப்பியிருந்தார்கள். நானும் அங்கே போயிருந்தேன். வேலூரிலிருந்து நேர் வடக்கே 7 மைலில் ஒரு நீள சோடு போகிறது. அந்த சோடில் அந்த**ப்** பகுதியில் ஒரு வசதியும் இல்ஃ. அந்த சோடில் அங்கு கால் நடையாகத்தான் போக வேண்டும். அந்த சோடில் அங்கே பஸ் கிடையாது, குதிரை வண்டியும் போவதில்லே, சைகிலும் போவ தில்லே. அங்கே 7 மைல் கால்நடையாகத்தான் போக வேண்டும். அங்குள்ள புழுதிக்குட்டை என்ற கிராமத்தில் மஃயின் மேல் 15 ஊர்கள் இருக்கின்றன. புழுதிக்குட்டைக்குப் போகும் சோடை ஜல்லி ரோடாக ஆக்கி அங்கே சந்தை, ஆஸ்பத்திரி, பள்ளிக்கூட வசதிகள் ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால் ஜனங்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். அங்கே இப்போது சந்தையே இல்லே. மலே **டேல்** இருப்பவர்களுக்கு வேலூர் சோமவாரச் சந்தை ஒன்*அதான்* 12-30 இருக்கிறது. அங்கு ஜனங்கள் வந்தால் இரண்டு நாட்கள் <mark>தங்கி</mark> p.m. யிருந்து போகவேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் <mark>புழ</mark>ுதிக்கு<mark>ட்ட</mark>ை கொமத்தில் ஒரு சந்தை, ஒரு ஆஸ்பத்திரி, ஒரு நல்ல ரோடு ஆகியவற்றுக்கான ஏற்பாடுகளேச் செய்தா<mark>ல் ஜ</mark>னங்க**ளுக்கு** வசதியாக இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது, இந்த மலே ஜாதியினருக்கும் ஹரிஜனங் களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சலுகைகளேக் கொடுக்கவேண்டு மென்று சபாநாயகரை வணக்கமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சோடு முதலியவை போடுவதற்கு ஹரிஜனங்களுக்குப் பணம் கொடுப்ப துபோல் மலேவாசிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். மலே வாசிகள் ராயரிடம் போய்ப் பணம் கேட்டால் பாதிப் பணந்தான் கொடுக்கிருர்கள். ராயர் மேலூரில் இருக்கிருர். அதை வந்து ஜனங்கள் என்னிடம் வந்து தெரிவிக்கிருர்கள். கிணறு வெட்ட,

A 189-12

[Sri M. Kulandaisami Goundar] [14th March 1960

காலனி கட்ட பணம் மலேவாசிகளுக்கு இல்லேயென்று ராயர் தெரிவிக்கிருர் என்று என்னிடம் வந்து சொல்லுகிருர்கள். ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகளேப் போல் மலே வாசிகளுக்கும் கொடுத்து ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI A. SUARES: Mr. Deputy Speaker, this year's budget has a small deficit of 34 lakhs of rupees. This is inevitable when great plants are being carried out to improve the economy of the State. The no-additional-taxation feature of the budget is welcomed by everyone. The relief from sales tax on a few articles of food is also a boon to the people and we hope that the prices will come down at least to some extent. The Government deserve to be congratulated on the great progress made in carrying out the Second Five Year Plan, particularly the development schemes undertaken to increase food production. The proposal to introduce compulsory education in schools in stages from the next school year is also welcome.

The protection granted to my community for a period of ten years ended in January this year. The community is grateful indeed for the liberal treatment it was given during the last ten years. Full advantage has been taken by the community to utilise the safeguards provided for in the Constitution. If the quota in the services was not fully filled up, it was partly because the candidates were expected to have some technical qualifications which they did not possess, or because candidates with higher qualifications applied for the same posts. Anglo-Indian schools have increased in strength and some of them have been upgraded. The present strength of the schools is 17,668. It has increased from 13,435 in 1957. The number of Anglo-Indian children in schools is 8,612. More and more Anglo-Indians are entering colleges, both Arts and professional. At the last session, this House ratified the Constitution (VIII Amendment) Bill which was passed by the Lok Sabha. This amending Bill extended the period during which the nomination of Anglo-Indian to the Lok Sabha and to the State Assemblies could continue for another ten years. This amending Bill has been acclaimed with gratitude by the community. But what is more vital to the community is the educational safeguards. In Article 337 of the Constitution, provision was made for special grants for the benefit of the Anglo-Indian community. That has not been extended so far. The school year in Anglo-Indian schools starts in January. Work has started in the schools on the same lines as in past years. School fees have not been increased. Teachers' salaries have not been decreased. number of children in the orphanages remains the same. change has been made in the food and in the conditions of living, in the hope that the Central Government and the State Government will continue to give the same aid that was given not only during the past ten years but for a much longer period, perhaps from the time of the Government of India Act, 1935.

14th March 1960] [Srimathi A. Suares]

The Anglo-Indian schools have built up a tradition during the past century—a tradition of good teaching, good discipline, moral education, congenial environment and friendly companionship. If there was something lacking in the early decades of the past century, it was the fact that the schools were largely for the members of the community. This has changed considerably for 50 per cent and even more seats are now thrown open to non-Anglo-Indians with the result that children of various communities study together, play together and are welded together to form one great nation.

The cost of maintaining such schools is naturally a little higher than that of other types of schools. Buildings and equipment are of the best types. Teachers with good qualifications are employed and they are paid a little higher salary than teachers in other School uniforms are in vogue. Great attention is paid to extra-curricular activities. There are 46 such schools in our State. These schools are rendering yeoman service in the cause of education. The Anglo-Indian schools are now fitted into the larger pattern of Indian education. If there is reorganisation in education, these improvements are embodied in the scheme of Anglo-Indian education. The three-language formula has been subscribed to by the Anglo-Indian schools. Bifurcated courses and lasic education techniques have been introduced. Higher secondary schools will be introduced in 1963. The regional language has an important place in our scheme of study and the standard is being raised every year. Our schools are popular not only in the Madras State but throughout the whole of India. Leading educationists in the whole of India have realised the value of this system of education. It is an unqualified boon to Government servants. They may move from Kashmir to Quilon or from Bombay to Shillong and yet they will find the same uniform system of education throughout the country.

The budget estimate for 1960-61 shows a provision of Rupees 8,67,900 under Anglo-Indian education. This is about the same grant given in past years. I wish to express my deep appreciation of this kind of gesture of the Madras Government.

I make an earnest appeal to the Government of Madras to be please to allot the full amount noted in the Budget for the year 1960-61 pending the decision of the Central Government in this matter. Even if the decision is not favourable to our schools, I plead that the Madras Government will continue to give the Grant in view of the fact that the instruction imparted in our schools is of a high standard. Education is a State subject and the State Government is entitled to take decisions in the matter if no all India policy is specigcally laid down.

From past experience we know that our Government has treated the Anglo-Indian schools very sympathetically. During the 10-year protection period, the Government was entitled to

[Srimathi A. Suares] [14th March 1960

enforce three 10 per cent cuts according to the Constitution. But actually only one cut was enforced. This has emboldened our schools to hope for liberal treatment even in the future.

We feel that our Prime Minister is aware of the great contribution that Anglo-Indian Schools are making to the general education in India. When the resolution was moved by the leader of my community in the Lok Sabha on the 7th August 1959, in relation to the inclusion of English in the VIII Schedule, the Prime Minister gave an assurance on the floor of the Lok Sabha stating that full facilities will be granted to Anglo-Indian education and that the special privileges enjoyed by the Anglo-Indian Schools will not only be maintained but also extended if necessary.

Without these special facilities our schools will find it difficult to carry on, for the number of indigent children in each school is fairly high. The orphanage schools will be badly hit for they are mainly residential schools and if the destitute grant is cut down, it may be difficult with the present high cost of living even to provide two meals a day. Almost half the Budget amount goes towards boarding grants for the destitute children.

In the Madras State more than 50 per cent of the children in each school are indigent. In other States it may be possible to double the school fees and thus make the school self-supporting, but this would not be possible in the Madras State. The unemployment problem among the Anglo-Indians with lesser education is acute in the present day and if the Anglo-Indian students are not given education at least up to the High School level, the position will deteriorate still further. The mother tongue of the Anglo-Indian is English and unless the Anglo-Indian schools are continued the Anglo-Indian children will not have the opportunity of studying at least up to the High School standard and compete for suitable jobs.

In conclusion, while thanking the Madras Government for their great generosity in the past years, I plead that they will continue the same generosity in future, for the 8,612 Anglo-Indian children who are in the schools now are as much the children of the country as any other group of children. Therefore their future is bound up with the future of the Indian Nation and they will contribute to the progress of the country as their fore-fathers had done both in times of peace and war.

* SRI M. P. SARATHI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1960-61-ம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவக் கிட்டத்கின்மீது என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக, இந்த வரவு செலவுத் கிட்டத்தைப் பார்த்தால், நிதி நிலேமை திருப்தியாகத்கான் இருக்கிறது. ஆளுல், நிர்வாகத் திறன் திருப்தியாக இல்லே. எனென்றுல், சென்ற ஆண்டிலே கொடுக்கப் பட்ட ஆடிட் ரிபோர்ட்டிலே, சர்க்காசால் கோசப்பட்ட மான்யங்கள் பலவற்றில் கோரிய அளவுக்குச் செலவு செய்யனில்லே

14th March 1960] [Sri M. P. Sarathi]

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. முப்பத்தி நான்கு இனங்களில் கோரிய மான்யத் தொகையை அவர்கள் செலவு செய்யவில்லே என்பதைப் பார்க்கிரும். அதாவது 26 சதவீதத்திற்குமேல் செலவு செய்யாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டி ருப்பதைப் பார்க்கிரும். இதற்கு யாது காரணமோ தெரிய வில்லே.

முக்கியமாக உணவுப் பிரச்னேயில் அதிக கவனம் செலுத்திய தாகவும், அதில் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் பெரும் அளவு உற்பத்தி செய்யப்போகின்ரும் என்றும் ஆண்டு தோறும் 12.79 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி செய்யப்போகிரும் என்று சொல் <mark>லியும் ஏறக்கு</mark>றைய 5 லட்சம் டன் உணவுதான் இது வரைக்கும் <mark>உற்பத்தி</mark> செய்ததாகக் குறிப்பிட்டிருக்கி*ருர்க*ள். ஆ**டு**ல், அடுத்த ஆண்டில் 'திட்டக் காலத்தில் உணவுக் தானியங்கள் உற்பத்தி 9 லட்சம் டன் அளவு உயருமென எதிர்பார்க்கப் <mark>படுகிறது' என்</mark>று குறிப்பிட்டார்கள். 'எதிர்பார்க்கப்படுகிறது' <mark>என்று குறிப்பிட்டார்க</mark>ளே தவிர, கண்டிப்பாக 9 லட்சம் **டன்** <mark>உற்பத்தி செய்யப்படும் என்று குறிப்பிடவில்</mark>லே. இதிலேயே ஒரு சந்தேகத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறுர்கள். இதற்கெல்லாம் என்ன <mark>காரணம் என்று அ</mark>மைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போ*து*, 'உரம் <mark>பற்ருக்குறையா</mark>க இருப்பதைப் போக்கி உர உற்பத்தியை அதி<mark>கப</mark>் படுத்<mark>தி, க</mark>ண்டிப்பாக நம்முடைய திட்டத்தின் எல்லேயை <mark>அடையாவிட்டா</mark>லும் ⁹ லட்சம் டன் உற்பத்தியையாவது <mark>அடைந்து வி</mark>டுவோம்' என்று சந்தேகக் குறியுடனேயே கூறு கிருர்கள். உரம் எங்கே போய்விட்டது? நமக்குப் பற்றுக் குறையாக இருந்தால், மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கேட்டு வாங்குவதற்கு என்ன? அமைச்சர்களெல்லாம் பயந்துகொண் <u>டிருக்கிரூர்க</u>ளோ என்றுகூட எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிற*து.* இ<mark>ப்போது இ</mark>ந்திய சர்க்கார், அமெரிக்காவிலிருந்து வாங்கி கோதுமை பாங்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிருர்களே, அது போல நம் முடைய திட்டத்திற்குப் பாதி அளவாவது உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக வேண்டி உரத்தைத் தாராளமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏன் மத்திய சர்க்காரிடம் மன்ருடிக் கேட்க வில்லே என்று நான் கேட்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, விலேவாசி நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டே போகிறது என்பதைப் பார்க்கின்றேம். இதற்கெல்லாம் காரணம் அமைச்சர் சொல்கிருர்கள், எப்போதும் விலே ஏறிக்கொண்டு போவது நாட்டுக்கு நல்லது என்று கூட கவர்னர் உரையில் குறிப் பிட்டிருக்கிருர்கள். விலேவாசி ஏறிக்கொண்டு போவதால் நாட் டுக்கு எந்த விதத்தில் நல்லது என்று தெரியவில்லே. ஆனுல், மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நோட்டு அடித்துத் தள்ளுகிறுர் களே, அதில் ஏதாவது மாகாண சர்க்காருக்குப் பங்கு இருக்கிறதா என்றுல், அதில் ஒரு பங்கும் காணேம். எவ்வளவு நோட்டு அடிக் கின்ருர்கள், என்ன ஆனது என்று கேட்கக்கூடிய சூழ்நிலகூட நம்முடைய அமைச்சர்களுக்கு இல்லே என்று நினேக்கிறேன்.

[Sri M. P. Sarathi] [14th March 1960

ஏழைகளின்மீது புது வரி போட்டால் நாட்டில் கொந்தளிப்பு ஏற்படும் என்ற சூழ்நிலேயில் புது வரி போடாமல் விட்டுவிட்ட தற்காக மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கிறேன். உண்**மையிலேயே** . போடக்கூடிய இடங்களில் வரி போடா**வி**ட்டா**லு**ம் **நல்ல** வருமானம் வரக்கூடிய பல தொழில்களேச் சர்க்காசே **ஏற்று** நடத்தலாம். ஆணுல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பல பெரும் தொழில்கள் எல்லாம் ஏற்படுத்தப் போகிறேம், ஏற்படுத்தப் போகிரும், திட்டமிட்டுள்ளோம் என்று சொல்லிய போதிலும் பெருந்தொழில்களேத் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்குக் கொடுப்ப தாகச் சொல்லியிருக்கிருர்கள். 'வாருங்கள், எங்களுடைய நாட்டில் தொழிற்சாலேகளே ஆரம்பியுங்கள், அதற்கு எவ்வளவு வேண்டுமானுலும் சர்க்கார் உதவி செய்யும்' என்று சொல்லிக் கொண்டே யிருக்கிருர்கள். சோஷலிச சமுதாயத்தை <mark>நாங்கள்</mark> ஏற்படுத்தப் போகிரேம் என்று சொல்லிக்கொண்டு <mark>பெரும்</mark> முதலாளிகளே இந்த நாட்டிலே ஏற்படுத்துவதற்கு ச**ர்க்கார்** முனேந்துகொண்டு வருகிறது. பஸ் தொழிலே தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சபையிலே பல கனம் அங்கத்தி<mark>னர்கள்</mark> பேசிக்கொண்டு வந்திருக்கிருர்கள். ஆஞல், அதுவும் இல்லாமல், ஏதோ அன்னியன் ஆண்டுகொண்டிருந்தபொழுது, 1944-ல் பஸ் தொழிலத் தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, 1947-ல் நீங்கள் சுதந்திரம் வாங்கிய ஆண்டுக்குள்ளாக நகரத்தில் பல சிடி தேசிய மயமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனுடைய தீர்மானம் என்னவென்ருல், 1944-ல் போட்ட சர்க்காருடைய கொள்கைத் திட்டம் என்னவென்**ருல்**, பஸ் தொழிலே சாஜ்யம் பூராவும் தேசிய மயமாக்கவேண்டு<mark>மென்று</mark> திட்டம் போட்டிருக்கிருர்கள். நீங்கள் கொடுத்த பட்ஜெட்டிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆஞல், 1948-ல் என்ன நிலவ**ரத்தில்** இருந்ததோ, அதே நிலவாத்தில்தான் விட்டியைப் பொறு<mark>த்த</mark> வரையில் இருக்கிறதே தவிர, மேற்கொண்டு ராஜ்யம் <mark>பூராவும்</mark> அதை ஏற்று நடத்துவதற்கு இந்தக் காங்கிரஸ் சர்க்கார்— இதைக் காங்கிரஸ் சர்க்கார் என்றுதான் குறிப்பிடவேண்டும்--முனேவதாகக் காணும். ஏனென்*ரு*ல், பஸ் தொழி<mark>ல தேசிய</mark> மயமாக்கினுல் காங்கிரஸ் ஆட்சி நிலேத்து நிற்காது என்ற எண்ணமோ என்னவோ, அதனுல்தான் அவர்கள் அதிலே கையை வைப்பதற்கு பயப்படுகிறுர்கள் என்று நான் கருதவேண்டியிருக் கிறது.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்கீழ் தீட்டப்பட்ட திட்டங்களில் ஒன்று கூட ஒதுக்கப்பட்ட தொகை சரியானபடி செலவு செய்யப்படவில்லே என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த புள்ளி விவரங்களே எடுத்துக் காட்டுகின்றன. எங்கு பார்த்தாலும் சாலேகள் சரியானபடி இல்லே என்பது இதற்கு ஒரு அத்தாட்சி. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ரோடுகளுக்காக ரூ. 678.64 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும் கூட, முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் செலவு செய்யப்பட்ட தொகை ரூ. 261.05 லட்சம் தான். 1959-60-ல் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடு ரூ. 132.82 லட்சம். 1960-61-ல் ரூ. 140.14 லட்சம் செலவிட திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

14th March 1960] [Sri M. P. Sarathi]

போடப்பட்ட திட்டம் ரூ. 678.64 லட்சத்திற்கு இருந்தபோதிலும் கூட, 1960-61-ம் ஆண்டில் செலவழிக்கப்படும் தொகையும் சேர்த்து மொத்தம் ஐந்து ஆண்டுகளில் ரு. 534.01 லட்சம்தான் செலவு செய்யப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. என் கோடிக் கணக்கான ரூபாய் செலவழிப்பதற்கு திட்டம் போட்டுவிட்டு, இவ்வளவு ரூபாய் செலவு செய்யப்படாமல் விடப்படுகிறது என்று ஒன்றும் புலப்படவில்லே. அதே மாதிரி மாநில நெடுஞ்சாலே களுக்கு என்று ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் 370.85 லட்சம் ரூபாய் செலவழிப்பதாக திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனல் முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் செலவு செய்யப்பட்டது ரூ. 136.91 லட்சம்தான். 1959-60-ம் ஆண்டுச் செலவு, 1960-61-ம் ஆண்டுச் செலவு ஆகியவற்றைச் சேர்த்தாலும் மொத்தம் ஐந்தாண்டு முடிவில் ரூ. 287.91 லட்சம்தான் செலவழிக்கப்படும் என்று குறிப் பிடப்பட்டிருக்கிறது. திட்டம் போடுவது ரூ. 370 லட்சத்திற்கு, ஆணுல் செலவு செய்வது ரூ. 287 லட்சத்திற்கு. ஏன் சோடுகளெல் லாம் சிமெண்டு சோடு ஆகிவிட்டதா? ரோடுகள் போடுவதற்கு எங்கும் இடமில்ஃயா? ஏன் இம்மாதிரி கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்யப்படாமல் விடப்படுகிறது என்பது புலப்படவில்ஃ. அதே மாதிரிதான் மாவட்டக் கழக சாலேகள்கூட ஐந்து ஆண்டு களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 232.64 லட்சம். ஆனுல் செலவு செய்யப்படுவது ரூ. 200.47 லட்சம் தான் என்று குறிப்பிடப்பட் <mark>டிருக்கிறது.</mark> ஏறக்குறைய 32 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்யப் <mark>படாமல் விடப்படுகிறது. அதே மாதிரி ரயில்வே பாலங்கள்</mark> கட்டுவதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து 9 இடங்களில் பாலம் கட்டுவதற்கு கடன் உதவிக்கு சாங்ஷன் வாங்கப்பட்டது. <mark>ஆனுல் பண</mark>ம் இல்லாத காரணத்திற்காகவோ அல்லது வேறு எந்த காரணத்திற்காகவோ தெரியாது, 4 இடங்களில்தான் பாலங்கள் <mark>கட்டு</mark>வதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆஞல் ஒரே இடத்தில் தான் பாலம் கட்டப்பட்டு வேலே தான் பாலம் கட்டப்பட்டு வேலே முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்பது பாலங்கள் கட்டுவதற்குத் திட்டம் போட்டுவிட்டு, நடை முறையில் ஒரு பாலம்தான் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதே மாதிரியாகத்தான் மருத்துவத் துறையிலும் எவ்வளவோ லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்காமல் விடப்பட்டிருக்கிறது. மருத்துவம் என்ற தஃப்பின் கீழ் ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு ஒதுக் கப்பட்ட தொகை ரூ. 813.65 லட்சம். ஆனுல் செலவு செய்ய<mark>ப்</mark> படுவது ரூ. 528.73 லட்சம்தான். ஏறக்குறைய இந்தத் துறையி<mark>ல்</mark> 300 லட்சம் ரூபாய் மிச்சப்படுத்தப்படுகிறது. நர்ஸுகள் பயிற்சிக் காக ஓதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 6.50 லட்சம். ஆனுல் 1960-61-ம் வருஷச் செலவையும் சேர்த்து செலவழிக்கப்போவது ரூ. 4.17 லட்சம்தான் என்று சர்க்கார் கொடுத்த புள்ளி விவரமே எடுத்துக் காட்டுகிறது. போட்ட திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாத்தற்கு என்ன காரணம் என்பது புலப்படவில்லே. இது திட்டம் போடு வதிலுள்ள குறைபாடுகளேயே எடுத்துக் காட்டுகிறது. போட்ட **திட்டத்தை** போட்டபடி நிறைவேற்றியிருக்கவேண்டுமே தவிர, ஏதோ சம்பிரதாய முறையில் பட்ஜெட்டை சரிக்கட்டி காட்டு வதில் பிரயோசனம் இல்லே. பல லட்ச ரூபாய்க்கு சரியாக வரவு

[Sri P. M. Sarathi] [14th March 1960

செலவு திட்டத்தை தீட்டிவிட்டோம் என்று கூறுவதில் பலன் இல்லே. மக்களுக்கு நல்லபடி சேவை செய்யவேண்டும். வரக்கூடிய பணத்தை மக்களுக்குப் பயன்படும் விதத்தில் செலவழிக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்காரோடு வாதாடி அதிகப் பணம் பெற்று மக்களின் நலனுக்காக செலவு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. M. MUNUSAMI GOUNDER: கனம் உதவி நாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் சபையில் விவாதத்தி<mark>ல்</mark> இருக்கும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய வரவு செல**வு திட்டத்தை** குறித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்ப**டு** கிறேன். எந்த விதமான அதிகப்படி வரியும் இல்லா*த வகை*யில் வரவு செலவு திட்டத்தை புகுத்தியது குறித்து நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு முதற்கண் என்னுடைய பாராட்டுதலே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக சில எதிர்க்கட்சி அங்கத் தினர்கள் பேசும்பொழுது நாம் பார்த்தோம், ஏதோ வெங்கா யத்தை உரித்தால் தோல் இருக்கிறது என்ற முறையில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரவு செலவு திட்டத்தை வகுத்திருப்பதாக சொன்னர்கள். அதைக் கேட்கும்பொழுது நாம் வரு<u>ந்தாம</u>ல் இருக்க முடியவில்லே. மற்றொரு அங்கத்தினர் திட்டங்களே நீட்டு கிருர்களே தவிர, திட்டப்படி ஒன்றுகூட நிறைவேறவில்ல<mark>ே என்ற</mark> முறையில் பேசிஞர்கள். அவர் அம்மாதிரி எதைக் கொண்டு சொல்லுகிருர் என்பது புலப்படவில்லே. இம்மாதிரி <u>தப்பு</u> எண்ணம் கொண்டு அவர்கள் சொல்லுவதைப் பார்க்கும்பொழுது, அவர்கள் சரியான முறையில் திட்டங்களேப் புரிந்துகொள்<mark>ளவில்ல</mark>ே என்று தான் நாம் கருதவேண்டியிருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லே. நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 8, 9 ஆண்டுகளாக தொடர்ந்தாற்போல் நிதி நிலே அறிக்கையை வெற்<mark>றிகரமாக</mark> சமர்ப்பித்து வருகிறுர்கள். அவர் மக்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற்று இப்படி வருஷா வருஷம் வெற்றிகாமாக பட்ஜெட் தயாரித்து வருகிருர்கள். இந்த வருஷம் எல்லா அம்சங்களேயும் கொண்ட ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிருர்கள் என்பதை நாம் நன்றுக அறிகிறேம். சில குறைபாடுகள் இருந்துகொண்டு தான் இருக்கும். அவைகளே அவ்வப்பொழுது நாம் எடுத்துச் சொல்லி, சர்க்கார் நிவர்த்தி செய்வது மிக்க அவசியமாக இருக் திறது.

விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய சர்க்காரால் என்னென்ன திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அந்தத் திட்டங்களின் மூலம் நாம் எவ்வளவு உற்பத்தியை பெருக்கியிருக் கிரும் என்றெல்லாம் பார்க்கும்பொழுது எல்லாவிதமான முறையிலும் நாம் முன்னேற்றத்தை அடைகிரேம் என்பது எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. ஆணல், குறிப்பாகப் பார்க்கும் பொழுது மற்ற நாடுகளேவிட அதிகமாக விளேவிக்கக்கூடிய நிலேக்கு நாம் இன்னும் வரவில்ல என்பது நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலிருந்தே நாம் காண்கிறேம். அதாவது நமது ரால்யத்தில் ஏகராவுக்கு நெல் 1,300 ராத்தல்தான் விளேவிக்கக்கூடிய நிலேயில் ஏகராவுக்கு நெல் 1,300 ராத்தல்தான் விளேவிக்கக்கூடிய நிலேயில்

14th March 1960 [Sri P. M. Munusami Gounder]

இருக்கிரும். இருப்பினும் விளேச்சல் ஜப்பானில் 2,650 ராத்த லாகவும், அமெரிக்காவில் 2,150 ராத்தலாகவும், சைஞவில் 1,610 ராத்தலாகவும் உள்ளது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. காரணம் ரசாயன உரத்தை நமது நாட்டில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியவில்ஃ என்பது சிறிது சூசமாக குறிப்பிடப்பட்டி ருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட, நாம் பொதுவாக பார்க்கும் பொழுது நமது விவசாயிகள் போதுமான அளவு அதிகமாக உழைத்து வேலே செய்யவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ரசாயன உரங்கள், இன்னும் மற்ற உதவிகள் சர்க்கார அளித்தாலும் கூட, விவசாயிகளின் உழைப்பு சிறிது குறைவாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இரண்டு குடும்பங்கள் ஒசே மாதிரியாக இருக்கும்பொழுது, ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நல்லபடி கவனம் செ**லுத்தி** அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறுர்கள். அதேமாதிரி பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் அதில் பாதி கூட விளேச்சல் உண்டாக்குவதில்லே. அதிலிருந்து அவர்கள் உழைப்பு குறைவு என்பது நன்றுகத் தெரிகிறது. நம் சர்க்காரின் மீது பழி சொல்வதைக் காட்டிலும், நன்கு உழைத்து இப்பொழுது கிடைக்கும் விளேச்சலேவிட பன் மடங்கு அதிகப்படுத்த, விவசாயத்தையும் ஒரு தொழில் போல நடத்தவேண்டும் என்று பிரசாரம் மூலம் எடுத்துச் சொல்லி pm வேலேயை நன்ருகச் செய்யச் சொன்னுல், விளேச்சலே அதிகப்படுத்த முடியும். நம் நாடு ஒரு விவசாய நாடாக இருப்பதால், அநேக காலமாக பழைய முறைகளேக் கையாண்டு வந்திருக்கிறுர்கள். இப்பொழுது, நமது சர்க்கார் இராச்சியத்தை நடத்தும் காலத்தில், நூதனக் கருவிகள் மூலமும், மண்ணரிப்புத் திட்டங்கள் மூலமாகவும், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மூலமாகவும், அதிகமாக விளேச்சலே உற்பத்தி செய்திருக்கிரும். இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டிய நிலேமை இருக்கிறது. முதலாவது, இரண்டாவது திட்டங்களில், அநேகமாக பெரிய பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களே நிறைவேற்றி விட்டோம். இனிச் செய்வதற்குப் பெரிய திட்டங்கள் இல்லே என்று குறிப்பிட்டிருக்கிருர்கள். ஆனும், செய்யவேண்டிய இரண்டு பெரிய திட்டங்கள் இன்னும் இருக்கின்றன.

குறிப்பாக, 7, 8 வருஷங்களாகவே சொல்லப் பட்டுவரும் கிருஷ்ணு-கோதாவரித் திட்டம். கோதாவரித் தண்ணீரை, சென்னே மாகாணத்திற்குத் திருப்பவேண்டும் என்ற திட்டம் வெகுகாலமாக இருக்கிறது. ஆகவே, சரியான முறையில், கிருஷ்ணு-கோதாவரித் திட்டத்தை அமல் செய்யவேண்டும். பக்கத்து மாகாண முதல் அமைச்சரோடு பேச்சு வார்த்தைகளும் நடத்தி வெற்றிகாண வேண்டியதவசியம்.

நிதியமைச்சரவர்கள் சேலம் மாவட்டத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த காலத்தில் கவனித்து இருப்பார்கள். காவேரி நதியொன்றுதான் நம் மாவட்டத்தில் வற்றுத நதி. அதன் தண்ணீர் சமுத்திரத்தில் கலக்கும் நில இருக்கிறது. ஆகவே, சிறிதுகூட, தண்ணீர் வீணைகாமல் செய்யவேண்டியது அவசியம்.

A 189—13

[Sri P. M. Munusami Gounder] [14th March 1960]

ஆகவே, ஹோசூர் தாலாக்காவிலிருந்து, காவேரியை தென் பெண்ணயாற்றுடன் சேர்த்து திருப்புவிட முடியுமா என்று திட்டம் பரிசீலணே செய்து பார்க்கவேண்டும். தென் பெண்ணே யாற்றுக்குத் திருப்ப வேண்டிய லெவெல் இருக்கிறதா என்று எஞ்சினியர்களிடம் ஆலோசணே செய்து பார்க்கவேண்டும். ஆலோசணே செய்து, சாத்தியமானுல், அந்தத் திட்டத்தையும் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால் கிருஷ்ணகிரி நீர்த் தேக்கம், சாத்தனூர் நீர்த் தேக்கம் இவற்றில் வருஷம் பூராவும் நீர் நிறைந் திருக்கும் நிலே ஏற்படும். அப்படிச் செய்தால், அங்கு சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய நிலம் மும்மடங்காக ஆவதற்கு வேண்டிய சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன. காவேரிக்கும், தென் பெண்ண யாற்றுக்கும் உள்ள தூரம் 15 மைல்தான். அவ்வளவு குறுகிய இடத்தில், நாம் இந்த திட்டத்தை மேற்கொண்டு ஆரம்பித்தால், விசேஷமான வெற்றியைக் காணமுடியும் என்பதை நிதி அமைச்ச ரவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சிறிய நீர்பாசனத் கிட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், பழைய ஏரி குளங்களில், மண் அடிக்கப்பட்டு, நீர் தேக்கம் செய்தால், அதிக விளேச்சல் காணமுடியும். பரீட்சார்த்தமாக வாவது சில வட்டாரங்களில் இந்த வேஃயை செய்து பார்க்க வேண்டும். ஏற்கனவே பல ஆண்டுகளாய்ச் சொல்லி வந்தும், பல குளங்கள், ஊருணிகள் மண்ணுல் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு மாதத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீர்கட தங்குவதற்கில்ல. சேலம் ஜில்லாவில் ஜமீந்தாரிகளும், பெரிய எஸ்டேட்டுகளும் இருந்த காலத்தில் அவைகள் பராமரிப்பின்றி தூர்ந்துபோய் விட்டன. ஆகவே, இப்பொழுது அவைகளேயெல்லாம், மண் தூர் எடுத்து, ஆழப்படுத்தி, கசையை உயர்த்தி, வேல செய்தால், அதிகமான ஏக்கராக்களே சிறிய நீர்பாசனத் திட்டங்கள் மூலம், வெள்ளாமை செய்ய முடியும்.

குடி தண்ணீர் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், பெரிய கிணறுகள் வெட்ட மானியங்கள் வழங்குகிரும். சுமார் ரூ. 1,000 ஒரு கிணற்றுக்கு என்று வைத்திருக்கிரும். ஆலை, இந்தத் தொகை சேலத்திற்குப் போதாது. அங்கெல்லாம் மலேக் காட்டு பிரதேசம். ஆழமாக வெட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு, மலேயைக் குடைந்து வெட்ட வேண்டியிருக்கிறது. சாதாரண இடங்களேப் போல், 1½ அல்லது, 2 மடங்கு அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். எல்லா மலேப் பாங்கான இடங்களுக்கும் அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கினுல்தான், செய்யும் திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறை வேற முடியும். அநேக இடங்களில் கிணற்று வேலே பாதியில் விடப்படுகின்றன. தண்ணீர் வருவதில்லே. சமீபத்தில், மராமத்து இலாகா அமைச்சரவர்கள் வேபனபள்ளி பிர்காவில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த காலத்தில், கிணற்றுக்கு ஆழம் அதிகம் வேண்டும், அதற்குப் பணம் அதிகம் வேண்டும் என்று அவர்களிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள், அவர்களும் அதை ஒப்புக் கொண்டார்கள். அதைக் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

14th March 1960] [Sri P. M. Munusami Gounder]

நம் மாகாணத்தில், ஜில்லாக்களில் அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் ஒரு அபிவிருத்தி சபையை ஏற்படுத்தியிருக்கிரேம். இவை பின்னுல் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் மூலம் வேலே செய்யும். அப்படிச் சபைகள் நிறுவும் போது, சேலம் போன்ற ஜில்லாக்களே இரண்டாகப் பிரித்து வேலே செய்யவேண்டும் என்று பல வருடங்களாகக் கோரி வருகிரேம். அந்த கலெக்டர் 100, 120 மைல் களுக்கு அப்பால் இருந்து வேலக்கேக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கும்போது, அதிக கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியின்றி, அவர்கள் 4 தாலூக்காக்களே மாத்திரம் வைத்து வேலே செய்தால், அதிக தீவிரமாக வேலே செய்யமுடியும். ஆகவே, இந்த ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரித்து இரண்டு கலெக்டர்களே நியமிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டு, என் உனசபை முடிக் திறேன். வணக்கம்.

* SRI A. MARIAPPAN: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதியமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கும் இவ்வாண்டு நிதி நிலே அறிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்பு கிறேன். அறிக்கையில், சில பொருள்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்திருப்பதற்காக நான் என் பாராட்டு தலேத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி விதி விலக்கு அளித்திருக்கும் சமயத்தில், அந்தப் பொருள்களுடன் வெங்காயம், பால், கை இயந்திர எண்ணெய் முதலிய பொருள்களேயும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த ஆண்டு அறிக்கையில், புதிய வரித்திட்டம் எதுவும் இல்லே என்பதைச் சொல்லும் போது, எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள், 1962-ல் பொதுத் தேர்தல்கள் வரவிருக்கின்றன, ஆதலால்தான் இந்த மந்திரி சபை புதிய வரி எதுவும் போடவில்லே என்று குத்திக் <mark>காட்டுகிருர்</mark>கள். நமது மத்திய சர்க்கார் 26 கோடி ரூபாய்க்கு வ**ரி** போட்டிருக்கும் விஷயத்தைப்பற்றி அவர்கள் மறந்துவிட்டார்கள் என்று நான் நினேக்கிறேன். மேலும், புது வரிகள், பல இத**ர** வரிகள் போட்ட பிறகும், சில உப தேர்தல்கள் நடந்திருக்கின்றன. அப்பொழுதெல்லாம், எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர், ஆளும் கட்சிக் காரர்களேப்பற்றி மிகவும் தாறுமாருக பிரசாரம் செய்**தும்,** அந்தத் தேர்தல்களில் காங்கிரஸ்தான் ஜயித்து இருக்கிறது. பொது மக்கள் மனதில் புது வரிகளேப் பற்றி கவஃயே படவில்ஃ <mark>என்பது தான்</mark> தெளிவாகிறது. நல்ல முறையிலே ஆட்சி நட**ப்** <mark>பதையும், இந்த</mark> சர்க்கார் பொது மக்களுக்குச் செய்யும் உத**ி** களேயும், நன்மைகளேயும், பொது மக்கள் மனதில் வைத்திருக் கிறுர்கள் என்பது நன்கு விளங்கும். வரி போடுவதுபற்றி காங்கிரஸ் அரசாங்கம் பயப்படவில்லே என்று உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும் ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் மாநிலத்தில், சலவைத் தொழிலாளிகள், க்ஷவாத் தொழிலாளிகள் போன்ற வர்கள் ஹரிஜனங்களேக் காட்டிலும் மோசமான நிஃயில் இருக் கிருர்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகைகளும் கொடுக்கப்

[Sri A. Mariappan] [14th March 1960

படுவதில்ஃ. நம் மாகாண சலவைத் தொழிலாளிகளுக்கு அவர்கள் உபயோகிக்கும் உபகருவிகளே மானியமாகக் கொடுக்கவேண்டு மென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு, அதே மாதிரி, கூவ**ரத்** தொழிலாளிகளுக்கு வேண்டிய உபகரணங்களுக்கும் மானியம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும், அவர்களும் மிகக் கேவலமான பொருளாதார நிஃயில் இருப்பதால் இவைகளேச் செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பாக சேலத்தைப் பொறுத்த வரையில் இரு**ம்பை** எடுப்பதற்கு, அதை ஆராய்வதற்கு மேற்கு ஜெர்மெனியில் இருந்**து** நிபுணர்கள் வந்திருக்கிருர்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். சீக்கிரத்தில் சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலேயை ஏற்படுத்**து** வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளேச் சர்க்கார் செய்யவேண்டும் **என்று** கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக நம்முடைய மாகாணத்தில் சில இடங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவில் ராசிபுரம் போன்ற இடங்களில் குடி தண்ணீருக்கு மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிருர்கள். அம்மாதிரி ராசிபுரம் போன்ற பலவிடங்கள் நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன. அவைகளுக்குச் சர்க்கார் தனிச் சலுகை கொடுத்து அங்கெல்லாம் உள்ள குடிதண்ணீர் கஷ்டத்தைப் போக்க முன்வரவேண்டும். ராசிபுரம் போன்ற நகரங்களின் குடிதண்ணீர் கஷ்டத்தை நீக்கு வதற்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளேயும் செய்யவேண்டும்.

அதேமா திரியாக மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய த**லமை** ஆஸ்பத்திரிகளில் என்ன என்ன சௌகரியங்கள் செய்ய<mark>ப்</mark> படுகின்றனவோ அவை அத்தனேயும் ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய தலேமை ஆஸ்பத்திரிகளிலும் செய்து தருமாறு சர்க்காரை நா<mark>ன்</mark> வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் கைத்தறி நெசவாளர்களேப் பொறுத்<mark>த வரையில்</mark> நமது சர்க்கார் அவர்களுக்கென்ற 129 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி மிருக்கிருர்கள். மத்திய சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் பெரும் அளவுக்கு கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு கொடுக்காவிட்டாலும் மாகாண சர்க்கார் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிருர்கள். அதற்காகப் பாரட்டுகிறேன். ஆணல் இந்த 129 லட்சம் ரூபாயைக் கொண்டு கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு வெளியில் இருக்கக்கூடிய எல்லா நெசவாளர்களேயும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின்கீழ் கொண்டு வர முடியாது. ஒரு சிலரைத்தான் கொண்டு வர முடியும். ஆங்காங்கே உள்ள எல்லா நெசவாளர்களும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின்கீழ் வர விரும்பு கிருர்கள். ஆகையால் இன்னும் அதிகமாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் பணம் ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக்கூறுகிறேன்.

மீண்டும் நூல்களின் வில ஏறிய சமயத்தில் மக்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி மாகாண சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் மக்கள் விரும்புகின்ற அளவுக்கு நூல் வில குறையவில்லே. நமது மாகாணத்தில் 20-ம் நம்பர் நூல் 21 ரூபாய் வரையில் விற்பணே

14th March 1960] [Sri A. Mariappan]

பானது. மீண்டும் 19½ ரூபாயாக வந்தது. இப்போது மீண்டும் 21½ ரூபாயாக எறியிருக்கிறது. ஆகையால் நூல் வில எருமல் இருப்பதற்குச் சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் நமது மாகாணத்தில் அதிகமாக நூல் உற்பத்தி செய்வதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகளே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். எல்லா ஜில்லாக் களிலும் நூற்பு மில்களே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று பல ஆண்டு களாகக் கேட்டுக்கொண்டு வருகிரும். இந்த ஆண்டிலாவது வைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவசியம் இந்த ஆண்டில் அங்கே ஒரு நூல் நூற்பு மில்ல ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் 16 ஸ்பிண்டில் கொண்ட, 32 ஸ்பிண்டில் கொண்ட சிறிய சிறிய நூற்பு இயந்திரங்களே ஆங்காங்கே பெரும்பான்மையாக வைக்குமாறு வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மின்சார சக்தியைப் பொறுத்த வரையில் நம்மு**டைய** மாகாணத்தில்— நம் தேசத்தில் உள்ள இதர எல்லா மாகாணங் களேயும் விடச் சிறப்பாக—நல்ல முறையில் எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்காக மின்சார இலாகாவைப் <mark>பாராட்டுக</mark>ிறேன். அதே நேரத்தில் எங்கள் ஜில்லாவில் உள்ள சேலம்-ஈரோடு மின்சார விநியோக கம்பெனியார் நல்ல முறையில் <mark>அந்தப் பகு</mark>தியில் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க மறுக்கி*ரு*ர்கள். சேலம் நகரத்தைச் சுற்றிலும் உள்ள கிராமங்களுக்கு <mark>மின்சாரத்தை</mark> விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்கிறபோது அவர்கள் தடையாக இருக்கி*ரு*ர்கள். சர்க்கார் அந்தக் கம்பெனியை <mark>எடுத்துக்கொண்டு விடுவார்கள் என்கிற காரணத்திற்காக நாம்</mark> ஏன் இப்போது வீணுகச் செலவு செய்யவேண்டும் என்று அசிரத்தையாக இருக்கிருர்கள். அதுவும் குறிப்பாக சேலம் நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சேலம் நகரத்திற்கு ஒரு மைல் இரண்டு மைல் தூரத்தில் உள்ள இடங்களுக்கு எல்லாம்கூட அவர்கள் மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பது இல்லே. இதனுல் அங்கே உள்ள அநேகம் கிராமங்களில் சங்கடமாக இருக்கிறது. இந்தச் சங்கடத்தை நிவர்த்திக்க உடனடியாக சர்க்கார் அந்த சேலம்-ஈரோடு மின்சார விநியோகக் கம்பெனியை எடுத்துக்கொண்டு, பக்கத்தில் உள்ள கிராமங்களுக்கு எல்லாம் மின்சாரத்தை விஸ் தரிக்கத் தக்க நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே உடனடியாக அந்தக் கம்பெனியை எடுத்துக்கொள்ளுமாறு நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சேலத்திற்கு ஒரு பாலிடெக்னிக்தான் இருக்கிறது. நமது ராஜ்யத்திலேயே அதிகமாக ஜனத்தொகை கொண்டதும், அதிகப் பரப்பளவு கொண்டதும் ஆகிய சேலம் ஜில்லாவிற்கு ஒரு பாலிடெக்னிக் போதாது. ஆகையால் சர்க்கார் செலவிலேயே அங்கே இன்னெரு பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்துமாறு நான் வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் சேலம் ஜில்லாவில் பெரும் பகுதி லுமீன்தாரி பகுதிகளாக இருந்த காரணத்தினுல், அங்குள்ள ஏரிகளேப் பலர் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு அதில் சாகுபடி செய்து வருகிமூர்கள். [Sri A. Mariappan] [14th March 1960

அந்த ஏரிகளில் தண்ணீர் நிற்கமுடியாது போகிற காரணத்தினை தான் அந்த ஜில்லாவிலேயே குடிதண்ணீர் கஷ்டம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே அம்மாதிரி ஜமீன்தாரி பகுதிகளில் இருந்து ஏரிகளில் சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கக்கூடியவர்களே அப்புறப் படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளே நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri R. KANDASAMI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தற்கால மக்களின் சூழ்நிலேயை அனுசரித்து, வறுமையை அனுசரித்து மிகத் திறமையுடன் அந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித் திருப்பதுபற்றி நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். உதாரணமாக ஆந்திர ராஜ்யம், சென்னே மாகாணத்துடன் ஒருங்கே இருக்கும்போது எங்கள் ஹரிஜன மக்களுக்காக ஒரு கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருந்தார்கள். ஆனல் இன்றைக்கோ கிட்டத்தட்ட 3 கோடி ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். எங்கள் மக்களும் வாழ்த்துவார்கள் என்பதற்கு ஐயம் இல்லே.

தனிர என்னுடைய தொகுதியாகிய திருச்செங்கோடு டவு<mark>ணப்</mark> பொறுத்த வரையில் 25 ஆயிரத்துக்கு மேல் ஜனங்கள் இருக் கிருர்கள். அங்கே குடிதண்ணீர் கஷ்டம் சொல்லி முடியாது. அமைச்சர்கள் அத்தணேபேரும் வந்து நன்கு பார்த்து அறிந்திருக் கிருர்கள். அங்கேயுள்ள அர்த்தநாரீஸ்வரர் கோயில் சரித்திர வரலாற்றை உடையது. வருடா வருடம் லட்சக்கணக்கான மக்கள், யாத்திரிகர்கள் அங்கே விஜயம் செய்கிருர்கள். அப்போ தெல்லாம் அங்கே ஏற்படுகிற குடிதண்ணீர் கஷ்டம் சொல்லி முடியாது. அதனுல் அங்குள்ள பஞ்சாயத்து போர்டு 2 லட்சம் ரூபாய் சேகரம் பண்ணி வைத்திருக்கிருர்கள். அந்தப் பணத் தோடு சர்க்காரும் கொஞ்சம் பணம் போட்டு, கூடிய சீக்கிரம் திருச்செங்கோட்டுக்கு ஒன்பது மைல் தூரத்தில் உள்ள கொக்கராயம்பட்டியில் ஓடும் காவேரி நதியில் இருந்து பைப் மூலம் தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தவிர மேட்டூர் காவேரி நீர்த்தேக்கத்தில் இருந்து 16-வது கண் மாய் வழியாக வழிந்தோடும் தண்ணீர் சமுத்திரத்தில் போய் அநாவசியமாக விழுகிறது. அந்தத் தண்ணீரை கால்வாய் மூலமாக பொன்னியாற்றுக்குக் கொண்டுவந்து கொன்னே ஆற்றில் விட்டால் ஐம்பதாயிரம் ஏக்கரா பாசன வசதியைப் பெறும். பத்தாயிரம் ஐனங்கள் இத்திட்டத்திற்கு சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்கத் தயா ராக இருக்கிருர்கள். அமைச்சர் அவையும் அதை நன்கு உணர்ந் திருக்கிருர்கள். மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அவசியம் இதை நிறைவேற்றித் தரும்படியாகச் சபையின் சார்பாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

14th March 1960] [Sri R. Kandasami]

குறிப்பாக சேலம் முனிசிபாலிட்டி<mark>யார்</mark> நடத்திவந்<mark>த</mark> காலேஜை சர்க்காசே எடுத்து நடத்துவதைப் பார்த்து அந்த ஜில்லாவில் உள்ள மக்கள் மிகவும் வரவேற்பதோடு அதைப் பாராட்டுகிருர்கள். நானும் என் பாராட்டுதலேத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிற்க நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வெளிநாட்டுப் பேசறிஞர்கள் ஐசன் ஹோவர், க்ருஷேவ் முதலியவர்கள் எல்லாம் வந்து நம்முடைய திட்ட வேலேகளே எல்லாம் பாராட்டி மிகவும் நன்றுக நடப்பதாக மகிழ்ச்சி தெரிவித்திருக்கிருர்கள். ஆணுல் நம் நாட்டு ஸ்ரீ சின்னதுரை அவர்களுக்கு மட்டும் அது புரியாமல் இருப்பது விநோதமாக இருக்கிறது. நமது தி.மு.க. பெரியவர்களும் கூட ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லாமல் விட்டு வைத்திருக்கிறுர்கள். அதாவது, ஹிமய மலே எத்தனே உயர்ந்து வளர்ந்திருக்கிறது **பார்.** தெற்கே அத்தகைய உயரமுள்ள மஃயே இல்லா**மல்** விட்டிருக்கிருர்கள், என்ற இனி அப்படியும் சொல்ல ஆரம்பித் தாலும் ஆரம்பிப்பார்கள். எப்படியோ எல்லோரும் இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் நன்ருக அமைந்திருக்கிறது என்று உள்ளூர . நிணேக்கி*ரூர்*கள். ஆனுல் வெளியில் வெங்காயம் விட்டுப் போச்சு <mark>என்பதாகப் பேசுகி</mark>ருர்கள். ஆகவே, இனிமேலாவது நாட்டி<mark>ன்</mark> நலனேக் கருதி எல்லாவிதமான அபிவிருத்தித் திட்டங்களிலும் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பதாகச் சபையின் சார்பாக நானும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி பல பெரியவர்கள் சொல்லி இருக்கிருர்கள். நான் அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லே, கைத்தொழில், விவசாயம், கல்வி ஆகிய எல்லாத் துறைகளிலும் நம் சர்க்கார் அதிகமான முன்னேற்றத்தைக் காணவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு அத்தகைய முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்றதொரு வரவுசெலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்து நமது அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருப்பதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI N. MARUDACHALAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின்மிது நான் சில கருத் துக்களேச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டமானது பழைய மாதிரியே இருக்கிறதே தவிர புதிதாக ஒன்றும் விசேஷமாக இல்லே என்பதை நான் குறிப்பிடுகிறேன். அதே சமயத்தில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு கேன்று ஒதுக்கப்பட்ட தொகை காலாகாலத்திலே அவர்களுக்குத் தேவையானபோது கொடுத்து உதவி செய்யப்படுகிறதா என்று பார்த்தால் அதுதான் இல்லே. ஏற்கனவே அமைச்சர் அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்குச் சாங்ஷன் செய்யப்படுகிற ஸ்காலர்ஷிப் தொகை காலாகாலத்தில் கிடைப்பது இல்லே. அதன் காரணமாக இப்போது மத்திய சர்க்கார் நமக்குப் பணத்கை அலாட் செய்து விடுகிறுர்கள். இதனுல் இனி காலதாமதம் தவிர்க்கப்படும் என்று கூறி இருக்கிறுர்கள்.

[Sri N. Marudachalam] [14th March 1960

அதே <mark>சமய</mark>த்தில் 1956-57-ல் மத்திய அரசாங்கம் நமக்கு மான்ய மாக கொடுத்த தொகையில் 50 லட்சம் ரூபாய் ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதில் 23 லட்சந்தான் செலவிடப் பட்டிருக்கிறது. பாக்கி திருப்பி அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்ன? ஹரிஜனங்கள் அந்த அரசாங்கத்தின் நன்மை களேப் பெற மறுத்து விட்டார்களா? என்ன காரணத்தால் அது திருப்பி அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது என்பது புரியவில்லே.

The Hon. Sri P. KAKKAN: இப்பொழுது நடப்பது, இ<mark>ரண்டா</mark> வது ஐந்தாண்டுத் கிட்டத்தின் ஐந்தாவது வருடம். இந்த வருடம் செலவழிக்கப்படாவிட்டால் அடுத்த வருடம் செலவழிக்கப்படும். திருப்பி அனுப்பப்படவில்**ஃ.**

Sri N. MARUDACHALAM : சென்ற வருடம் அந்தப் பண<mark>ம்</mark> ஏன் செலவழிக்கப் படவில்லே என்றுதான் நான் கேட்கிறேன்? அதை பாக்கி வைக்கக் காரணம் என்ன? ஹரிஜனங்கள், அதை வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டார்களா? ஹரிஜனங்கள், முக்கிய மாக விவசயாத்துறையில் பண்ணயாட்களாக இருக்கிருர்கள். மேலும், ஜனங்கள் அருவருக்கத் தக்க வேலேகளே அவர்களே செய்கிறுர்கள். சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில் உள்ள நோயாளிகளி<mark>ன்</mark> வேலேகளே அவர்களே கவனிக்கிறுர்கள். முனிசிபல் வே<mark>லேகளே</mark> எல்லாம் அவர்களே செய்கிறுர்கள். ஒரு அங்கத்தினர் கூறிஞர், இப்பொழுது கொசு உபத்திரவம் அதிகமாகப் போய் விட்ட<mark>தென்று</mark>. அதையும் தீர்த்து வைக்கும் வேலேயில் ஈடுபடுபவர்கள் ஹரிஜ<mark>ன</mark>ங் களே. முனிசிபல் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளத் தைப் பார்த்தால், அவர்களுக்கு கொடுப்பது 18 ரூபாய்தான். பெண்களுக்கு 15 ரூபாய்தான் கொடுக்கிருர்கள். அவர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் சேர்த்து 53 ரூபாய்தான் வருகிறது. கொஞ்சம் அதிகமாக கிடைக்கலாம், விட்டியில். மற்றயிடங்களில் இப்படித் தான் கொடுக்கப் படுகிறது. இன்று விலேவாசி ஏறி இருக்கிறது என்று சொல்லும்போது, இவர்களுக்கு மட்டும் குறை<u>ந்</u>தா விட்டது. ஆகவே, குறைந்தபட்ச அடிப்படைச் சம்பளம் 30 ருபாயாவது கொடுத்தால்தான் அவர்கள் வாழ்க்கை முடியும். இன்று அதிகமாக வேலே செய்வதும் ஹரிஜனங்கள் தான். அவர்களுக்கு நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கும் கூலி, ஒரு சூபாய், 1.25 நயா பைசா, 1.75 நயா பைசா என்றிருக்கிறது. இன்று வில வாசிகள் உயர்ந்து கொண்டே போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கமே ஒப்புக்கொள்கின்றது. ஆகவே, அந்த முறையில் குறைந்தபட்ச கூலி 2 ரூபாய் என்றுவது ஆக்கப்படவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அ<mark>வர்க</mark>ள் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். விவசாயிகளேப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற கிறேன். எனது தொகுதியில், <mark>மேற்கு</mark>ப் பகுதியில் ஒன்பது குளங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளே ஆழப்படுத்தி தண்ணீர் தேக்க வைக்க ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் இருக் கிறதே தவிர அதைச் சரிவர செய்யவே இல்லே. பேசிக்கொண் டிருப்பதை பேசிக்கொண்டுதான் இருக்கவேண்டும்,

14th March 1960] [Sri N. Marudachalam]

குளங்கள் ஆழப்படுத்தப்படாமல் அப்படியே இருக்கவேண்டும் என்று தான் நிலே இருக்கிறது. அங்குள்ள பூமிக்கு சம<mark>ுமாக</mark> இருக் கிறது. சிலயிடங்களில் ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்டார் வேலே செய்கி ருர்கள். அவர்கள் ஏதோ செலவு காட்டுகிருர்களே தவிர மேடு மேடாகத்தான் இருக்கிறது. அவை, இன்னும் அதிக மேடாகத் தான் போய்கொண்டிருக்கிறது. மேட்டை இடித்து தன்ணீரை நிறுத்தினுல்தானே விவசாயிகள் விவசாயம் செய்யமுடியும்? கிணறுகளே நம்பித்தான் விவசாயிகள் விவசாயம் செய்யமுடியும். ஆகவே, அந்தக் குளங்களில் உடனடியாக மராமத்து வேலேகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்*று* நான் கேட்டுக்கொள்கிறே<mark>ன</mark>். கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு வெடி மருந்து கொடுக்கப்படுகிறது சென்ற காலத்தில் அந்த வெடி மருந்துகள் தாசில்தார் உத்தரவு இருந்தால் கொடுக்கப்படும், இல்லே என்றுல் செவின்யூ <mark>ஆபீஸர் உத்</mark>தரவு வேண்டும். இப்பொழுது அப்படியில்லே. இப் <mark>பொழுது கலெக்டர் உத்தரவு</mark> வேண்டும். கலெக்டர் உ**த்**தரவு இருந்<mark>தால்தான் வெடி ம</mark>ருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. கலெக்டர் உத்தாவு இருந்தாலும், சுற்றளவு 200 அடி விஸ்திரணம் இருக்க வேண்டும். ப்ளான் எடுத்து கலெக்டரிடம் கொடுக்க வேண்டும். <mark>அதை</mark> அவர் தாசில்தாருக்கு அனுப்புவார். அதை அவர் செவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு அனுப்பி வெடி மருந்து கைக்குக் கிடைப் <mark>பதற்கு முன்</mark>பு செய்த வேலேகள் எல்லாம் பாழாகிவிடும். ஆகவே, <mark>முன்மா திரி கொ</mark>டுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேன்டுமேன்,று <mark>கேட்டுக்கொ</mark>ள்கிறேன். இன்று கோவையில் தண்ணீர் <u>ஐட்</u>டுப்பாடு அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிந்த விஷயமே. எனக்கு முன் பேசியவர்கள் சொல்லியிருப்பார்கள், தண்ணீர் என்பது எல்லோருக்கும் அவசியமானதொன்றுகும், என்று. நான் சொல்வது, சிறுவாணி அணேக்கட்டு கட்டினுலொழிய கோவை நகரத்திற்கு தண்ணீர் சப்ளே செய்ய முடியாது. முன்பு ஒரு லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட நகரம் இப்பொழுது மூன்று லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்டதாக விரிவடைந்திருக்கிறது. அப்படி விரிவடைந்திருக்கும்போது இப்பொழுது பீளமேட் டையும் அதோடு சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தி விருந்து தாக்கீது வந்திருக்கிறது. அதையும் சேர்த்துக் கொண் டால் அவர்களுக்கும் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும். இதுபற்றி சென்னே அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபார்சு செய்ய வேண்டும். சென்னே அரசாங்கந்தான் பொருளுதவி செய்ய வேண்டும். சிறுவாணி அணேக்கட்டானது கேரள பார்டரில் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. கேரளத்தோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி சிறுவாணித் திட்டத்தை நடத்தி அங்குள்ள மக்களுக்கு தண்ணீர் வசதி செய்துதா வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி) இன்று பல கிராமங்களில் <mark>ஆஸ்ப</mark>த்திரி வசதியோ அல்லது பிரசவ வசதியோ எதுவும் கிடையாது. அவ்வளவு மோசமான நிலேயில் அவைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட கிராமங்களுக்கு நல்ல ஆஸ்பத்திரி வசதி செய்து கொடுப்பதோடுகூட எல்லாயிடங் **க**ளிலும் பிரசவ விடுதிகள் <mark>கட்டவே</mark>ண்டும். கல்வி சகாய நிதி

[Sri N. Marudachalam] [14th March 1969

எற்படுத்துவதோடுகூட எல்லா இதர வசதிகளேயும் செய்து தர வேண்டும். கடைசியாக, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் கடைசியில் வாழ்த்துச் செய்தி கூறும்போது, அமைச்சர் அவர்கள் கூறிஞர்கள், இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை தயார் செய்த ஆபீஸர்களுக்கு நன்றி கூறிஞர்கள். பெரிய பெரிய அணேக்கட்டுத் கிட்டங்களேக் கட்டிய என்ஜினியர்களுக்கு வரழ்த்துக் கூறிஞர்கள். ஆஞல் பெரிய பெரிய அணேகள் கட்டும்போது, கட்டிடத்திற்கு கல் சுமந்தும், பாறைகளே உடைத்தும் கட்டிடங்களேயும், மற்ற அணேத் கிட்டங்களேயும் கட்டி முடித்தவன் தொழிலாளி. ஆகவே, என்ஜினியர்களுக்கு மட்டும் நன்றி செலுத்திஞல் போதாது. அணேக்கட்டுகளேக் கட்டி நாட்டுக்கு நன்மை செய்த தொழிலாளர் களுக்கும் இந்த சபை தனது நன்றியைச் செலுத்த கடமைப்பட் டிருக்கிறது என்றும் கூறிக்கொண்டு நான் எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்திறேன்.

V .- ANNOUNCEMENTS -cont.

(2) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

DEPUTY SPEAKER: The Business Advisory Committee met at 10-30 a.m. to-day and decided as follows:—

- 1. That the House may meet on the afternoon of 16th March 1960 to consider the amendments to the Tiruchirappalli Kaoiruvaram and Mattuvaram Rules, 1959.
- 2. That on the 24th March 1960 the Appropriation Bills and any other pending Official Bills be considered.
- 3. That the House, after adjourning on the 25th March 1960, may reassemble on the 6th April 1960 and continue till the 30th April 1960.
- 4. That in April, voting on Demands for Grants for the year 1960-61 may be taken up between the 6th and 12th April, and again between the 21st and 29th April 1960.
- 5. That the Madras Ceiling on Land Holdings Bill may be introduced on the 6th April and that it may be taken up for consideration between the 14th and 20th April 1960.
- 6. That the Appropriation Bill and any other Official Bills may be considered on the 30th April 1960.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.